

AUTHOR _____

NO. 5746

TITLE _____

פארגון קאמאח

RR _____

IMPRINT SALONICA

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

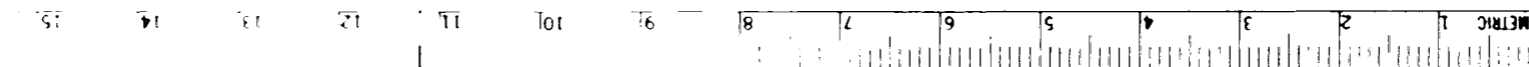
CALL NO. ACC. 72176

DATE MICROFILMED _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

7 10 1922

THEOLOGICAL SEMINARY
LIBRARY

ELKAN NATHAN ADLER

St 2200 L.A. Rasmussen
1000 1000 of 1000 1000
1000 1000
1000 1000
1000 1000

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

מפשר חלמין ר' שלמה אלמול

אמר הקונטרס בדמותו הדרכ יקרת ספרת זקן קסטר חנו
 סגמנוים מנהב ומכו כבחרים ופועלוקיו קדמם וכני לכל
 ונעמם פ' ס' יסן כל חנם לטמור חלמות אשר בשניניקס ג
 ענו נבל כל געלמות וקינון נסתרות סינבלאשית וער קיוס בו
 לזר בקס סוס חרם וחוק וקרי קוא חדס מימם שנתחדשו גורוקיו
 חני בלם עת לפשות ל"ה להדמיסו ולשלחו בכל גסל ישראל חנו
 סקוריס פ' והקננים מניסו חלח שבטיו לזק ינעבי ולא מנחת
 בממוני וקוני פ' פני וחניון חני ועבד נערתו חנני בשעת ג חני
 ועשיתיו מכל חרם עבד חנני ינשתחוק מיתנכל מתפלל מתקנן
 כל רוחו פקוח יפתח ינו ויקנהו ב' חנן שלח ישר איס ממסו חס
 קלא מופר קיא ותחי נפסי' ובסכר זאת ג חני חלקו ערכו ישרח
 חס ג ויקיים בכו קרא נכתי וקיס אחרי כן חספוך את רוחי על כל
 ונבאו בניכם ובסוקיכם וקניכם חלמות יחלמון בחודיכם חלמות יח

וסרני עליו זה סיר שבה תפארתו ונכו לקראו חמני וקסרו חני

דאו ספר מנדל בחלמות	מסכתיו אינלתיקו בחלמות
בחינתיו וקלסתינו גחולק	דבריו הם מתוקים
ומלתינו דבס לחיד נכופת	וסוב טעמו בלם פתי חלמות
וקוא ינבא חרמים ל בקרים	בעת רוחות אגסי נע
וינבואם מקרה מ יתנס	ומנחם לאורה מ
וקוא מופל לכל פתי וכעד	ולאקס ולמוני ספיות
דקוא חרם חדסיס מ חלמות	ולא נאנוצמדיס פ
דקס ג רכשו קוא מחוב	בשמי חלסיכל יס ב
פמו קסוב וקסטן ונאות	לכנתו נקס טמר

בחלום חזון עליה צנפול הרוינה על ארבע בתיאור
אין אנשים ובנוסרה יהושע אינה שהנה מינוו כנר מאין
בחלום אבה מינסו אופן בעלוי קוח סקום והקום ואין מיצן
יהקום ליל ובסכל סקום מוסרים ובלמי חפסיס מלהבנס קויל
ענן שדוה קוח סנח לקסיר אום מעשה פיל קוח קפוך וכסו
מעשה אום כלעמד שיוסר המעשה קרמוום מקחזם ועק
מעבר יכסם נ מעק ועצמיות חותן הדברים קם מעסיס
וכספרים יקחזם ענן שלא בארסיס מן טעמי
שלא יבסוהו וחפסר סוהו פיל ליל יסודנה דל
קחזם ליל יבאק קהודעם קוחת ולא יבין חוקה
ומעמי זה קיה מנהג וקרנל צמיס קרמווני שהיו
אנשים מנה ינתעננים ונתעסקים בחכמה זו
והכלה ליה כזי סכל קהולס העס ילך ליו
והוא יודיע לו חיותת טונת חלמוו ולא יקיה
קהודעם קוחת לאנסי לבטלה וזה סחח סכל
הפעלס יקיו בקיחי בזה לא א מעמד וז
מינספחה ועל החי ועדן אופ כינו שהיה
פענן בוסף ודניאל ה יאמעל ובר קזח
והרבעה ועשרים פוקדי העמות שהיו צרוסי
בבוכר בקרואה וזה לקיות ירוסלס
מקום השפע קלית וכס בקי שנתה
י וחרון בריתו בתוכס היו נמנחים
סימם לכ פותרי חליונות בחוכמ
מהשליון סוכר ל נקובי וכן בכל דור
ונור קיו החכמים מתלמדו בחכמה זאת
ודעס ענינה לסנה הבוכרת והס קמודישס
לעס הפערוכות ולקס יאתה ליל
לכלס וחפס שוקי כונת יוסף בחוירונו
קלח ליל פערדגיש סקוח מעודת נקתיך
איש לכרעה שהויל לשון רבנות וחכמה
וכן איני חזקת איס אקס כל הכינוי
ודעס דעת עליון ויר קלח לבפעל
החכמה עתה חיומר קחכמה קוחת
ווקרה קיה סנה לקסיר אום מימעשס
ומלחכת וזה ענן שפכותיונו קנעמו
לומן קזה סנכר י יקר אין חזון נפתר
ונרל בשכ סלוח דמו הנכח יא שפכו עק
בפרשט קתמהקו ותמקו שקודיע בק ית
שקיה ליו מעמד ידעת קחכמה קוחת
לגמרי שלא יוש ולא יבין ח חתרוני
קחלמוו כלל ואפי יקיו לקס ספרים
קמודישס דרס קספחית ח חייך שלפענן
חלס דמו סגמח בפרשט קוחת מינה
סמיך חוקה

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

וְכָל הַדְּבָרִים וְכָל מִקַּם שְׂמוֹת מִסְתַּדְּרִים
בְּוִדְרַע קִדְמַת רַגְשׁ לְבָא בְּעוֹלָם וְהַשְׁגַּת הָאֵדָם קִדְרַם
יַעֲנִימוּ עַל הַשְׁלִימוֹת לִכֵּן הַכְּבִיד הַשֵּׁם עָלָיו לְקוֹדֵשׁ זֶה
יִכֹּן יִתְנוּק אִם בְּרַעְיָה וְאִם בְּחַלְשׁ עַד שְׁאִין דְּבַר בָּא לְעוֹלָם
זֵיךְ אֲוֵתוֹ מִלְּמִנְעֵלָה כִּימָשׁ בְּמִנְדַּשׁ הַזּוֹהַר יִתֵּן דְּלִית לֶךְ מִלֵּא
וְנַעַר לֵא יִתֵּי בְּעִלְמִיָּה דְלֵא יִתֵּי אִתְּהוּ תֵּלֵא בְּחַלְמִיָּה אִו עַל יֵדֵא דְכִרְוֹ
אִתְּמַר דְּכָל מִלְּהָ וּמִלְּהָ עַד לֵא יִתֵּי לְעִלְמִיָּה מִכְרִוֵי עֵלְהָ בְּדִקְיָתָא
יִתְּפַשֵּׁט בְּעִלְמִיָּה וְאִתְּיָהֵב עַל יֵדֵא דְכִרְוֹ וְדִלֵּא בְּנִין דְּכִתֵּי כֵּ לֵא
אִם יֵא אֱלֹהִים דְּבַר כֵּ אִם גְּלַה טוֹדוֹ אִל עַבְדֵּי הַנְּבִיאִים בְּזִמְנֵא דְנִבְיָאִים
הִתְחִילוּ בְּעִלְמִיָּה וְאִם לֵא אִתְּעַד דְּנִבְיָאִים לֵא שְׂרִיף חֲטָאִין עֵינֵי מִנְּבִיאִים
יֵא לֵא מִיָּתְהֵב בְּחַלְמִיָּה הָא עֵי אִיבֵו כְּפִרֵי שְׂמִי מִסְתַּכְחִי מֵא וְהָא אֲוִקְמֵו
אִתְּרַד שְׂבַעֲוִתֵיכֹן גְּלֵכֹן מִיֵּאֲרַכְכֹן וְכִתְרַחֲקֹן מִנְּעַל אֲדִימֵתֵיכֹן פְּסַקָה מִיָּכֹן
אִתְּהָ וְאִוֵּרִים וְהַזְמִי נִבְנֹו אִבְל עֲבֹו נִשְׁחַר בְּרִדֵּו שְׂפַע קַחְלֵמֵו הַפְּסֻטֵו
וְהַשֵּׁם מִוִּדְיָשׁ לְכֹן כָּל אֱלֹו הַדְּבָרִים כִּימָשׁ אִל פִּיךְ רַחֲמֵיךָ אִמַר דְּבָא אִעֲפֵ
יֵאֲנֵס אִסְתַּר אִסְתַּר כְּנֵי מִקַּם כִּימָשׁ קִדְרַם אִינֵר אִבְל בְּחַלְשׁ אֲנֵר כֵּ כִימָשׁ
פִּתְיָתְרַר אִבְל כָּל זֶה לֵא שׁוֹה לְכֹן כִּימָשׁ הַלְעִימוֹת גְּבִדֹו מִיָּכֹן זֵיךְ
אִתְּהוּ יוֹדַע בְּקַם דְּבַר וְזֶה מִכְמָה טַעֲמֵי אִם מִקְרַחֲקַת הַבְּנֵה הַחֲקוּיִים
וְכִימָשׁ שְׂרַחֲקֵי לְבָא בְּרַשְׁמֵי זֵרִים וְרַחֲוִקִים בְּקִיּוֹת עֲרַק אִתְּהָ דִימֵו וְנִשְׁל
וְכִימָשׁ רַבִּים כִּימָשׁ סִבָּא וְאִם לְקִיּוֹת רַחֲוִק לְקִיּוֹת אֲנֵשׁ חֲוִקִים בְּנֵה
וְכִימָשׁ וְכִימָשׁ קִימָשׁ בְּרַשְׁמֵי מִעֲשִׂיקָם וְעֵינֵי הַדְּבָרִים לֹא רִימֵו שִׁבְחָ
וְכִימָשׁ מִוִּדְרֵים בְּטַעֲם קִימָשׁ בְּקַסֲזֵינֵס שְׂלִקוֹת הַדְּבָרִים שְׂחַפֵּשׁ
וְכִימָשׁ הַחֲוֹלֵם בְּבִלְתֵּי אִין מִקַּם לְשׁוֹם סַפֵּר וְחִכְמָה לְדְבַר כֵּ אִם דְּבַר כָּלֵל
וְכִימָשׁ הַשְׂרֵפֵס הַס לְעוֹלָם נְעִלְמִיָּה מִשְׁנֵי כָּל פִּתְרֵי וְאִין דְּבַר לְדַעְתָּן
וְכִימָשׁ מִסְתַּדְּרֵו וְקַשְׁעֵרְתוֹ וְאִל בְּלֵא טַעֲוַת בְּרִוֹב הַטַּעֲמֵי וְלֹא כִימָשׁ אִסְתַּחֲמַד
וְכִימָשׁ בְּטַעֲשׁוֹת שְׂפַתְרוֹן הַחֲלֵמֵוֹת אִל שִׁוְדַע אִלֵּא בִינִין מִיָּהֵב אִבְגֵּר
וְכִימָשׁ וְכִימָשׁ אִעֲפֵ שְׁאִין בְּעֵלֵת לְמַעֲלָה לְמִנְּוֹעַ מִיָּכֹן הַשְׂפַע קִימָשׁ
וְכִימָשׁ מִיָּכֹן לְחִסְרוּכֵו וְקַתְרַשְׁלֵעֵו לְטַרְוֹחַ וְלִלְמִיּוֹד וְלְקַמֵּן דְּשִׁגְיֵינֵס וְזֵי
וְכִימָשׁ אִלֵּא בִימְרוֹ כֵּ כִימָשׁ יֵדְבַר אִל גְּבַקֵּי לֵא אִלֵּא

צפרסס קב שלא קרא ואעפ"כ הוא כותב ימיה השערתו וקצנתו וקס
קב חלוקות שקוסר במש' הגמ' א"ש מחוים כמו שבארנו ולא' שלא יבנו
לא זה ולא' אותו ב' היוצ' ספר יאמר חקום הוא ושאינו יודע יאמר לא
ידעתי ספר ונתן ספר למה יבס' הקב מישראל הדיעב' קוזת לפי שמו
שקיא ענף נס' אה' לא תבא' אלא לראי' יא' ולחושב' שמו וכמש' חז"ל כל
היה קורא כל הל' ימים בלא חלום נקר' דשע' כו' ושון סקס אעפ" שגפיו
ובשפתיו כדכונ' לם שקו' הפקר דר' חמ'א' בש' דחק ממני לכן קנני
יוסף לקפל' א' כו' וקו' שח'ס' ויאמר ואנדר' חכמת חכמינו וצנת' נת' שנא'
על יוסף אין נס'ן וחכ'ס' כיווך וקס' ב' מיני' ידעו' שאמרנו קיווצ' בפתרון
מתוך הספר וקו' סנקרא' חכ'ס' והמב'ן מעצמו וקו' סנקרא' נס'ן
זאנה כל זה ודאי על הדורות קלל' נאמר ש' קן רב'ס' עתק ע'ס' הארץ לא
ידע ולא יב'ס' בחשיכ'ס' יתקל'ס' בפתרוני' החלוקות עד שכמעט נעדרק'
מיננו קהווצ'ס' קוזת' ולא קוש' לק' לנו כלל' כ'ס' לא היה זקתימק' על
החכמי'ס' הראשונים שעשו חסרי'ס' רב'ס' על כל דרוש ודרוש כמ'ס' מיני'ס'
ולא א' בק'ס' שחבר ספר' בוק' והנה מן קמרא' נרא' שבר' קו'יא' קוק' ל' ספר'
מיוחד' לז' ד'אמר'י'ן' כ'ס' סיפר'א' מיני'ק' אשכ'ח'ק' דב'א' וחזיק' וקוק' כתיב'
ב'ק' כל החלוקות קול'ט'ן' אחר' הפ'ס' וקו'ת'ר' ז' וק'ס'ק' על' שכל' קשור'ס'
מולוצ'ס' בחלוקות ע'ד' שמשוין' אות'ס' לדבר'י'ס' בטל'ס' ומרג'רא' ב'כומיקו'
לקרא' לדבר' בטל' שאין' ס' מינ'ש' חלום' על דרך' השל'ק' ולכן' נד'א'ת'י' כל'
ז' אג'י' בקט'ן' מכל' בני' גיל' שלמ'ק' למול' קסו'א' קנ'את'י' ל'יא' ל'ק'י' נב'אות'
ולעמו' ישראל' לכל' יא'בר' קהווצ'ס' קוזת' מינ'נו' וק'ס'ר'מתי' בעצמי' לדרוש'
ולתור' בכל' קרב'י'ס' אשר' בדרוש' קז'ק' נאמר'י'ס' מפי' סופרי'ס' ומפי' ספר'י'ס'
ולחבר' דבר'יק'ס' ע'ס' מעט' ק'ס' קמושב' אנ'ל' מק'ס' במג'ל' אחת' קסנה'ת'פ'ר'ת'
כשושנ'ק' יו'יק'י' למנ'ק' ב'ר' כל' קע'ס' באחדונ'ק' ב' עת' לאנ'נה' וק'ר'את'י' לספר'
קז'ק' מפ'ס'ר' חילוקין' לפי' שקבוע'ק' קש'ק'רית' ממנו' קי'א' לת'ת' דרכ'י' וכל'ל'
אמית'י'ס' ש'ק'ס' ידע' כל' אדם' לפ'ס'גור' חלוקות' ולק'ב'ן' כוונת'ס' וג'ס' קו'א' מ'ת'א'
פ'קרון' פרטי' החלוקות' שאמ'ס'ר' שיח'ל'ס'ס' באדם' ל'ל' מ'ק' מורק' כל' א' מק'ס'
וע'ד' מות'ן' דרכ'ס' וק'קוני'ס' ל'בטל' כל' חלום' צ'פ'ול'ש'ר' א'ד' ר'פ'ט'ן'

גמול ומה שיהיה חלקו כל שמתעבבו בזה דרשנין סומכים והפרשה
הוא שיהיה חלקו של ענין שאמרו המפרשי באמרה קנה יש לכו למר
אף לענין חלקו כמזק כמו שאבאר ואתה תבין ותראה שמלת הפרשה
מוצאת על פני קזה שיעדתי יותר ימק שמורו על יום שפירשו המפרשי
במס וקופירוסה קנה לפי שחכמה קפידון לפנים ששרש היתה בשלמו
גדול ופכל קיו בקיאים בה במש ויקים הדבר תימא ופלא גדול לבא למק
שבא שכלס אינס יונשם מאוינה לכן קתחיל קנשא ואמר קתמקמהו
יתמקו על מק שאומר כלומר קתאחרו וקאריס מחשבתם וחשם בלבבם
עסב כני שתתסככו בדבר קזה ואחר שתתסככו ס תמקו בעממיס
מר איך אפשר לקיות הדבר קעהי קזה אשר אומר וכן אמר קשתעשש
יו שקוא ענין דסר מלשון רזל ינשתש ורל דברו בעממיס ודברו עס
ס בדבר קזה שאומר איך אפשר לקיות או יקיה קשתעשש ושוש
נת קדסר כמו ותשרש וירנה מנש קדסר כדי לחשב בזה ואחכ דברו
וקתחיל ענין קנשא קעתורה וככ קיה מאמת אותה שקיה נראה
נר קיה וראה אותה ולכך כל הפרשה בלשון עבר אעפ שקים עתי
שקוא דרך קנשאות לבא עבר במקום עתיד וזש סכרו בלא ין נש
א סכר ירז ככ יקיו נעדרים בזה שקיי כשטריס שאינס יונשם סן י
ינס לשמאלס אף בשעה שאינס שותים ואחר פירש קמו ענין קענר
שסם באומרוס נסך עלכס א דוח תרדומה שפירוסו אוקו רוח ס
קדש או רוח קנשא קבא לאו בעה קתרומה בחלום חויון ללא כסמ
תה קנזת אלכס באופן שלא קמכוס ויענש אה פנכיס שלא תמא
מק ענה את פנכיס במק שפנש פני קנשא קמכונס לקבן משל
עננה במראה ובחירות שעתה לא יתסו במראה קחלמות ונס דחשיכס
קחש וכוואיס בספרי פתרוני קחלמות ופוגריס לאחרי כפי מנה שרואי
ס גם קס לא יתסו לפי שלכל אל כסמ קנזת קידיעק קזיה ולא יתכוס
באחד שקיה לקס חוות קכל פוי שיש אנשים שטבע חלמות קס מנס ארי
כפי מדנהן לוא שחות כל חול שקים קוא כוברי קספר קתגו
לפי שיש בני פוגריס קא מי שקרא כס פתרוני קחלמו וקיי

כח און ירחת אים ביעקן הזק יצע לאנדנ קנבאית גלגל צי ארם סם קאמני
קלאסונ שנס סודע הרול חלם יעקב מיאבינלך ולכל ודע וזההטון שיש
סטרם זין ויבוא אים א לבן קארמי או א אבינלך בחלם קלא וכן ויאמ
אום אכרד ביינראות קלאה ב וק נאמר בלשון בלאה ובלשון חלם וזמ
נאמר בלשון אימירק ובלשון מראה ולזה פיי אבקלם בלבן ואבינלך ואתא
מימר מן קדים יא ובעקב ואתגל יא קינדנד קנ קחלם קקסיני של
נטיחי קשקר כאותן שאמרה תורה אנו חולם חלם ואמר ידעוית סיועתי
את אשר אמרו קנבאית קנבאית בשמי שקר לאמר חלמתי חלמתי
קחושפים לקשפה עמי שמי בחלמוותם אשר יספרו ומזק המין קיה חולם
שמעק קנחלמי שלועפי נקרא כן לפי שהיה מוכן עצמו לחלם חלמוות
לו ב כל אנו ודאי קלשון וקענין מוסח שאינס לא נטאיים ולא פאומים
ואי קס קסינים וקרי קובאנו ג מירדעת לחלמון ואפא שלשלתן רמז ליהו
באמרו ב באחת ידבר א ובעתים לא ישורנה בחלם חזון אלה בנפול
קדומה על אנשים בתקומות על משכב או יגלה און אנשים ובמסרם
יחתום להסיר אדם מעשה ועק מגבר יכסה וזה ב על קמנדן קראסונק
אינר ב באחת ידבר א ועל השתים קנשארו אינר ובעתים לא ישורנה פיי
ובעתי הודעת אחרות ידבר גב אעפ שלא ישניח קלא בשום אחת ינקנס
לא עי אלת קוא מדבר בקס יופי אותן אחת לאחת ועל קראסונק אינר
בחלם חזון אלה לל בחלם שיש ב חזון אלה סזקו חלם של נטא כענין
חלם יעקב דקניב ביה במראות קלאה ועל קפשוט אינר בנפול קדומים
פלא וזה שינוע שקחלמון קפשוטי אינס באים לא אחר שנשקע אדם בשוכת
קפופלת עלו מעצמו וזהו קדומה אבל על קנ אינר בתקומות על
משכב לפי שקס לל חלמוות קקסיניס קס באי בבחירה על קאדם קמכין
עצמו לישן ובנועט קימק קבאה עלו קוא חולם בלח קמטעט וקמו
שית ואחר חזר ופירש רובס כל א מעב אה ב על קראסונק אינר או יגלס
און אנשים לל ב בחלם נטיחי קוא מעלס בנעוי במור און אנשים שלמים
ועל קסינית אינר ובמסרם יתקום לל שאינו קמו חלם של נטיח סעגית

לכן נחלק מזהות דאמונה לנ' חלקים מחלק קא' להתירצם וכללם
לקיטור הפתור לקצנת סונת החלמות החלק קב' בפטרונות
פצמם ממ פיורה כל א' מקם החלק קג' בפסקי קוניים
סנתלס נקם ספונת כלם קיא להת תיקונים לבטל כל הלם
דע אחר סנתלס ואתחיל **החלק דא'** והוא יתחלק לא' שפרים
סשפר קא' לבאר גדר החלם והמנים שם

ומה הקדורל בניקם השער קב' לבאר אס יש לסמוך עלקם אס לאו
השער קג' לבאר קבחינות ומחמתות שנקם נפר אס החלם כודק אס לאו
השער קד' לקודיע מה קם הדברי קדגילים לבא בחלום וינה קם שאינם
גיפס לבא השער קה' לבאר ג' הקדמות כרוך הפותר לדעתן לשינוק
פפטרונותיו השער קו' לבאר שיש לפתור לכל אדם כפי מלחכתו וענינו
השער קז' לבאר אס קולכים אחר הפתרון אס לאו ועושא כזה הקידמ
השער קח' ומהיר אות השער קט' לבאר זמן קיומן אס הוא קרוב או רחוק
השער קי' לבאר גדר החלם ומיניו וקבדלו קנה קורם שנדל

בחרמת הפתרון יש לדעת גדר החלם ובמה מינים ב' ומק הקדורל
בניקם כדי שנדע על אי זה מין אנו מדברים וחלקתיוה השער לב' פדקי
הפדק קא' לבאר קגדר והמינים הפדק קב' בקדל קמינים קאו במם
קס נבלעם זה מוס הפדק קא' לבאר גדר החלם ומיניו גדר החלם
כפי הפלסוף הוא באית קדמינות כשינה ונכלל בזה ג'

מינים מחלמות שיש וקם ג' מדרגות זו למעלה מן
קמדרגה קא' ועליונה מטלם הוא החלם הנס אייכחלם יפסב דניאל
ושלמה שכל לו ודאי חלמות נס אייט קם כנר מפענינס ואפי' לדעת
המורה שכת' פמה חב' שדניאל ושלמה לא היו נבאי' מנן הוא מורה שפע
למדרגת נבוא' קטנה וקיא נוח קקדש וא"כ חלמותם למעלה מחלם פשוט
סאיכו לא א' א' מם לנבואה קמדרגה קב' החלם הפשוט כחלמות יוסף
ופדעק ושר המשקים ומחופים ואף חלמות אבימלך ולבן קארמי ודאי
קא' מקם קיה ג' פשוט כמנו שכת' המורה פמה חב' שלא יתכן שלבן
מי דשע' מור שונדע' ואבימלך שאמר איברקסעל ארם וממלכתו

אמר הנה אעשה שאתם פני מקום בחלום ידבר וזו סקס פירשו הפנים
הנזכרים בכתוב על קנסיהם כמלא פנים כפני דבר ודבר וי עש משק
פנים ש פנים אני בצדק אחוז כגיד ונת והספס לפי שהיא אינה באה ל
לאדם באינפנות מלאך לבר אבל הנה בא בעצמו וברכשו עש מלאכו
ומשרתו עש רעשו לקודיע לנבא ענין הנסיה שדוכה לקראות ל ע
פן נוכר ברוב הנסיות כסר השם במגלות הנסיהם לנבא ואז כרא מנסות
הנבוא שמה שישתיר הנה לשלם בגלות הוא פניו שהיה כפיו ש הנבוא
שאינה באה לנבא וולתם אבל ענין החלום שהיה בשלחות המלאך כ
הממונה עלו לבר ואין פניה נרא שם לא יסתיר מקס וזמן שאמר אבל
בחלום ידבר ו ואז קרי יבא לפי מזה אמתה הקבר קזה שאז לנבא בלא
פני ה אבל חלום פשוט אינו בא לא עי מלאך ונראה שכתמו גב הקבול
קזה ברבתי ה לאהרן ומרים באמרו הם ימיה נבאכם ו במראה אלת
אמרוב בחלום אז לא כן ה הוא סוד בוא ב אמרונה קאו פ באמרו ב
במראה ליו אמרוב רמו למורגת הנסיה ובאמרו בחלום אז רמו לחלום
פשוט וממש בא אמרוב וב אז נרא ש בא כסרו נבלה וסודע לנבא וב
אינו לא נסרו עי מלאך כנש אל על בחלום אז עי מלאך ועל מעלת
מר בב אמרונה קאו ואמר לא כן עבני ש על מש בחלום אז אמר
פה ש פה אז כלומר ולא עי מלאך כהם ש חלמו קוא נבאיי וחלמונתם
פשוט ועל קבול מראיו ממראותה אמר במראה ולא בחידות ידכס כ
בשהוא רואה במראה בהקיץ לא תחשוב למר שמון שלכלם פני ו באו
לקודיע אין קבול שכו לבנס אבל יש לך לדעג שיש קבול גס בוק ו
קוא שכהם רואים במראה הם רואים בחידות כדואה במראה קוסמט
שהוא רואה משל אמראה לא עצמו אבל מר כשרואה במראה אינו כדוא
במראה קוסמט ש קוא מראה לא מראה שון שאינה בחידות ופובא מוק
עי לראע כרו כפי חיוב של במענה הראשון לאיכו וכסן קוא ונבא לפי
מאכו קבול שאמרו לא שקסמ על לפרש בחלום אז בחלום פשוט
בדין מחלת קנור הם ימיה נבאכם ה אבל יש לערך ולמג שמה שכת
הנה שכתוב שרוב חלמוניו נבאיי לא ימנע ממנו זה לחלום

... דל מעשה

פניו

לשאל: הקובץ קב' הוא אשר קשר פלגו מרובן הסדאי פנ' כז' מנ' חספדו
סי' הפרש צן חלום נבואי' לכשום בחוק וחולשת קדש
כח מדמיון וזמ שקחלום הנבואי' יש לו יתרון בהבגש כח הדמיון עד ש
שיתפעל מינכו ככ' כאלו היה בהקיץ ולזה יקרה כז' לו מה שחלם ולזה
ישכח מימנו בשום פעם מה שאין כן בחלום כשום שהוא בא בחולשת ק
הדמיון עד שפעמים ישכח כל מה שחלם כנשכונכר או כפרעה ששנת
וחסר קצת דברי' בספרו לצוסף מספור התורה לכו שהוא היה נזק שחלם
באימת וקצת מדב' ראה לקבול הזה מינש דוד איני בדק אחזק פניך אצתי
שקסונה ש' כשאני בדק אחזק פניך אז אשנע בהקיץ תמונתך יל' כשאני
רואה פניך עד האימת והוא חזר במלת בדק כלומר שיבדק באימת הייתי
דוא' פניך שזכו במחזה חלום של נבוא' הנה אז כשאקיץ נראה בשני שאני
שבע מראי' תמונתך וכדאי' מזה שכשאניו שבע מתמונתו שקחלום קחוא
אינו נבואי' הדע שלכך אמר הכתוב עליו כיאשר יחלום חרעב וקמח אוכל
וקי' וריקה נכשו שנרא' שלא יתפעל האדם מתחלום קחוא כלל כאלו לא
היה ואפי' שטונות ארופו להפעלת המראה שלו למורגה נבואה ולכך היה
מאריך למראות שכמנחא בחלום קחוא מתנאי' הוא בשלמות וכמו שאבאר
בשער קב' פל' ב' ועם הסתכלו' הקב' הזה יותר ספק גדו' בענין חנניה בן
שור הנבוא' והוא על מה היה סומך לאמת ולקיים שבשד' ימי' יבאו יש
יעלו' בכל בחיו' שלא היה אמת ולא שלחו' ל' עמר בן שנא לא שלחך ה'
עד שלכן נראה שנדחק לזק' עמר שנבוא' שקר היה ואינו כסן שקרי' הרת'
קראו כינה פעיני' נבוא' סתם ועוד שקרי' ידמיהו הנבוא' היה מכבדו בדברי'
עד שאמר יקם ה' את דברך אשר נבאת ומשום אורו לו באו' הנבוא'ים אשר
קיו' לפני' ולפניך והוא המורה באמת שקיה מוחזק לנבוא' אמת בנימס
וכן אזיל פ' הנחנק שנבוא' אמת קיה אלא שנתנבוא' מה שלא באמר לו ואב'
שנבוא' אמת קיה קורא קושיא לדעתא' שיש לשאול מי הכניסו לאמת מה
שלא באמר לו וזו' תרע' בום בפ' קבו' ואמרו ששמע לדמיוןו אומר כס' אמר
ה' חנני' אומר את קסת עולם ונשא' על זק קל וחומר ואמר ואת שלם
אלא בא' לא לשור לבבל אמר קצ' עליו כן בבבל עכמה לא כל סק'

פסמי רצת חלמון פשוטם וחנניה בן שור יוכיח סוראי קים נביא וחלם
חלום פשוט כמו שית' צדק ולום כשאימ קרתו סקנשא ידבר ה' עמו במראה
ובחלו לא יתחייב מפני זה שכ' המורג' קאו הסמורג' כשאגמור' לא אפס'
סקסונה לו' אם יהיה כשא' כנס חני י' אעפ' שבמראה ליו אתודע
וחוא סלל כל מראה של כשא' ימיה בחלום או בהקיץ חנה ג' בחלום
פשוט ידבר ה' מן שפין כן במשה שבכל צתי כאמן הוא ר' בכל הפעמי
שאני מדבר עמו הוא במורגת כשא' הגמורה שאינו כשא' הנכחיים
שאניס מתמירי וקיימי בנשא'תם ופעמי שאניס מוכני לנשא' חולמי חלמון
פשוט' לא בכל צתי בכל המורג' שבצתי הוא קיי' כמו שהד כאמן או יר'
שאניס כשא' הנביאי שאניס נכסאי לצתי בכל פעם שרואי לפי שאניס ראה
לבנות להם כל הדברים אבל הוא בכל פעם שבא בצתי הוא נכסם בכל
החורג' שם בלא רשות ואין מונעי ביאתו שם כ כאמן הוא לבנות ליו חבל
ולכך כל קודשתיו קם בנשא' גמור וקם פה א פה א' ונ' ושור יש לתרץ
ועמר שלשון נבואות הוא לשון דבר נגזר מניב שפתיים וקם קאמר
לקם קב' אתם אמרתם שגם כנס דבר י' יש לבס לדעת שאינו כן שאני
לא דברתי ולא עלת על לב לדבר עמכם ואם עפ'פ' תרצו לו' שנצ' אפס י'
ר' שדבר עמכם י' חנה הוא במורג' קטנה בנא' והיא שפע אמתו שאדבר
במראה ליו אתודע שטלל מורגת הנשא' הגמורה וגם בחלום פשוט א' עו'
שפחות מלאש אבל משה לא כן שאינו מדבר בשום אמת נא' לא במקום
מורגת החלום פשוט פה א פה א' ובמקום מורגת מראה קי' בלא חירות
קדי שגם לפי קפי קזה כבר אפשר לפרש בחלום א' בחלום פשוט שאין סונת
קרתו לו' שאם יהיה נביא ידבר במרא' או בחלו' אבל קסוכ' אם דבר עמכם י'
דבר צ' מורגות או ודבר ה' לאדם ע' מלאך . כבר אפס' בלא נבואה כמו
שאי' באבמלאך ולכן ויבא א'ם ויאמר שקסונה ה' וראי שבא הער מראה י'
ע' מלאך ואמר לקם כן וכן נר' יון הנמרא' שיתפרש בחלום א' בחלום פשוט
מורגתי כתי וחלמון קשואי דברו ונתי' בחלום א' כמו שית' וכן נרא' ממורגת
מוקד ממש על בחלום א' וא' חר' מ' לנשא' וק' וראי על חלום פשוט
כאמר מומר וא' קרי קכל עלק כמובן ופ' ענין קקבל ויא' ענין כר'
בדבר' י' ב' אמת ידבר' אל אבל בשתי' לא נאונת' כ' סטורס

הלמותי חלמותי כו' מנצח אשר אתו חלום יספר חלום ואשר דברי אתו יספר
דברי חמת מן לבבן אל הקבר נחם יי' קלח כס דברי כאש נחם יי' וכפסיד
יפונץ סלע אשר ששמע דברי נבאי הסקר שקיו אומרים חלמותי חלמותי
וקכפל להצא נ' מיני החלמות קסמיו ומשוט ועל זק אמר שקנצח אשר
בא אלו נ' מיני החלמות אל חין בקס חלח קספור שיספר מן שראק לח
יתקיים כלל פ' אחר קספור כבר נשלם פנינו אבל אשר דברי אתו ידבר
דברי חמת חין פ' סקר כלל וזקו שפי' ואמר מן לבבן א הקבר לל' הקבול
שיש שזקתבן והקבר יש פן קנצחיי לחירו וזק שקאחרי קס כמו קבן סחין
פ' הופלת כלל חלח למיחל הבקמות בעדרי השכל והקנצחיי קוף כבר
שקוף מיחל לבני השכל ועשה פועל שלם וזק פירש באומרו קלח כס
דברי כאש כו' לל' שקנצחיי קוף מתקיים כלו ושם פועל חוק ולא ישו
ריקס פד אשר עשה את אשר נשלח עלו כמו קאש שאורף את אשר תמכ
וכמו שיפונץ מפטיש את הסלע ובמדרש קזוחר פתח ל' יוסי ואמר פ' בל
הלם ברוב פנין כמה חיוון סמיפן בחלמא וינאסן ורגין על
דרגין עד דהלאין מנהון קשוט פלקו' ומנאון נחית צהון קשוט ודרגין
אבל לאוסון זכאי קשוט לא חתגל כדים כלס חלח פלקו קשוט ת' דניאל
מן כתיב פ' באדין וניאל בחווא' דילתא רוא גל' פ' וכתב דניאל חלס
חוא וחזקיי על משכביו באדין חלמא כת ריש מילין אמר וזי חית פ' פ' פ'
מילין כדדין חמאי חתי' פ' כקנצח' לא לאיכוון זכאי קשוט בשעתא דנש
מתקון סלקא לא חתכרן בקון לא מילין קדישין וחושפן לן מילין קשוט
קיימין ולא מתעקדן לפלמין פ' פ' נאנח בפ' סבכל חלס משולק ונ
ובמדרגה עלונק בחלום של נשאח וכדומא חין פ' דברים בטלס כלל מת
שאין כן בשאר החלמות באמוד מנח אל קס מל' קבולס אשר פ' חלס
נצחיי לפחיון נשאח' ואמנש מקו מקכרש פ' חלו מ' חנשאריס קוונ
ב' קבוליס חחריס הקבול קא' שקחלוס קפשוט ומטלל בכלל קאנשויס
קמשפוט חומו קוף קאל ית' באצפנת מלאשיו גסרי כס פשט דברו
קמשרתוס לפניו מסטרא דימינא אבל חלוס קקכמיי קוף בל' מקסרד
נשמלח באמצעות שדין ולילין ועל קס נחיר סנני על נצחיי ג

חלמות

אז אמר כח אמר יא סברתי את של מלך בכל אהל עדין יש לשאול ע
שסון שלא שלחו יא כלל מק ל לקננים עמנו בזה מכר קין ולקנני
עליו כל כך לאמתו ישתוק ולא יאמר כלעס ויניח אותו לרמיקו שנשלת
עמו יא ודאי על כדחפו יש לפו למר שקיה ע קנה הערה על זה מאת ע
ואעפ שלא קיה סודעה גמורה וקיא שהנס הוא ראש זק בחלעס בחווק ק
פרמיו אכל לא קיה ככ בחוק בחווקת הנסא וטע בזה בחשס שקיה הל
של נסא ולא קיה לא פשו י וחול שקיה מחוויק ע זה מק ששמע לרמיקו
ולקין שננסא עלו כמו שחול וואמנס מק שלא דק קהלעס קהוא חס יופני
פלא קיה ערק מבחיסות אחרות או שלא קטן קפתרון או שנחס א על מק
שנאמר ע כדי לעסו על אמרו מק שלא סימע ע השגה נפוצא בזה ע
שלא זרון סוף דבר נת ענין קהנדל קוס מסמס מכל כו יואמנס ענין
קמבול קד קוא שכל הלעס נסא יי חעפ שאיפשר לפא מבל משל ויחד
קנה קמשל קוא מנסאר וכדוד כמרוכו כש קרס כו מהלעת יסודי קתורקי
קדברים שמודישן לנסא במראש הנסאה דרך משל יודישן ע ומיני ז
יחקק בלעס קפתרון וידע מק הוא מק שאין כן בחלעמו קפשוטים שסדומי
ויהתומים קדברים עד עג קן פקדונס או קיומס וכך נרמו זה בדברי איו
שאמר או יגלה אנשים בנסאה ובמסרס יחבש בשאר כמו ספרדתי ומש
בחלעס לבן ואחמלך ויאמר ע כל ע לא נאמר להס בפי קדברים קהס
לא שקראו להס ענינים ושרות קדומים קדברים קהס לא שלא רכנת
קתורק להאריך בזה קהנדל קא שנחלעס נסא יי אין ע דברי בטלעס כלל
אכל כל חלקי קהלעס כלס מורים על ענין אמיתי כמו שקיה בחלעס יעק
וסלאק וחק בחלעס דניש שלדעתי קוא נסא יי ופי לם זל שקין ע דברים
בטלעס ממש ריש מילן אמר יל שפי קתורב בדאין חילמא כת ריש מילן
אמר שכאשר קקיז דניש משנתו כת ענין חלעמו בריש מילן לחיו ע לוכרו
עד קסקר ולא ישכח ממנו עם קיות שאכל שכשכתם בספר כתם כל
בשלימה לא כפל דבר אחד מכל מק שראש שלא נכת שסמפני שכל קיה
עקרי ולא קיה ע דבר בטל אכל בשאר קחלעמו אין הלעס בלא דברים
בטלעס חמי ירמיקו נקס קאל בלו סימעתי את אשר אמרו קדברים כו

נם אה פשים שאין לשו שיפת בה כלל ואפי למורנן מיותר קסנת ממש
 אז לא נשאר לבו אלא למר שהוא פי מלאך כנסתיו והקסמיו לבר הוא
 פי שר והוא מה סרבונו לבאר קהנדל קב שאין הלם פשוט שאין ס דברי
 אמת א מארכת א קמומס
 נם שאין כן בחלמות קקסמיו
 ע רובט או כלם שקרים והראים על קהנדל הוא היא ממש אה על
 אמתות חלמות קפשוטים קב ראים אמרם אין הלם בלא דברים בטלם
 שהמונן מוזק הוא שכל הלם שימיה בשולס קחסרון שיש לו איבו דבר אחר
 לא שיש ס קבת דברים בטלם לא שומא הלם שכל בטל שאם כמחשבת
 קמון העט וכדברי ר משה קכסן אל שאמר שרוב חלמות מאכשים קבל
 ממה ממשא מעופי יותר היה ל לקשמענו זמ הפני קנדו מלקשמיענו
 זמ שקשמיענו אלא ודאי כשם שאין הלם בלא דברים בטלם כך אין הלם
 בלא דברים אמרים וכשלא נמצא להם טעם נשן הוא שאין אבו ממשנין
 אותו וכבר אר אבהו דברי חלמות לא מעפן ולא מורדין חד ברנש אול
 לבס ר יוסי בן הלפת אל אמר לה לקהוא גבר בחלמא ויל סב טעפת
 דאסר בקפודקיא אל ואול אסר מיומני לקפודקיא אל לא אל זיל מני
 מכשורין מכשורא דבצר ואת משכחת לה אל פת זמ אל זיל מני מ
 מרשיקון לקופיקון וינוסופיקון לרישיקון ואי דאת משכח אה משכח לה
 אול ועבר כן ואשכח ומן קן ינף לה ר יוסי בן הלפתא מהא דמני בר ק
 קברא אין הלם בלא פתרון עב קרי שר אבהו היה סטר שדברי חלמות
 לא ינעפן ולא מורדין והבאו מעשה לסתור את דבריו ותוספתא דבר
 קברא גב ואמנם שקרנות חלמות הקסמיים יתבאר ימשאל על אלו ס
 החלמות קנסי על נבאי חלמות שקר וכתוב ואתם אל תשמעו אל פ
 נבאים ואל קוסמיים ואל חלמותיכם כי שקר הם נבאים לכם ונאמר
 על שמעק הנחלמי ויבטח אתכם על שקר ואל אמרו שמקוב קאומר

וקוסמיים הוו שקר וחלמות השוא
 ידברו כאמר על קבאים פי

ללל

לללל

שר והם אלו כמיו

סכתבא

ואם פ

חלמות סקר ואנש לא שלחתי ולא כותי ואומר בחפזי לקטבה עמי
חמי בחלמות אשר יספרו ובמדרש קזוקר ל' חייא פתח ויאמר שמעו נא
דברי אס יפיה נפאכס י"י במראה אליו אתודע בחלום אדבר פ' תא חוי כ'
כמה דרגין לדרגין עבר קצת וכלאו קיימין דא על דא דרגא על דרגא
דא לשלא מן דא וכלאו ינקין כדקא חוי ען אין מיימינא ואלין מסימאלא
וכלאו אתמכון אלין על אלין כדקא יאות תא חוי כל גבאי דעלמא כלאו
ונקין מסטרא דא מנו תרין דרגין ידען ואיסון דרגין אתחויין מנו א'
אספקלריא ולא נהרא וכפי במראה ליו אתודע מנאן קוא כמה דאיתמר
חזו דכל גונין אתחויין בגוה ודא קוא אספקלריא ולא נהרא בחלום אדבר
פ' דא קוא חד ינשתין בנטיאה כמה דאוקמוה ואיהו דרגא שהיה מקווא
דרגא דנטיאה ואיהו דרגא דגבריאל דמינא על חלמא פ' כ' וכן יש להבין
דאיה על הקבול קוא מן קמאר פ' קדואה אמרו שם דבא דמי כתי בחלום
אדבר פ' וכתו וקהלמות קשוף ידברו לא קשיא כאן פ' יולאך כאן פ' שר
קרי לך פירו שפדיל ג' מיכי חלמא או ששל הפשו אמרו שבא פ' מלאך
ועלו באמר בחלום אדבר פ' ועל הקסמי אמרו שבא פ' שר ועלו באמר
והקוסמי חזו סקר וחלמות קשוף ידברו וקרי קוא כאלו אמר כאן בחלום
פשוט כאן בחלום קסמי פ' קרא ובחלום אדבר פ' קסבר דבא דבחלום
פשוט מיירי כמו שפירשנו איתו לשל ואכ עלק שריכו אמתה הקבול
סרביכו לפופח ואס קשה בשניך להכית פירוש קמפדסיס קמפודסס
וטפ' תרגא לו דקרא ובחלום אכ בחלום נפאי' כתיב ועלו אמרו סבג
פ' מלאך אפי חס על כרחך כריך שתודק הקבול שאמרו שקפשוט פ'
מלאך והקסמי פ' שר וזה שפנה פככ' יש לך אמר סקסמי פ' שר פ'
שאר עלו באמר וקוסמי חזו סקר וחלמות קשוף ידברו ושד שאין
אמר פ' מלאך שאכ איהו פ' שר שאין אמר קפשוט סמון סקסמי א'
אמת פ' מלאך כל קפשוט קוא מועל ממנו ומינא שקפשוט בהכרח
הוא פ' מלאך שקרי קפשוט קוא על כרחך יש לקטותו לא מן אלס חו
פ' מלאך כנטיאי חו פ' שר כקסמי שאין אמר פ' ה' סון
קוא מועל ממנו פ' מלאך ועי שר ח' שטון שבא ענף

כפואה

ואפיו למלאך ניומא ואפיו מים שחלם על מירח שמימא קמוראה על אמו
נתקיים בגלגל סגולתו כחם וכן מחלם באי מקלומות לא קיה לבטלה
אבל נתקיים על מירוע א זולת סב כמו סייג בשער סה צל קרי בנדויקי
וברשעים גב מצונו סקס כווקים ואמתיים ומתקיימי סהרי פרעם קרשע
חלם ענין שבע פרות ושבע סעלם ובא ספתרון עלו סקסל שני שבע
ושבע שני רעב ונאמר עלו את אשר קלים עושה קראק אל פרעם
ואין ספק ששבע שני השבע נתקיימו והיו כמזרים וכן א שני קרעב קיו
ראוים לתקיים עלו זסת ועקבחסרו א למסול ובשר ממסקים והאופים
גב מצונו סנתקיי בכל א מקס חלמו סנאמר ויהי כאשר פתר לבו כן קיס
וכן בנסכונכר קרשע נתקיימו כל חלמותיו קרי מן הכתובים ומרזול
אימרו בפ קרו חלם א מם לכסאה וברר כובלות כסאה חלם וראינו ברזל
סקיו מקסינים ומקדקיס בעניני קחלינו אמר בפך רתעניות רב סמוט
בראניה ורב סוכא בר מנסח ורבי חייל מואסתיניא קוו ססחי קמי ררנב
אתו לקמי ררב פכא קוט קאמר להו סמעתיא ולא קא מוסתבר לקו
סווקא מוחו לית לקרני חלם רעתיק אקריוס כחלמיק ואכחיד את שלסת
קרושם צרח א למחר אמר לקו לזע רבנן לסלמיא וקרבה סוכא בזת
ער סאמרו פ קרוזא קרוזא חלם וכפשו ענימה עלו ילך ויטיבנו כולת
ואמרינן בשבת פך ובתעניות פך יפה תענית לחלם כאס לתעבות ואמר
רב ססרל וס בזס ואמר רב יוסף ואפיו בשבת וסרמו קרב בגמרא ונסאו
ונתכו בכל מיני קחלינות לבאר סתרונס ומה מורה כל א מקס ו
דברי חלמות לא מועלן ולא מורדין למק קיה להס ליסא וליתן בזס
ואין צריך לקאריך על זה בראיות ס מנסיון יספיק לאמת ולברר סקול
כן סקרי יופשים בכל יום שארס חולס חלם ומתקיים עלו ענינים משן
חלמו אשר חלם ער סמסר בעצמו סזה המקרה אשר קרהו כבר חלם
מה סקיה מורה לו זה איכ נראה באמת ס דברי חלמות מועלן ומורדי
וראו לסמוך עלהס ולהקפיד ולקדק בקה יפה יפה וממקום אחר כרא
ספך זה סדברי חלמות לא מועלן ולא מורדין אמר הכתוב והלמות
ססאו קברו ואומר ס בא חלם ברוב ענין ורזל אמרו בסוף סודיות

(בסמית)

ואז עלה בדרכו הקבדל הזה הקבדל הגדול שהלום הפשוט אינו יודע
לדעת החולם כי אינו בא לאדם בבחירתו אלא ברצון השם אבל הלום
הקסמי"י בא לאדם בבחירתו ורצונו כפי השבשתי וסאלותיו יבא לו קשר
הקוף ומראה לו בחלום דמיוני מה הרומזים לתשובת שאלתו וכמה ידמיון
הנבא ואת השמע שחלמותיכם אשר אתם מחלמים שקוף מבנין הפשט
משמע שקוף מחלם אתם בבחירתו הקבדל הגדול שחלמות הפשוט
יש בהם קבדל כפי מבחירות שיתגלו בשער הגדול אבל חלמות הקסמי"י
קבדל שיש בהם וקבדל לפי בחירות קשמות וקדיעה במלאכה קהיא קרי
לך גם בזה וקבדלם אחרים לקבדל מן קטמא וכן קטורד ואז לפי זה
אין מרינו כי אם כי מיני חלמות אמיתיים ומה הנבא"י והפשוט"י ואפשר
שעל סניקס לבד ובר אהו וזה על הנבא"י אמר כי באחת ידבר א
ועל הפשוט ובשתיים לא ישורכה ופי בשתיים בשנית כמו בשתיים תהחנן כי
ואחר פ"ו אן קבדל ואמר על הא בחלום חזיון לילך ועל קבדל בנפול תרומק
על אנשים וגו' "אז יגלה און אנשים בא ובמוסרם יתקום בשנית ופי תכלת
השני הזאת ואמר שקוף לקסיר אדם מעש כמו שיתבאר אלא בא אבל על
קשלות לא דבר לפי שאינה מודעה אמיתית סוף דבר אן לקחשיב
אלא כי קודעת אלו לבד ועכ עלאו תסוף מלת בספר קוף אבל לפי
סעבן חלום של נבא"ה קוף יותר עמוק ומוח נתלק בדרושי הנבא"ה וגם
שענה אינו נמצא יקיה דברי בספר קוף על החלום הפשוט בעגס ועל
הנבא"י במקרה"י השער הגדול לבאר אם ראוי לסמוך על החלום פשוט
אם לאו קוף נחלק לג' פרקי הפרק הא' לקראות שיש בזה דברים
סותרים זה את זה הפרק הגדול לבאר שראוי לקטות לבד האומר שו
שחלמות עזקס ואינתי"ס ושהם ממין הנבא"ה ואם היא קטנה

הפרק הגדול לבאר איך יתודע לפי דרך זה הסתירות מוכרות בפי הא
הפרק הא' לקראות שיש בזה דברים סותרים קנה מנינו
מכתוב אומר בחלום הדבר כי וכל התורה מלכה מזה שמורה
סראוי לסמוך עליהם ומה אמיתיים נמתקיימים כי קנה מנינו חלמות
הפרק השני הלא היו נבא"יים נתקיימו כלם לא נפל ונכל דבריקס ארצת

בפועל אחר שיהיה נמצאת צדיח והתבא שכל מה שיבא מקבץ א הפועל
מכילתו מקבץ א הפועל מי שיש לו בפועל באופן מה מה שימלא בכת
למה הפועל יחייב שיהיה בבית פועל לזאת הידיעה אבל הידיעה קוזת
בפועל והכרח למד שהפועל הזה שכל לפי שהוא יעשה פעולתו בזולת
כל גופי עב " וחכמי קנים הבאו שור ראיה לאמתת הקודעת קוזת
מינה שאפי בקקין אכו רואים פעמים רבות מראות וענינים קורין ב
במציאות שקס ודאי אזה וסימן על הדברי העתידי והוא הנקרא בלשונם
פירושאגיא וקבאו בספריהם רבים מזה המין כמו מה שפירו בהגרות
קיוני ב בלזת לסכנר נראה נשר א קיה יושב על קיבל המלך פילפי
אבו ולא זו משם כל אותו יוס ותמי קיה מתקפר ופודש כנפיו לז רחוק
משלם אשר זה ודאי קיה ס' מעלתו וקלותו ושכבש כל הפעלים ושור
אמרו ב כאשר אפלטון קיה נער יונק קרה שיום א בהיותו מושכב במרס
באו עזת דברי עש' רבש ונחו על פי ופגי קנע ואחר נסעו משם ופירו
באור מעלה נועלה וזה קיה ס' לחימתו הגדול ב כמו שקופרס
מקבצים חומר השעוק לראות והמתיקו לקונה כן החכם כל חיו מש'
לקבץ את משפטי מדברי לקבצים ולקורו לאחרי ומלמד מנו טובו לעשו
אשר אמת מעלה נל כשעוק והאחרת כדבש ושור אחר שחזר סמת עלינו
סיסאר קיסר בא שף א הנקרא ריניטו והיו דורכים אחריו רבים וממיתו
אותו לפניו והוא קיה מורה על מיתתו וכן קיה ב באובו יוס קמיתו אותו
מושכש רומק בכל גדול וראלה רבים ואכשר שמקמין קזה הוא מה ש
שאמרו זל אחבת ס' לבנים וכל זה יורה שממנישם חלקי שבוה הפעלים
יתכועש לדמיון מתיחס לאותו דבר אשר יניש בעליונים סוף דבר קנה
מכל קטעיות קאו יבא לסו אמיתת מדורש קזה שמחלמות בודאי קס
השפעה אית ועל פי מדברים קזה אמרו רזל חלום א מם לנטיה וכבר
צאר קמורה על אב קמאמר קזה וקראה ממכו על פי חכמתו שהכוונת
ס לו שקס ממין הנבחה לאפוקי רבים מפמי קארץ שמכרשין אותו למד
קמו כאו אמר בטל במישטו כדרך החכמי פחס קדבר שקוא בסל לזס
קמנין מם וכאמרס בטל בם אמ קרב עלו זל ולא יכול קשור מדברי

חכמתו

ובסגורתו ובמדרגות דברי העמות לא מעלן ולא מורידן ופיר מעשה
בכל יום ראשו כמות העמון לא נתקיימו על האדם ואף כשכונתו וידע
כפתרון אינו מתקיים צדו לא כפתרון העמון ולא שואב צו פכ " ומדברי
המיוחל נראה שהיה הדורש הזה מסופק בדו ופעם היה כוונתו לכו קח
הפעם לכו האחרון אמר בגמרא שמואל פ' הוה חזי חילמא בשא אמר ה
העלמות שוא ינברו בניחותא ופ' הוה חזי חילמא טבא אמר קהלמות
שוא ינברו וקח כתיב בחלום אדבר פ' הפרק ה"ב לבאר לאיוו מהדוריש
האלו ראוי לנטות ולזה אומר פ' בהשתכלת הטוב הנקח האמת הגמור
בזק הוא שהעמון קס צדקיים ואמתיים ופנינים קרוב לנסחא וכדי שאבא
זה בשלמות אחרק הפרק ל"ב נתחיס " קנתה קח לבאר ולאמת מרמז
צדדים וראיות שהקודעם הזאת אלוית וקח השפעה להיות מוחת " מן
השמים " קנתה קח לבאר טעם היות החלום בעת השינה ולא בהקיץ
קנתה קח קפילוסוף אבן סיני כת' שהחלמות אינם סבה לית
וראיתו הגדולש שאינו רואין קצת ב"א בלתי מדברי שחולמין כמו הכלבים
שנראה אותן כובחיס בשינה והנשיחה קחית רחיק על החלום כמו שאמר
אריסטו " ואם היו סבה אלוית מן הנמנע שיראו לב"א בלתי מדברי
ולדעתו זאת אינה רחיק כלל פ' זה לא יקרא העלם אלא שמדובר
בגלותם לנסח בהקיץ הוא טבע שני להם ולכן עש"י כן בעת השינה כמו
שנראה ג"כ התעוררות טונקיים בעת שינה ואפ"י שאין קשונים בפינים
וזו מדובר בגלותם בהקיץ ואין ספק שהתיכונות אינם חולמים כמו שכת'
הוא עמיו כן כמו שיתבאר לא שנראה באמת שהם נבואה קטנה והשפעה
אלוית וראיה טבעתה על שהקודעם הזאת אינה במקרה מה שכת' הרלב"ג
לא בסמי' וזה שמה שבא במקרה מציאותו במעט מהומן ובמעט מהדברי
יחד בנ"א כ"ב מהשפע וכבר נתפרסם מענין העלמות שאנשים רבים
חלמו העמות צדקיים ובפרט האנשים קשחורים אשר יראו בהלום דברים
רבים וסגמו כלס א הקנח"ו כפי מה שימצא בעמ"י וזה בלתי אפשר במת
שבקרי ואחר שזק כן יהוייב ממכו שיהיה בראין נמצא מן יודע לו
דברים קוח הטועל וזה הקודעם כמו ומפני שנתחלת זאת קודעם כמו

בפעל

מן התורה אמר מכתוב פ לא יראני האדם ותי שקדווק היוכל מזה
 הוא שבהיותו בחיים חיותו לא ישיב שום השבט מהשבט האליות אבל
 בעת המיתה ישיב ויראה מראות אליו וראיתי מי שפי על הענין הוא
 מה שכתוב בתורה בועת אפר תאכל לחם עד סוכר אל האדמה :
 ואמר שהסוכה פ לא ישיב האדם הקשבת האליות הנמשלם בלחם
 שנאמר לם לחמו בלחמי לא בעמל גדול עד שיאוב א האדמה וקו
 פת היותו פ או ישיב אמתיות בל ספק שהחומר אז לא ימנעו מהשיב
 מן הנשאים : הנק עם זה יתקב מלאמר אלשע שאל לאלהו נם פי
 שנים שמתמייקים שהשולס ואומרים שאיך שאל דבר נמנע שיתן לו פי
 שנים מימך שקיה לו ואלהו איך השיב יהיה לך כן שאף בשום צד אבל
 מימה שאמרנו הוא מעמד שלכך שאל לו פי שני להיותו אז קרוב למיתה
 והשיב לו הקשות לשאלו דבר שאף לקבו לך אבל בנגע מיתה נבר
 אפשר לפי שאז יהיה השגתו כפולת ומסכל אבל באופן אחר אף וזו
 אם תראה אותי לקח מאתך יהיה לך כן ואם אין לא יהיה מן הכתובים
 אמר דוד תוסף רוחם יעשן שלל פ יתוסף רוחם ושכלם בקם כשישען
 ולזה רמו הכתוב גל שאמר אורך ימים אשטעמו ואראו בשועתי יר
 בשאורך ימים אשטעמו סיקים זמן ושבע ימים וקרוב למיתה קנה אז
 אראו בשועתי הגדולה שהן המראות האליות ויהנה מזיו השפנה
 וזאל גל מיל בשמים ועמך לא חפצתי בארץ יר פיהנפש תשתוקק ל
 לעלת אל השמים להנבק עם השכל הנברל וזל מיל בשמים כל מי
 יתן ל שאקים בשמים ואמר שכל קיה כוסף להיות שם פ אף שינד לבל
 לקיות עמו בארץ לא היה חפץ למע שהגוף ישקמו להשיב ולכן היה
 רוצה שיכלה נשרו ולנש כני שידבק עם גשם וזכו כלל שאני ולבשי
 וג וכן היה מתפלל דוד הפל במקו אחר בלו קודיעני יא קני כל שהניעני
 שאראה קני שקול עת הזקנה והקץ לא שישאל שידיעקו מתי ימות או
 כמה יהיה וטעם קודיעני כטעם הראש פ מי שרוח קודיע יודע אותו
 ושלמה אמר למען תחכם באחרינך ואומר תאום נקים תעבד לכפש פ
 כשקרא ישיב קתאום קנה אז הגפש תעבד לם ויקים נקים

תמחלפי במין או נסוג ב איך ראוי למכר שלמות מארש כך וכך משלמו
קסום וזק שכבר מתבאר במקוין שמחלק וסכל ככנסין תחת מין א וכן
צאר שס מואר כונלת נסחא חלש סוס דמוי נפלא ב סובלת קוח ספרי
פנמו לא סנכל קודס שסולו כן סכח קמומס נסע קסינכ קוח כסולמו
נפח קנסחאק אלא שיש ב ספרולא קניפ א תכלתו וכן נכבא זק בכסוב
סאמ במראס אליו לתודעבו סקוניס קיומו מין מן כנסא ולפי סקפרי
מן נסחא מוסס רכסו פא לנסחא סאך סגמאי ולפי ססחלומו קספמס
לית אזול כל קלן ז ימיו בלא חלו נקר רשע וספצ בוס לפי סנרא סאינו
מופן ולזק אימ כפ קודע שלמי סרנ קימ כווף לא קראו פ קאלו ומראוס
לד ספר קנתח קצ לתת טעס אל קינת קאלס נפח קסינכ ולא בהקיץ
ועל זק אומר סקנכ יתקסנכ בוס במקדומי קקדמס א זכרס קסלסו
במאימ קב מוס קנפס וקיא סכמלס קמומריו יתקזו סכפלו ואני אבאר
אותמ מן סככל מן קחוס מן קתורכ מן קנסיס ומן קכסוביס ומרברי
קאל מן סככל שידוע סהנף ומנפס קס קפרייס זק מוס ויבאר זק מוס
סימאס זק וימאס זק מוס סיבאר זק וכל א לדרט פונכ קנוף כל מנמתו
פמסך אחר קדברים קממרייס וקתלוות קנסימיות וקנפס מנמתה אחר
קדברים קסכפייס וסניקס סונאייס זק את זק אכ ידוע קוח סכאלס אי וס
מקס יתחוק סכנגרו וכן נמלא בספרי קמוסר סקנפס ומנף ברמיון ב
נשי כרות כשתכפסס קיחמ קסימא קיחמריי מן קחוס סיתק תרלח נפח
זקנכ קארס לא ידווף אחרי קממרייות וקתלוות סנסימיות אכל
פל מנמתו לפסוד קסיס ואחר סככל ועל זק כל פוד סיוקין יותר יתקרב
אל קחמק ומסכל פד סנמכא לפי דרך זק סיסיג קארס יותר נסעת ס
סימית מוס סיסיג קודס וזק לפי סכלוות ספס יחלשו ב קממרייות ס
קמוכשות מן קדברים קסכפייס ולכן יתחזק ב סככל ולזק תמלא ב ב
במיות קארס סמוך למיותה יראס דברים סכפייס ופודאייס מוס סלא קסינכ
ולא ראש כל ימי קינתו על קודמק פד סעת קקיא כמו סמפרייס קנת
אנסיס סקניש לרנע סימית וקמו מימסס ועל זק קוח מוסאר וידוע ס
סיסיג יותר אחר קינתה מוס סיסיג קודס :

תמ חני

על האדם המושלג ש שהוא מקולל ומשוגע אבל לשמחה אמר שהיא
טובה וסיוע להשכלה וזו ולשמחה ניה זו עושה לה מקו קרעם ומקו
מניסוך נומכה אבל בענין אפלה המטעמים שיהיה סבה לשיחול עלו
הקשטנה עדיין קשה לפי שהמאכל והמשתנה הוא מן התענוגים הנשמיים
וידוע שימנעו ויערעו שלמות השכל והשגתו כמו שאמר התנא פת במלח
פתאכל ובתורה אתה עינול כל שאפלה פת במלח וכו' סיוע לעינול מתורה
וכן הוא אומר טוב פ פ עונתי למוען אלמד חוקך אמר שהיה מתענה
לא לחסרון קמעות שלא היה לו לקנות יואכלם טובי אלא למוען שהיה
שכלו מוכן ללימוד חוקי השי ותורתו בפרקי ל אישר כתוב קבער ומרעב
פסכל ל אלעזר בשעת לימודו עש קיותו בן לאחד מגדולי ירושלם ומי לפו
גדול ממרעם שיטב ארבעים יום וארבעים לילה להם לא אכל ונן כרי
שהיא מוכן להשיג סודות התורה כלה במעט זמן אך איך איפשר שאלמר
המטעמים יהיו סבה לשיחול הקשטנה והקשכלה והקשונה

מותרת גם בזה שאעפ שלענין השכל מסייע שכוונ
באמור הנק לטעמן הנטחה הוא מוכע לפי שהיא ביה באמצעות הכח
ממדמה אשר הוא כל אלה כבודו ולכן כדרך לחוקו במטעמים לשיחול
עלו השפע ונשוב ובאמר שצון שכן הוא הנק נמנא טעם מנאר ללמ
יבא החלום בעת השינה ולא בהקיץ כ לקיותו חלק מחלקי הנבחה כמו
שכתבא לא תחול על האדם עד שיתבטל כחותיו מנפניו וישוב שכל ויהיה
זה בחלום לקיות כל הכחות הנפגיות בטלם וכח הנפש המודעת בצרת
ואם יקום בהקיץ לא יקום עד שכמעט תבא גפשו ממנו במשאל ונשמה ל
לא נשארק ונן ונאמר והרומה כפלקועל אברם ובזולת זה לא יחול ל
בלל אלא למי שמדרגתו גדולה עד מאד כמו וקנת שאר הנבחים ש
אלטלם כחם השכל גבר על החמר כן חלעמו לא יחול בהקיץ בחיות
כחות מנפן אז הוים והם משקים לנפש אבל יסאו בעת

קשינח שהוא זמן בטול המקרשות
וקחות מנפניו פ קשינח
פ מנס למיתם

כחיותי ונחלתי מרובי לול אמרו תל לז שמזקיני חלמתם מתוספת בהם
וכו ולכן תנוכל כל הנצאים וחכמים סמוך למיתתם שמברכת לבניקס
לת למידיהם באברהם יצחק ויעקב ומשם לשבטי וזכרתי כען ל אשר
לבנו ורבי הקדוש שמסר לבנו מסורת קחכמה ולאחר המיתה ידוע שישיג
מתר מיתה שישיג בעת המיתה ועכו אינו משיג כל קראוי עו שיטעם
יב חדש ב בתוך יב חדש נשמותו עולה ויורדת ב פדיון יש לה קבת קתאחוו
בחומר סוף דבר האל נשמע שהקורה מלאה ממשוקים ומיאמרים יעידון
כלם כאחד תוקף הדרוש הזה וקיומו ואין להאריך עליו יותר אלא לתרץ
ספק א סיקסא אדם נגדו ינושא זל פ אין שומדן ובפ במה מרשקין אן
הנשא שורה לא יותר עבדות ולא מתוך שחוק אלא מתוך שימח שכל
ועתה קחו ל מנגן וקיה כנגן הינגנן וגו וכן נזכר שם שרבי מוקמי דפתח
לקו לדבן בשמעתה אמר מיל דבדיחותא ובדיחובן לסוף יתיב
באימיה ופתח בשמעתה ועו שהמכרשי אמרו שמה שחוק יצחק לעמק
שיביא ל מטעמים קיה כדי שימא שמה וקיה השפעתו גדולה באופן
שיחול הברכה לא להכלת אחר כמו שאמר קר בחיי זל ומרן זל וידוע
שקמחה הוא תעפוג כמרן ב יתענג האדם ואין אל יקיה סבה לחול
קנבוא ארבעה השמחה והמאכלים והמטעמים קיה ראוי להיות סבה
לינוגע יומנו והשכלה ב בהתחזק החינוך יחלש השכל למש "מתשובה
לזה הוא שמחה אינה מיוחסת לעף ב אס לנפש ולכרת מנאשתיחם
לשן שכל ישמח יי במעשיו ואומ כדרך אופן שמחה במעשיו ולכך
כשישמח האדם אין כח העף מתחזק באותה שמחה אלא אורבא הנפש
מתחזקת ולכך קיה סבה לשיחול באמצעותה הנבוא ופסחוק קו
שמיוחס אל הגוף וב מתענג גוף האדם ולכך הוא מנוגע הקשכלת ולכך
לא מתוך שחוק ומכינו השמחה קיה טובה לאדם בכל ענייניו כמו שאמר
עבדו את יי בשמחה והשחוק הוא אסור והאדם מנוהג להתרחק ממנו
כמא בפ אין עימדין אסור לאדם שימלא שחוק פיו בשלם קזה שכלימו
אז ימלא שחוק פיו ויש מפרשים פסוק לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה
קח א ששק על שכל השמחה ונלאי השחוק ואומר שנעטר קשחוק יא

ולא יזכר אל אמן המזויקים והיום הסולד שבז קש וחלמותיו עזקים
כז שז שם צבת ט פ שצתי צבת ט במולד יודק על אמת חלמותיו
והקר זה מחד שגם הקשם תודק על חלמות מסונים וכפי הולדת הערב
שחמכא צבת ט רכה רוב עניני העומת הסודר וכנס רצם בספרי ק
החמק מקוא ורל הארצתי לפי שאפי מכעליק וגם שצפי האמת יש לנו
להחמין שכל זה מצא אל הכנה או קטיק לדבר הקוא אבל לא במקרה
הנהח קב לבאר שלכל איש מוויט ט ע כפי מודנתו קנס הפלסומים
נתם שאקודעק קוזת יותר צודקת לנערי ולפתח אומק שמח למש צרו
וכן כת הרלבג וטעמם בוק לפי שהפתיים וקנערים לא יבש ולא פפו
ולא יטרחו חושיקם להשיג דברים ולא לקבץ דברים נפזרים ופכ צעת
קש נק יקבץ מרבי המודיק קדברים הנכחיים ופועל פשלתו כנזכו
סכבר שקל ונח צעת קיקינק ולא טרה בפשלת המוחשים ועכ מרמק
צעת קשינק צד נטון וחמתי מוק שפתי לתיח ואין דעתם זה נטון כלל
לפי שכל ספנותם בוק הם נמשכים מוחשו סורש נשוע שקם סוגים
שהחלמית אינם סבב ארית כנז לעיל אבל לנעתיבו שאינו מחמינים
שקם סבב אית נאמר שחלמות הגדולם והמשפלים יותר צודקת מהנערי
וקפתאו שכל מנה שיתעסק במושכלות יותר יתקרב לשו ויותר יהיה ראוי
שיחול עליו השכפ הנכסיו מקוא ויחלם חלמות צודקים ומכך סיני ק
קסמט פמיו בחלוקה אחת שמקטנים אינם חולמין איך שיהיה קנס דעמכו
קוא מסמט שהחלמות טולם ויודים במודנות האנשים כפי השכל ומ
ומכנס הנמצא לכל א מקס ובמודש קוזמר פתח ל יוסי ואמר פ בא חל
ברוב ענין קא חוקמוק דכמה איבון סמיכין בחלמא וממכן דנגין על ד
דנגין וכו ושז שם וקבל אודע פה לברנש כל חד וחד כמקוא דנגין
ד פה כמה דאיקו וכמקוא גבא דכל חד וחד אמר מקוא ודאי ותאי לאו א
אינו חלל לברנש וכאך דיקא חלמא בדקא חוי ותח דכו ברנש קאיש על
פרסיק נשימת ק נפקא ושטיח בעלמא לשלא ועלג בתר דעלג וכימ
גב סקרו קימי ואזגן בעלמיו ונבשן לה לקקוא כשיחלומת קא נח
אירלן אצחמת בהקוא ססר ומודע לא מלך כדיון או מילך

ואם לא ישיקוהו הנהג למו שישיקו בהקפץ וחו מנמנא לדול שאו מנפא
פעלק לרקיע ומשמעטע פס אבא זכב נאפערר קרבלג א קאפעס קאס
והמך אותו לאמור איו שאמר בנפול תרומה על אנשים בתומו על
מאכז אז יגלק און אנשים להסיר ארס מעשה ונה מעבר יכסא יכסא
מטעס סקנלי קוא אז בנפול תרומה על אנשים קוא להסיר ארס מעשה
סנפס קמרנשה ולקסיר התפניות אשר מעבר יכסא ויעלי ספע קסנל פ
קחמור לא יערבב אז קסכל לקיות קנפס בלתי סרודה בקשגת קמוחשות
פכ.מק נבאר טפעס קיות קחלעס בעט קשיכה בחלעס חוון לילק ולא ב
בהקפץ ונחזור ליוק שהיו לפנים שהנה מכז נרא ימאר שקחלמות קס
מין מימיני נבאקטנא וראוי לסמוך עלקס פ קס צדקים ואמיגיים
וקוא אשר רכיו לבאר הפרק קג בהתה קסת רותל אפער קאנא בשער
שאחר זה יתבאר שלכל חלעס לשיקיה צדק צריך ה תנאי ונבאר צדקים לא
ימיה צדק ואכ בוא יתרו כל מסתירות שבפרק קא וזק אפטיס ימנא
חלעס שיקיו פ כל מתנאים ואז קוא צדק בהרלט ופעמים שאין פ שוס א
מקס ואז איכו צדק כלל ופעמי יש פ קנתס זולת קנתס ואז קוא אמנפ
ובריך לבחון כל מבא פו מקס ואז יצן אש קוא צדק ווי בוא למקשרכיו
לבאר בוא קאפער קאפער קג קמבאר קבנתת מחלעס קצדק
מקבמלתי צדק קוא נחלק לא פרקי קפרק
קא לבאר קמבול אשר כפי האישים הפרק קג בהבול
אשר כפי קמאכלס הפרק קג בהבול אשר כפי קמחשבת
קפרק קד בהבול אשר כפי קזאניס קפרק קא בהבול אשר כפי
קאטעלעט קחולס הפרק קא בהבול אשר כפי קאישים קוא נקא
לכ נתיס קנתת קא ברנחנא קמולד בקס
קנתת קג בהבנתת קמולד קנתת קא בהבנתת קמולד
קאישים יעט סאפמי קאפנתת אימדו סיס הפרס
בהלמות קאישים כפי קמולד ועט קיות יש בדבריקס דברים רבס קמק
קאמר קפורסט מקס קוא יעט שאמר ראלעט נספר קמולדות נסוף בעג
סיקיה במולדו כפל קמול קממא נפעט קא וקוא נבאו ולא נמסל

מנשא חמס כחשך ישכל קמזון ויפסק העסן אז יתחזק קבץ קמזון
וחלוצתיו שנקיים וצד חלום של שחנית מוזי בודק ש העטל כשלם אז פג
יש מי שפירש פוזן מנכדק בחלום כסכדנאדר שאמר חלם כסכדנאדר
חלמיו וגו' וסנתו נקיתק עליו ליל שחלם אותו אחר ששינאו נקיתק עליו
וקוץ קמזון על דנקותו . ספרק קג' בהבדל אשר כפי קמחשנות יש
לדעת שברוב החלמות חולם
אז כהעסק ביום ועל ספותר לדעת שחלום כזה אינו כלום לפי שלא בא לו
מבעל החלום לא מאלה הדמיון ומכאן כיור קמחשבה וברוב החלמות יש
דברים ממשרבים מאלו המנינים שראק ביום ואינם מעצם החלום לא שקוץ
מנשרב ומיותר מ כתחבר לשם מכה קמחשבה שחשכ ביום ואינם מעצם
חלום כלל וראיה לזה ינא בגמר על הקוץ דקרואה אשה איש מנכדק לו
שקוץ בן חפץ וקוץ דלא קדקד בה מאתמוול כר דאש קדקד בה אינו כלום
וכן ראיה מהקוץ דאל"ל יהושוע אמריתו דחכמיתו טובא אימא ליק מיאי
חזינא בחלמאי א"ל חזית דנשקרי כך פרסיי וגרבי לך ורשך כך שקכי
בחוסינא דדשך קדקד כל ימא ולאורתא חזא וכן א"ל ספר מלכא לשמוע
אמריתו דחכמיתו טובא אינא לו מיאי חזינא בחילמאי א"ל חזי דארו דונאי
ושם לך וסחני כך קשיתא ברחיף דקבא קדקד כל ימא ולאורתא חזא
פג שאין לקאמין ולומר שנתקיים עלקס מה שחלמו או דוגמתו ס' רחוק
קוץ ושם א"ל כל אדם יחשוב דברים ביום טובים כדי שיחלום בל לם ויתקיי
עליו וכשעמ ק"ל פג ית"ל אין נראין לו לאדם א"ל מהדקורי לבן סנד סותר
לזה:סוף דבר שחלמו הבחי מעמית קמחשבה שחשכ ביום אינם כלום ולכך
פל חכמת ספותר תלמיז בזה שכריך לראות ולדע בכל חלום א"ל יש בן או
וו דבר מעשרב שאיכו מעצם חלום ואחר סקפס שמוי מעורבכריך לבדו
בלחור מנכו אי ומו הפצס ואי זיקו קטפל וקו לפ"ל מ"א בגמרא חלום
א"ל ס' סנקטכו ונקיי' כל אין מהקיים וכל"ל סכבא אשר אותו חלום יס
חלום ואשר דברי יתו ידבר דברי אינה מן לתבן את הבר נאום י" ופ' מן
פנין בר והכו א"ל חלום לא כשם שאיחופסר לבר בלא תבן כך איחופסר
לבר בלא דברי בטלו אמ ר' יוסי מנא לן מיוכף סנא וקנה קסמא וסמא

הדומיניון למתי בזמן קריב עב הפרק הז' במבדל אשר כפי המאכלה
הוא נחלק לב נתיים קנתה הז' במבדל המאכלה כפי התסנה
הנתה הז' בקנול שנס כפי השכל הנתה הז' כפי התסנה הוא
מש התוכנים שיש לקשור מן המזונות ומסמנים אשר הם ממארה ש
הוא יורה על סקר וימשך מאכלתם שיל חלמות סקרנים ואמנם יאותו
סמי נדק וסכב ושנתי וחמה וממיוחמים למארה כפי אע קס כל אילן ש
ש על הוא אגס ס"פלפל יחרול במון כפך כדת י סזנים ירודק יאשיקוהו
תיידיאון יאישקמוניאן כנדיל ועפראן ערות ארנבת וממיוחמים לכדק
כאן כבאים תרנגל יונק אגזים שקדים פרקסים עזים סטנים כל פרי ס
פיוסר קקלפס ויאכל מקלסככנים הסח ושערה אורז מיווראכס אפוכי
מוסקי לככפור פיוניאק זרע זינגבר ענבים יבשים ספנה אישפיקה
לסכב שועלס זרזיר דמרים כל שוף קל לשוף כל חיי קלק ללדוג י
אוזים אחרונ רמון כל מיני סרף יזנגבל יקסטור כל המון בטעמו
מידה לשנתי קוף כלב שחור נשר שרוב עטלף פרשש וסב עבבר
עכבים הרוב שזרדים תרמוסים עדשים לשמש ארי כבש תמר גפן ות
תפוח תות האנים קנתה הז' כפי השכל ידע שכפי המאכלה שאדם
אוכל כך קס חלמותיו וזק שהמאכלה קבסים כשס שמולדים לעהות רעו
בנף כך קס מולדים בסור כנפס כמו שידוע מטעם אסורס וכמו שאזיל
וכטמותם בים חסר שמטמטמים את קלב ולכן האוכל אותם צדוע שלא
יוכל לקבל השפע בשלמות כמו שיקבל מן שמאכלו דקים ילפי מיו יות
צונקים חלמות פרעם וכצדדנאכר ושר קינוסקים והאופים האוכלים יופת
בב קמלך ומיין מוסתיו ואול שרמזו זל זק במש כל החלמות קולפס י
אחר מפת וכל שקולפס אחר המאכלה שאדם אוכל כפה עם היות סונס
קמאמר אמיתית היא אהרת כמו שינתבאר בשער הז' ולכן יל שכל מה
שיקום המאכל כפת החלס יותר מושכל יקום החלס יוגר עזק וכמש
אל ישראל בכירושו לס יכירק שכשור שהמאכל קגס ביחטומכא קונ
עלק א קמח והו קכח קמחמה קוא חלש ומשורבב ומסלבל קרבת י
קאו מנני כלסל קמח קמושא אוקו ש בהחלש קמושא בקרבת יחלס

וארזאק פנעס מחלעס על קיאוור לפי שנעם קס קנעמוס של אנדרוס
סטלה ומשקא את כל קארץ שאס כדבריו בן קוא לאמא לא פאר לוסף
וק כמו שפארכל פאר דברי קהלעס שאפע שאניח דברים קרוב על
פארס כען קנעפע ופגין לא יודע פ באו אל קרובק ממ זק מעקר
ופנעמוס מחלעס קיס לפי דעתו ויאז קל לוסר פתרונו ופאר קניוחא שיוכל
למיר זק פפרות קיפוח אבל ברקות אנדרא קל שיראס אותס על קיבשא
פסא קיימן קיבשות ומרתוב אומר שאף ברקות קיי שולת מן קיאוור ופאר
שאפטס שאמר קרב אפא לאו כמשה וקנה מן קיאוור שולת ז פרת
פמה שראס ששולת מן קיאוור קרמו אל מיש אבל בקנבי פומר על קיאו
לא סייך זק קמתרו לא וראי קאמת קוא ממ שאמרת וקוא קנרל בבחינא
קואת וכל בשני שאל כלעתק רמוז זל בכ קרואק אמר רב קונא לאנס
סוב מראי ע חלעס רע ולאנס רע מראי ע חלעס סוב תניא כמו קב רל ש
פיותיו של רע לא ראק חלעס סוב וכל פיותיו של אמתופל לא רא חלעס
רע וקא ראי לא תאונה אפך רע ואר ירמייס בר אבא שלא יבקער חלעמו
רעס ומסיק ש קאמרי רחוא ולא ידע מאי חזא פו לעולם חלעמוס ק
קנדיקיס טובס ולא רעס כמס ר ירמייס ומס רב קונא שמראין ע חלעס
רע ולא טוב קטונא שרשוואק חלעס סוב משקבא ממנו ואיבו יודע ממ
ראק ובזק קוא כאל לא חלס טוב אלא רע שון שדואג עלו לדעת אס קוא
טוב או רע אבל חלעמוס קרשעס לעולם טובס ובאמת סזק כריך פאוור
לפי שיש ע ממ שיקשא פ איך אמר שהלעמוס קרשעס לעולם טובס
ואל כריקי גב קס טובס לא שאמברחי שאז כמנא שלא יהלעס אדס חלעס
רע בשלס וגס לא יזכרו קנדיקיס חלעמוס קטובס ומעשים בכל יום
פאקנדיקיס חולמיס חלעמוס טובס וזוכרים אותס וחלעמון יוסף יוצחו שכלס
קיי טובס וזכרס וחלעמוס כסכדנכר ושר קאופיס שקיי רעס וחלעס פרתק
שקיי פ טוב ורע ואף שנאמר שער קרוב אמרו לא יתכן שקרי לא יסבס
פיימו קמניחו לכן כל ראשונה לו שאסונה לקס זל בזק שלשולס מראיס
לכניק דברים מנבליעס ולרשע דברים משאמיס ורעני בזק שלא באו ל
לאראות לבו קקנדל שטן חלעמוס קנדיקיס לחלעמוס קרשעס פפגין ע

שכל תחמת הנהגתה שחשב צום הוא טוב וזהו שהקטן מקבל וזה לפי
שבבין שבעצמות החלום קאיין ותדן שאינו אומר לא בטפל שדואם ו
ואינו יודע לו פתרון ול ידעיה בעצמות החלום הפק קול בקבול
שכפי קומניא והוא נחלק לב נתיים קנבא קל בקבול ששן
קומן קזה לפנים קדמוניא הנתח קב בקבול קומניא סבומן קזה עכמו
הנתח קל בקבול אשר שן קומן קזה לפנים קדמוניא כבד קתבאר בפרקי
קקודמי קקבול שיש בעלומות כפי האישים וכפי מכסותיהם ולפי שאין
ספק שיש מפתח שן אישי קומן קזה לאישים קשנים קדמוניות ואכל ככה
קזה מפרש לעגין קחלומות ועגין זה שקרי קדבר ידוע ומוחש שקראשוני
כלם או רובם קיו קרובים לשפנה ומוכני לכסאם ועתה דבר יא יקר באמן
קזה אין חוון כפרץ ומזה תשיקיו יותר שדקים חלומות קראשוני מחלומות
קומן קזה ורוב חלומות קומן קזה סבומניא וחלומניא ומסלבלעם יותר ין
מחלומות קראשוני ולכן כדריך עבה יותר חכמה לפתרון קמיה שיהיה ב
כדריך או עב שלכן נשארכו באפילה ואין מצבן טובתם קנתח קב בהלף
קומניא שבאמן קזה עכמו גם זה ממשך ב לא כל ימיו של אדם שנים
ש יש זמן שהאדם מוכן לעצות קל יותר קומן אחר אבל בכל זמן שיהיה
כדריך שתדע שיש חלק בזה מבחינת אחר ואודיעך זה על כסן דע שמכאיהו
חלקים רבים מקיות החלום בא לחדש או בשני או בג באופן שכל א מימיו
קחדש חלק מחדשו בעגין זה וזה קעגין קוא נודעו קאיי גאון וחכמים
שבאו אחריו ומגיהו ש וזה אומר בכח וזה אומר בכח אבל הפעין קזה לא
במכא לא בגמרא ולא במדרש ולא ידעיה זה מוכן להם ואולי קודע
להם זה בקבלת פה טפה או באיור שקוביאו זה מחד קנסיון שנסומו פעיני
דעת וכל להם ענינם בכח ואין שיהיה אומר אני שכבר מכאמי להם דמו
מן קהורם שלום דמו קבתו באומרו ונחלמך חלום בעלמך א אני והוא שיש
לשאול דמאי אכפת לן אספיק בעלמך אחת או בג לעת אבל קנרא שדנת
שך קינשקיס לקודיע לינלך שך ה יוסף חכם גדול בחכמת ספתרון ולפי
שכאיי חשקד ומחווים השקריא קמראים לעם שידעם ואינם ודעם ת
קאומה קס שופטים קנדרים קמקדיש בכח קשערתם שכפי מה שדואם

שם יקום ולאחר הוסף ואין ש' חסון יוס' ה' וכל מה שתראה כך יקום ואין
יוס' ט' ו' א'ל תחשוש לפי שאינו לא חדוש ולא חמת יוס' ו' ויוס' וא' לאחר
זמן יקום ואין ש' חסון ואין יוס' וא' ל' ימים יקום ואין לאחר א' ימים יקום
ואין יוס' ו' ו'א' ל' ימים תראה אם חמת הוא אם לא יוס' י' ו'א' כל מה ש'
שתראה כך יקום ואין יוס' י' ל' צד ולשמחה יקום ואין ובקרב יוס' ו' ל'
לאחר ז' ימים יתקיים כל מנה שתראה יוס' י' כל מה שתראה טוב ובקרב
ית' ו' ואין ג' ט' ו'א' י' ו'א' טובה תראה בקרב יוס' ט' ו'א' כל מה שתראה
לאחר זמן יקום ואין יוס' ו' ו'א' ל' ימים יקום יוס' ו' כל מה שתראה ל' ו'א'
או ל' יקום ואחר תשמח ואין ל' או ל' יוס' ו' ו'א' כל מה שתראה ל' ימים
ד' ש' יקום ולא יקום כמו שראית ואין צום ז' ימים חזיון יוס' ז' ולא י'
מסקרי' ו'א' שאם יקו' שמחה יקום ואין ל' וכל' כל מה שתראה כן יקום ואחר
פסק פשרה יוס' ז' א'ל תחשוש כל בחשך תראה כן יקום יוס' כל' באותו יוס'
יקום לששון ו'א' לא יקום ואם יקום לשמחה ימים יקום ואין לא יקום ל' ו'
בספר א' כל מה שתראה לרוב ולמנה יקטר ובס' אחר כל' ג' כן ובאחר ב' ו'
סוב' הוא כל' לשמחה יקטר ואין כל' אין ש' חמת ואין כל' כל מה שתראה
כן יקום אחר ח' ימים לפי קרב הפלה ותחבונים לפגיו' ש' חסון ודחוש הוא
אך אפים ורוב חסד ונחם על הרעה כל' וכו' מות בקרב עד ח' ימים ובס'
אחר אינו טוב ונראה יקום ובאחר כל' וכו' עד ח' ימים או יקום אבל תשכס
ותהפלה לפני המקום ועשה תענית ונראה כל' כן כו' לה שמחה
בקרב פ' כ' כו' לה כ' לשלם ולשמחה יקטר ל' נראה יקום ובס' א' כל אשר
תראה לששון יקום ואפי' מנחה יקטר לששון פ' הוראות הימים ושמעתי
ד' ש' אומרים שלום הנחלם בשבת הוא צדק ו' לקם טעם לשבח לפי
שיש לאדם נפש יתרה וזכונה שלמה בשבת יקטר קל' במקרה אשר כפי
התפעלות החולם וזכה קיימן קמוכה לקטר קהלם צדק מהבדלי
צדק הוא הקפעות אשר יקרה לחולם וזה שאם יראה אותו בחוץ קיימן
עד שתפול מימנו בעת השינה ויקרהו רובו וחדרה עליו בעת קהלם קנה
או הוא חלם צדק אבל אם יראה אותו ברהיב חלום עד שלא יתפעל
קיימן כל' קנה או אינו צדק וקבל לפי קעבר והשכל יומ' ק

מענין באותה שעה שופטים מדברים העתידים ברח קשערתן שכלי מע
שרואי מענין באותה שעה שופטים על העתיד או כפי כוללם קטנים
יודעם מאותה חכמה שופטים מדברים העתידים אעפ שאינם יודעם
חמתת החכמה ועקרה לכן הוכרך לקהישי שלא יחסוד לפתור קוק שום
אחד יחלו פאס תחמר מק שפתר ל לטובק ול לרעק לפי שראק ל ב
בכבלם חלשים ובסת מסוקר יפק ול ראק בכבלם חזקים ובסת מסוקר
פמוץ שפס שזק ס פו למיתקוזה סוט לחי ובחמר אס כן דלא בחכמה
דאית פק קבר לו קפתרוכו זק אינו שקרי כלכו קייכו בכת א ובמקום א
ובמדנה אחת אי בחכמה גדול שקיה ס פתד ל לטובק ול לרעק וזש
פרעה קיף על עבדיו ויתן אותי במשמר אותי ואת שר האופים לל
כלס במקו א שאס אין זק סוכת מכתו היה רי שיאמר וישס אותי במשמר
ואת שר האופים למק כפל ואמר אותי ואת שר האופים קרי שלא שפס
כן מימק שלקח רחיק מכהתחיל אל התכלת ואת שפתר קהלס מחונ
כפי טלפס קטנים שקיה לו בחכמה קהי שמי שרואק בלל חמישי לחי
טוב פתרוכו וימי שרואק בלל ששי דע פתרוכו זק אינו שקרי כלכו ח
חלמכו בללך אחד ובשעה אחת אי בחכמה גדול שקיה ס פתד ל לטוב
ול לרעק ולכן תשלה ותקראמו ס קוא יפתור לך קחמת קרי שיש סמך
לזק מן התורה שקרי נשמר מימכו שר המסקי ופנר מנאחי רחיק מדברי
חול פו מענין אמרו בלל על ואפו שמר את הדבר כששמע יפקב אותו
חלס בטל קולמוס וכתב בא זק יוס באיוה שעה ובאיוה מקום קרי שקפס
פל קיו שחלס בכמה לחדש ובאיוס יוס מהשסע וגס על קשעה ס בשעו
יס סכול גל כמו חלס של שחרת שמתקיים יותר וגס על המקום שגס
ס יס סכול שקרי ארץ ישראל קיא יותר יוכנת לקבל מהשפעה משאר
ארצות ומקנס את חיל לכתוב כפי מק שמנאחי יוס א לחדש כל יוס
פאראק לשמחה ומפך וחכס אחד אמר לשמחה ימק
יס. ל ונ אין בקס קסוס יוס לזק כל מק שיראק יבא אס טוב ואס דע
אמר טוב פתרוכו ויבא לאחר ימיס רבס ואף ליכ יוס ימק יוס
יס שגראק קר ימק אס טוב ואס דע ואף תקיים בזמן רב יוס א

חק פ לענק המאכלים אמר שלטם של שחרית מתקין לפי שאזו כבוד
 מעטל נשלם ככל ולענג קברל קאיש' אמר חלם שחלם לן חפרו וזק סטן
 שלא קודיש הענין לן לא להפרו ככל שהוא לא קיה מוכן לקבל השפעה
 ולכן קודישקו לן עי' שלח ופון שבחר המשפיע בזה השני ולא באחר ו
 ודאי ראה ב קבכא במורה לקבל השפעה קמוח על נטן ולכן אין ספק
 שאותו קהלם כודק ויתקין ולרמון לערצוב המחסות אמר וחלם שנטת
 בתוך חלם וזה שכתב הוא כן אין חשש אם יש שם ערצוב מחשבה שחשב
 צום שככה קראו לן אי ומו הפקר שיש לן פתרון ואי ומו הטפל וקבטל ואין
 לן פתרון " ולכן יתקיים במקרה ולרמון ה הלף קזמני וקתפעות אשר
 לחולם אמר ויא' אף חלם שנסנה וזה שחלם הנשנה כראח שקיה בפעם
 הראשונה בזמן בלתי מוכן ולכן שוני' אותה או מפני שבפע' קא' לא יקיה לן
 קתפעות' הראוי ענ' שלחשתו מרי כאלו איכו ולק' שוני' אותו לן פעם אחר'
 כדי לקוצרו ולחזקו ושיעשה השיטה ממנו ואל ישפכו אחרי צו ולק' ודאי
 יתקיים " קסער קל' לבאר מן קס קוצרים הרגילם לבא בחלם ומן קס
 שאינם רגילי' לבא והוא יחלק לב' פרקי' הפרק קא' לבא' אם איפ' ש
 שיבא בחלם דברים שאין בהם יעור משוב ולא חזקה מרע " הפרק קב'
 לבאר אם איפשר לבא בחלם קודעם בדברים השנונים מן החכמות אם לא
 הפרק קג' לבאר מ'ש חזל אין מראין לן לאינם לא מוקדקודי' לם " הפרק
 קד' לבאר אם איפשר לבא בחלם דברים שאין בהם יעור משוב ולא
 חזקה מרע ולזה אומר שהנה החכם ד' יצחק ארונדי זל כתב בפ' איוב ב
 של במענה ליהו הראשון שאפ' הוא שיבאו בחלם דברי' שאין בהם יעור
 משוב ולא חזקה מרע כמו שיזכרו לן מן שקרא בזמן שער או שפלגני
 קלך למקו' פלגני או שמו' אי' לן דבר פלגני או קודם לן דבר פלג' ממך שאין
 ב' יעור משוב ולא חזקה מרע ואחר המחיל מחכמתו כל' פ' שלא צדק בזה
 אם במ'ש שאפשר לחלוס מן שקרא בזמן שער הרי חזל בפ' גי' הנשוא
 מראין לא' מן שער ואם במ'ש שיחלו' שפלגני' קולך למקו' פלגני' קנה קווא
 מ'ס' פ' דומי' מסכר קחלו' ושברו שגם ב' יש יעור משוב או חזקה מרע .

לכו סוף כן וזה שרמיו שבנחמך יקרה המתפלות מזה כרי להרוס קניה
מתפנות באופן שיתחזקו השכלות וישאר שכל בפועל כן הענין. בהלש
שאם ותפטר קחולס בר שרמיו הקחות הולפניות ובכך השכלות יותר
מאכיות לקבל כמנוח כל זה לשל אבל כשלא יקרה זה כן לא יקרה כל
כך כודק באמור ופיר כל שרפי מורגת כדקות החלום כן מורגת המשפיע
ולזה הנושאי משפיע קל בפעמו והפשוט כפי ירדת מורגתו כן הוא מ
מורגת המשפיע מ היותר כודק משפיע הוא יותר מפעלה והיותר אל
משפיע הוא קיות פחות במורגת ופס זה הדג ידוע שרפי מורגת המשפיע
כך ראוי שימיה חוזק מתפלות קחולס וזה שכל מה שיקרב המשפיע לסכ
קראשונם יתרחק מן מורגת האדם וכל מה שירחק מן מורגת האדם יותר
יתפטר האדם מראיותו וכל זה ממשאר למען וגם ממשאר בדברי ליפו באג
ואי דבר יצנב ותקח אזכי שמץ מנמו ונן בסשלים מחוויכות ללה ונן פחד
קראגי ונן אמר שבגב אלע טעבא אחת כלומר שלא אמרת מרענו אלא
בפומה היא אלע ששמע אותה מדברי המלאך המשפיע החלמות בששפי
מחויבות ללה ונן ומראה בפניו איך הוא חלם טרק באו פחד קראגי כ
ודענו ונן ורוח ונן וכמו שאמרנו ולפי שימזה יתחייב שיקים המשפיע מ
מורגת הפלונים ולא ינן התחתונים מן הטעם שאמרנו לכן הראת מני
סקיה מן הפלונים מטעם שכשעמד המלאך קהוא לפניו לדקותו ורוחניותו
לא קמר מראהו לא תמונה ראם לכבר שכיו שממנה שמע קול דממס
דקק שסיה אומר הטעם קבוב שחוסר וחיא תאכוס ונן קרי שנתן קסימן
סאימרו "חתימת השער קנה אחד שכתבתי לו קל בחיכות בל פרכי קנל
לקמר קחלם כודק נקבלתי כודק ראיתי מאמר א לרדל פ קרל כל ממנס
סטוסו לרמיו מ לו קל בחיכות שאמרנו וקוא זה אמר ל יוחנן ג חלמות
מתקיימים חלם של שחיתת וחלם שחלם לו חבדו וחלם שנפתר בתוך
חלם ו"א אף חלם שנשנב שנאמר ועל השכות קחלם ל פרעה כעמים
ב נתן מדבר ונן

על יוסף לא קסטיק אותה קהודעם לפרעם ולכל חלמיו ולכל עמיו למנח
דרך לשלא יביע אותו רעב קמופלג בתכלת האחדון עד שקודעט כל קעס
למסר כל קנינס וכל ארמס עד ענמס לעבדו וחולס קתיקון שגא לקס
על ידו יוסף קיק במקרה גמור ש יולכד שהים כל מק שקרה לוסף
מראשית תבועותיו עד קביעו לפתור לפרעם חלמיו סגמ במקרה לפתרו
הנח תת על אותה עצמ קיק מקרה גמור ש כבר קעלס פתרון קחלס ולא
קיק על לדבר עוד אלא שלפי טעונתו כל יוסף קעצמית קיתה לקיות שר
וראש בארץ מצרים וראה בזמ יוקוס וסנה קרובה לקשלי טונתו זאת לזמ
נכנס במה שלא קיו שואלי על ויעץ על קעצמ קוזאת באמרו ועתה ירא פרע
איש נסן וחכס ונג ש ידע סדאי שישי על אחרי קודיע שים אותך את כל זאת
אין נסן וחכס בנינוך על דברי החכס הזק לא ינלח בקס לפי שיש בקס
ובכל זאת מקס כמה פרדוקים ויתרונים נכרים ומפורסמים לכל בן דעה
בקס ותבטל טענותיו אלו כלס ותחלה אני רוכה לקרצבקס טעובק אחת
סללת לכלס ואחז אחת אחת אחת חמנס קטללת קיא שיש לו לדעמי
קיא קאמת שכל קהלמות האלו קבוצ החכס קוז ראימ מקס לסתור
דברי קרלכג לא באו לחלמים אותן בעצם וראשונה לתכלת קהשנחס
קטללת שאמרו י אבל באו בקהשגיה פרטיה לקס כדו לגול ולרומס
קדניקים קקרונס לקס אס חלמיו שר קמוסקי וקאופי ופרעם כדו לקוזיא
את יוסף מבית הסוקר ולגול ולרוממיו למעלה ראש ואס הלס נסכדככ
כדו לגול את דניא ולקושים נגלותו במקום מורגמו ומעלתו ולכן מיאת
ה קיתה שואלו קחכמים בפתדונס בא קדניקים וסיתקיימו כל דבריהס
ולא יושל שוס קשתולת ולא שוס סגמ לבכל פתדונס וכן חלס יוסף ס
קיק בקהשגיה פרטיה כדו שיתגלע קדברים וידו אסתיכו למצרים הנס
זאת קהשובק קטללת קמבטלת טענותיו כלס ועתה הנק אנט בא לבטל
בענין אחר אהת לאחת חפי כודה שלא קיו הלמות אלו בקהשגיה פרטיה
לססת שאמרו אלא קיו השגחה כללת לבו כדרך שאר קהלמות ג
קטענה קראשוסת אינכ כלס סמון קהשגיה זו קיא קהשגיה ארית כללת
פשיטא שאינכ מבחנת בן כניק לדשע כמו קהשגחת קמוזכו ושאר כדו

ויתבאר זה אחר שנוע הקדמה אחת יתבאר אימתי תקב וענינה בשער
שאחר זה וקייא שענין קודעת מחלמות איכו שיחלם בפי אותו מדבר ענינו
שרוכים לקראו על ער שיקיים עליו מדברי עצמם שראו אבל מרדכי דברים
דוגמית מה שרוכים לקראו על דרך משל ורמו ועב ידוע שכשקראו חולם
חלם כזה שיש לפותר לפותרו שהיא רמו ומשל לדבר ש שעהידים לבא
עליו מן הטוב או לרע וקנה יתבא לכו כל זה באר הטב אחר שידע תכלי
קמנא זאת קודעת והוא כשן מה שכתב קרלוב בם מלהמונה יא
סמיא נמצאת בעטר קהשגחה והשמירה ופי זה ש קידם למה שקומה
ש קבירה לטון אל הטוב ולהגיש אליו ולהתרחק מקרע קנטן שקביע
ע יחד מה שהיא מסודר מהמערכה והיא קידם קצר קיויעה כמה ש
שיתכן שיקרה על מהטוב וקרע קושמה ש זאת קודעת כדי שיכל יוקרע
כאשר ידע שהיא נטן ברו וזה אם בהשתדלותו להרחיקו ממנו בסנות ה
קשורות לזה ואם בהטוב ומעשים טובים כפלה ותחכונים לפני קמקו
לקרוע על גור דיכו וכן כאשר ידע הטוב קנטן לבא על שיסין קטוב קהוא
בססת קשורות אל מציאותו ובזק יתוסף על הטוב קהוא עב ואחר שתכלי
זאת קודעת קוא זה קוא מנאר בטול דברי קחכס קנא שאין שום מקום
לחלמות מאלו שאמר כון שאינם נכנסים תחת התכלית קזה ומנה קחכס
קנא לא קודק לדברי קתכלית קזה לפי שקוקשה על עליו שאם קהודעת ש
קזאת נמצאת בעטר קהשגחה באמור לא קיה ראוי שתקיה נמצאת ב
ברשעם כמו שמניסו בשר קמשקים והאופים ופרעה ונכדנכר ושור ש
שאפי כונה שבאו לקס בהשגחה פרטית מה קושל אותה קודעת לסר
קאופי לשלא יתלה קרי עכב כהל וכן אין למר ששר קמשקי שב למעלה
לסנת אותה קודעת שקרי עכב קיה שב ואז מה קושל על חותם קודק קרי
קיה לבטלם ומה כאמר בחלם נכדנכר שעם כל קפתרון שפתר על וניא
לא קספיק להשמר מימם קהודק עליו בחלם וכן מה יש למר בחלם יוסף
עם סכל קפתרו שפתר על יפק חבו לא קספי להשמר לשלא יגיע לקשתחו
ע ארצם אבל קיה בקטר שקשתדלו שפעו לשלא יגיע קיה סבה לקנעתו
וכן בחלם פרעה שעם כל קפתרון שפתר

על משתדלות הדחיקת מחלוקת דע ועל הקשתולת הגעת האלם טוב ויש
זית ימלא בספר מוסר על ויזכור יוסף את חלמות אונן לן בגין דלי
בשני קמי קביל דהא חלמא דאימו טבא בשב ברנפ לאזכרא ליה דלי
יתנשי וכדין אפקייס דהא כמה דיתנשי קמי וברנפ קמי יתנשי עמה תא
חלמא דלי איתפטר באגרתא דלי מקריא ותא כון דלי אונר הוי כמאן
דלי ינדע ועל דא מאן דיתנשי מיניק חלמא לא ינדע ליה לאקוימא ונגין
דא קוא נכר חלמית לא קוימא בגין דלי יתנשי מיניק חלמא לעלם
וקוא מחד פת תריר קרי אימרו צפי שדריך ארס לוטר את חלמו קטוב
כרי ס' שגדל בספת השזרת אל קוימו שאס ישכחו לא יוכל לשגדל
בזק וקוא באגרתא דלי מקריא שלא קושל מה שמודישן ע נה ועל זא
היס מחלוקת קוז כוכרון טוב מלפני יוסף והיה משגדל בכל מאמני כמו
לקיים את דבריו וכמו צפי אלמאן וכן קושס וברוסו בכני יעקב אבו שכל
ואבו שאר את קדבר ואזיל ברל על זה כששמע יעקב אתו חלום נסל
קולמוס וכתב באיזה יום באיזה שעה באיזה מקו וכן כתב דניא את חלמו
לזכרון אפילו ער הדקר כמו שפירשתי בשער הא על איני חלמא כת ריש
מילן אימר ועל כריך ארס לשמור ולזכור דברי חלמוותיו ולדקדק ולהקפיד
בהם יפה ימא שלכי הקשתות כך מודיעים לו ואס דואו שקוא אימו מקפיד
בהם ואימו מחשיב אותם אין מודיעי לו דבר עקרי לא דברי בטלי וטפלם
ואחר שיקפיד בהם ויצן פת רוכותיקה ישגדל לקיי דבריקס כמו שמוכחנו
כאימנא ומפני משתדלת קוז הקרחי בעניני כל חלום ומגלפדיו כמעט
שאין חלום כלום עב כוכרך יוסף לתת ענה למלך בענין הקשתולת לקיי
את חלמו שחמר ועתה ידא פרעה ונן לפי שזה כונע לכל פותר אמת
באופן שיתקיים סגורו ואס לא יעשה כן לא יתקיי ולא יודע שאמת פתח
סוף דבר שהתכלי שאמר קדל'בג' אמתי ולמדנו ממנו שאי דרך לבא בחלו
אלא דברים המוחים טוב או דע לארס הקולס: קפדק קב' לבאר אס אפס
לבא בחלום מודעת בדברים השנויים מחכמות אס לאו ואומר שהנס
מל'בג' אל חקר בזק מדורש בם מי' וסען שתי טעמות מכריחות ומהייאת
שקוא בלקי אפסר יגעת דברים שנויים בזולת סגותיקה כמו שקיי

קטעלם קס קטגמות סלעות לכל קחיוס ומנכ בלזניסו סאפנו ולזיסו
סכל קלנשים חולמיס העמו ערקו וזפי בשאר חומות קסכנס עם קיות
קיא לשראל יותר זסאר קטענות גס קס אינס כלס שקרי לא חמרנו
בנדרי קתגלו סכל חלס רע יתבטל וכל חלס טוב לא יתבטל לפי סוקו
תכלתן אבל קטונק במק שחמרנו שכסמודישן לאדס סעתיני לבא עלו
רע קטונק בקודעק זו כדי שיסתגל לבטל זה חס יוכל וכסמודישן ל
סעתיני לבא ל טוב קטונק בקודע קיאי כדי שיסתגל בקיו זה אבל חכסר
וקרוב קוא מאד סימיו חלמות רכס שלא יעשו בקס קקסתולעת קקכרתי
ויבטל קטוב ויתקיים קרע וקחסרון קים יתקחולמיס שלא קטנו חותס
ולא קשתולע קקסתגלו קקכרתי לקס אבל עככ בשער קו יתכמק קוטיל
קשתולע אחי יוסף לבטל חלמו ובסמוך ית ריגום קושל קשתולע יוסף
לקיימו וכן כל סימק סמודישע ל לפרעק קושל מאד ל ולמכריס שלג
מתו ברעב חפי בשנס קרזשונק שאלול כן לא קים קושל לקס מוכרת
קנינס ואדמתס וחפי עכמס לקביל לקס מרעלת וקנס אחר שיוע קפתול
קעכמ קרובק מואד וכודאי קיו יורעס חותק חכמי יועצי פרעק חפי בלא
יוסף ועככ קים בל קקסתולע קקוא שפעו אבל מכל מקום כראק שקפכ
קזאת קיתק קכרתי ליוסף ולא נכנס כמ לתכלת קמטלה וכמו סיתבול
בסוף זמ קפרק ומרי כזמ קגכנו בער דעתיכו לכל יפילק קמוריס חותק
בכניס וקסת קקישיות ופתק קנכי בל ברזיות קכסוקיס וקמחמוריס ל
לקיימק ולחוקק אעכ שאינכ כריכק חוזק וחלו קס חס על קשתולע קרהק
קחלעס רע פי חליקו ס באחת ידבר אל ובסתוי לא ישודכ כחלעסחוזן פלס
בככול קרדמק על חכסיס אז יבלק חזן חכסיס גמנוסרס יתגוס לקסיר
אדס מנעשק וגמ קגבר יכסק ירעק סככ מבלק חזן חכסיס כשכמוסרס
קוא חותק לל כסתותס כספרו קמוסר וקיסודיס סעתיני לבא עליו וכז קוא
פעק כדי שיסתגל חוס לקסיר מנעשק קקוא ממינו שלא יגיע ומגאוס
ומיין ומנשפט קקוא יכסק חותק ממינו שלא יגיע חלו או יחמר גכ לדך
זמ לקסיר חוס מן מנעשק אשר קוא עשק וחז קגאוס ומיין ומנשפט
אשר נגזר על קגבר יכסק חותק ממינו ויגן בערו בלופן שלא יגיע ליו קרי

ואלו ש נבדלים ב תועבה נעשתהם זה מן כבוד ופני וכלל זאת וכר ל
 לא נשכר ות תועבה היא ש חלל יהודה קדם או זונם וכלל לא תקום
 קדשה ובעל בת שנכר זה הנא על הטיה וכת' יכר' ה' לאיש אשר יעשנה
 עד ושנה אש תלא הוא לא יקום לו עד בחכמי' ולא שנה בתלמידי' ואש
 כהן הוא לא יקום לו מניש מנחה לה' נבאות ומי לנו גדול ממשק בר
 ועקב בעל ספר היסוד הגבול זל שקשר שקראו לו בחלום דבר שוכי
 והוא שיש למי' בלאו השמר לך פן השכח את' לך הפך שאת החכמי'
 שלא ינכו אותו בלאו עד שמפני כל זה חשכתי דרם ואשינה רגל ש ערו'
 או הנאמנים וקאמתי בסבל אמונם שלמה היות אפס קנעת ממושכלו
 מסניו בחלום חזיון שלם בל מופת וחקירה אבל הוא להם ממושכל קב'
 בדראשון כמו שקיים מענין בנסחא שנמא' בדברי סנצ'אים שקניע להם
 מקמושכלת לאפס ולרבות מוולת שיפתקו ליקם מקמושכלו הראשון
 כמו מה שראו יששק ויחוקקל ממעשה מרכב שקוא חכמת האקות ואולם
 סטפנות שפשו לחיוב ספר זה אסתור ואתרן אותם במקדמות ענין א' ראוי
 לקדמינו לזק ומאז שינוע שיש לכוד מיני ידיעות זו למעלה מן החחת
 היא ידעת השללת לכל כמות מאנשים שמניש למורנת החכמת ג' שר
 צריך קדם בה ש הקדמות הקודמות למושכל מושכל ולהטן עד המופת
 וחקק דק ולפי שלבטמים לח יכרן קודמי במושכל ינח פ' זה וגם שיש
 מושכלו שאין בכה קיוונה להשיגם וגם שאם פ' זה ישיג קהל כל השפתינו
 לא ישיג ש' אש מעט מקמושכלת לפי שדרך זה צריך ש' עמל ויגיעה דבא
 לכן מסבית קס על בדראשו הפרטים אשר ה' קורא שרואה אותם מוכנים
 להשפיע להם מנחמתו אמיתת מושכלת רמת בל סודת ומשא המופת
 מקמושכלת הקודמות להם וזק מין יגיעה אחרת במדרגה יותר עלאנק
 ויותר ברור ואפי' כמושכל א' בעמנו שוכים החכם והנבא' או חולם הלם
 הוא יותר ברור לו מק בבורע לנבא' או חולם הלם ממנו שינוע להכס חק
 לפי שקחם הוא מוסופק אש הוא אמת ינה שידע מנדרים אב לפי שקוא
 מוסופק אש הקדמינו לאותו מושכל אמיתיו ושד שהף שיקו אמת ומוסופק
 לו אש קמשך מקולות בודק אש לאו מק שאין כן מק שינוע לנבא'

מענין בחלום וזה שאם היה מענין לן היתמזאת מיריעת יריעת בשתתף א
וראוי לקוראן מחשבה לא יריעת שגדר מיריעת ארמיות היה שגדע ס
קדבר בסכו אשר בהם נמנע ומן שנקודתם הוא לא יבדק זה קדור איננו
יריעת ואז אן תועלת בהקצתם ושור שאם היה איפס לקבוע מיריעת בשו
קדברים בזולת סתתיקס לא היה כריך אל החוש בקנית המושכלות וקיס
גב קהתמטות בעשית המופת לבטלה או דבריו זל ושור מען רשע
טעמות אחרות יחייב בהם גב זה האחת שאז תהיה הקודעת הזאת לבטלה
לפי שכבר נבדח האדם משיג בטבע החכמות השונות באופן יותר של
ממם שקדמו לו ממקדמות הראשונות וקשנית שאם היה איפס קבוע ס
המושכלו בזולת הקדמות הראשונות היה קדבר קל בששנו נמנע ממכת
מתחלשות ויקים אכ יחס קדבר א סתתיו אשר בהם עמידתו בלתי קדתי
וזס שקר לו קן מטעמות המחייבות זאת קדורה וכבר יחיש החוש כל זס
שקדי קשנו חכמי קדפואת ערות כאמנא שקנישו לקס מושכלות דסת
בזולת סתתיקס בחכמת קדפוא וכובר בלו סבורי דני מזה מענין לגלגוס
ולכן זוקר וקנה קרמבס זל במקמס אחר טעמות קפילוסופים קרחיק מאד
סיקא נודק מיה שספרו או קדופאים אמר בפלח אכ שאלו מיריעות היו ב
בהקיקן לאלו סחכמים ונדמה לקס קתחושס בשניס כמו מענין כמי שחיס
בסת פס עשרת לפי איס וינלו כלס זולת א שירמא לו שאינא קהוא בל
סס עתק והוא היה סס מקדס עכ אבל מיה נעש שקרלג זל קשור שקניד
לו אדם א שעה בחלמוו שיחכל סס קפלני על המחלק שהיה לו ולא היה
ממר קסס קהוא ואס מושל אס ללו וסל לרופאים ואמרו לו שקוא בלתי
מויק לו לפי טבע קסס קהוא ואכל ממכו וכרפא זגס קרבלג בעצמו אמר
שקרה לו פעמים הרבה בעת קתסדותו בהקיקן בעניכי העיוניים העמוקי
נדמה לו בחלמוו שישל מהמושכלות קסס ומשיסוהו בהם מאינור אמיתי
וקיו דברים לא קדס לו שון בהם ונפרק לו קס קנשרפוס בעל מיניה דב
בקנא מרב לא טבע ס קנאי מקו פל לא פגע ס קנאי פס קטעל ארמא
מיה פנשו אנשי דב לבמריה אקרויה לרב בקנא בחילמיק געה יקודס
וג אתא אל קס אקריין בחלמא אנבריה דב לבמריה בגדק יקודס זעו

וכדא

מראין לו לאדם לא מקדקודי לם סנא חנת מלכא רשונך על מסכנך
 גלגון ואי צשת אימא מקרא ורשוכי לבבך תנוע אמר רבא תדע דלא
 מחו לם לאניס לא דקלא דדקבה ולא פילא דשל בקופא דמחסא על
 ומנא ים להסתפק בפי הויאנינר הזה אי לל שאין ינווישן לאיס בחלם
 לא מם סמחשבתו משוסטת לדעת ענינו אותו ינווישן לו לקוציאו מ
 מקמטוכה אשר הוא שומר בה אבל הקוצטק קמיה אפשר לקודיעת לו
 במשפס ורמיות זריס שאי שיקרו כן בקקין או לל שקובר שדוכיס לקודי
 לו אין מווישן אותו לו במשפס ורמיות זריס שאי אפשר שיקרו כן בקקין
 אבל ינווישן אותו לו ברמיות ומשל' סמחשבתו משוסטת בוס בקקיסוף
 דבר שנסתפק לכו מ אס פירוסו על רברי החלם או על מם סמורי דמינו
 פתדוכס ומנא ים הוכחה לל הפרוסים בלסון קמאמר מ מקראי ססמא
 מן קתוב משמע רפי מראשון מ על מם שמורס החלם אמר קתוב ב
 בנסכדונר שמיא מחשבתו לדעת מם יקיה לעתיד למא רשונך על מ
 מסכנך ספקו מם די עסוי אחרי רכא וגל רואי מודער מם די עסוי ואל נל
 שטוכתם עמד שאין מראין לאדם לא מם סינורס על מם ספוא מקדמך
 צוס לדעת ענינו אבל מענין הראיה סקצ'או מן קנסיון באומדס תדע
 גלא מחו ים כל שער רברי החלם עצמו אמרו סכשדוכיס לחודיע לאדם
 איזוס דבר עמוי אין מווישן אותו לו לא ציוספס ודברי שאוס מתעסק
 ומחשכ' עלו צוס בוס ממשפס ורמיות לו לא בדוכיס שאי אפשר שיקרו
 כן בקקין ועל זה מראיה בטכס באמדם תרע שקחמת כן שקרי לשולס
 לא דלא ארס בחלם לא דקל של זקב ולא פיל סנלגס בנקב' המחס סמון
 שזס איא שיקרה כן בקקין ואין ארס מחשכ צוק צוס גס בחלם אין מראין
 לו כן קרי לך סקדבר קוק מסופק לפי שיש ברזיס לכאין ולכאין ואכ' עלסן
 לשין לאיזוס בר נקמדדוס קלו ראוי לכטות ובאיזוס אופן נמיד סבר ממנג
 ועל זה אוינר שמנא לכאורה נראה שראוי לכטות לצד קכ' כנר מקראיס
 סכ' שאמרו תדע לו וכן ממש סקצ'או על זה אי קיסר לל יקושע כן ח
 חנינא אינריתו דחמיותו טובא ונ' ככתא בארובס בפ' מקשפ' ק' דמשמע
 ודאי שקסוכת לו שאין מראין לאיס בחלם לא בנימ שקדקד צוס

או לחול שאין לו ספק במה שיוצא אבל קודם גית בלם שהיא חמת כל יום
שיוצא לו בלם איש לו ויכוב ואמנם מצד שהחכם ידע מה שיוצא בספקו
בד המופת מה שאין כן בנבואה או חולס חלום באמור אול חכם עדיף כי
אמנם וקנה לפי זה הכל מתורץ כי כשגור בפילוסוף קדימה בשנדע כי
מדבר בספק אשר בהם נמצא איננו גור קמין הראשון מקדימה הסללת
ומפורסמת בזמנו אשר היא ידועה באמת מצד שיוצא מדבר בספק אשר
בהם נמצא אבל קמין כך מקדימה אעפ שאמר כי משולם מקראשונה
בכזב סנה לא קיתה מפורסמת וסודעת בניהם וגם לא קודם בה שתקיה
נמצא ואף שיוצא סתיה נמצא סנה לדעתם לא יקרא ידועה כי אם בשעוף
הסם טון שלא שודע בה מדבר בספקיו ולכך לא כללם בתוך אמור אבל
לדעתיו וקודם האמת היא ידועה שלמה ויש תועלת באמתת באמור
ובזו יתורץ גם למע מוכרם כי קדימות כי או קיתה קא לכך לא קיה כי
קאם ישיב אלא מפט מקמושכלת ושגועה דכס וגם אלו קיתה קא
לכך לא קיה שום דבר שודע בספקיו ומתחלתיו וגם קטעם מאחרונה
עמוד בשנתיח שכסם שהנשא קיאשכט אית כן קחמק וזו שארם אינו
משג שום משכל מעמנו אם לא יסוע לו קשטע קאו במשאלם ה' יתן
חכמה וגם זול אעפ שכסלק נשא מן קנבאיש מן קחכמים לנ
נכלת אב אין זה דבר כי נמצא מססת מתחלפות לא מסבא וקודם קט
קשטע קאו וזו מדריך הנראש לו ברוש קוז ולא בחרמי ורך
קרלב בתירוז קקוסיות לפי שהיוסכל בובריו קטב בשן שכל ישיגמו
בספקות דסת וכאן אין לו לאחדין סוף דבר שיכא לכו מדברי ספרק קוז
שאכר להביע לארם בחלם קבת דברים מקחכמות ומקמושכלת אבל לפי
האמת וס על קאטט ולעמיס דחוקים וגם זמ קמין מקמורעת סנה בצד
קס קוא נכנס קחת קהבלת שאמרם צפ קא לפי שאף זו אינא באה אלא
בובריו שכל ארם קכר להביע אינו ואם לא קיו מודיעי לו קיה נשא בשרון
שאין לו תקומה ולכך קיה מקשבתת קסיס שמודשן אמתו לו בנקלק בחלם
קמין ללק או בנשאה קפרק קב לבאר קס חול שאין נראין לארם לא
קחורני לסי גרסינן בפרק מרואה אל שמוא בר נחמני אל יוחנן ג' עין

מבאין

ולא א' נהם שיחלם מנה שאפשר שיקרה לו בהקיצו ואם אירע איומ פמם
 שחלם וברים זרי שאף סיקרו כן במציאות וכו' על קורות ועל קמפס לפי
 שפמיים שאדם מטריד מנחשבתו בדברים עליונים ותחתונים וזרים ולפי
 שמיחשבתו מאוסמת בהם לעתים רחוקים לכן מראים אותם על בחלום ואז
 שאין שאלו כי קמאמר הנז' בתנאומא ע"ז וק אמר ילמדנו רצונו מנה מ
 הפרש יש עין חלומות הדריקים לחלומות הרשעים חלומות הדריקים הם מן
 השניים ומן הארץ חלומות הרשעים אינם לא מן השמים ולא מן הארץ
 חלום יפקד איך מן הארץ שנאמר והנה סולם תונב ארצה היה מן השמים
 שנאמר וראשו מגיע השמיים חלומות יוסף היו מן הארץ וכתב מאלמים
 אומים בתוך חלום היו מן השמים שנאמר והנה השמים והירח ואחד עשר
 כרכם חלום פרעה אינו לא מן השמים ולא מן הארץ וכתב והנה שומר
 על האור אמר שאלו לריונו האפרס הגדול שיש עין חלומות הדריקים
 לחלומות הרשעים כמו שיש הפרש בהקצתם וזה ש' הדריק השוקתו לדעת
 הדברים קאים ולדעת המציאות כל על סדרו ואיך ישתלשל הסבת מ
 והמסבבם עד שיטע אל הנרש השמימי עד הגיעם מפאת מעלה אל
 הסבה אלא שובק שהיא עלת העלת ואחרי וק ישנו בהיקון הנשי הארץ
 ולכן חלומותיהם קוא כתכופתם בהקיצו ש בחלומותיהם יראו הדברים מן
 השמימיים ומזכרי הארציים כמו שקרא לעקב ולוסף אמנם הרשעים ל
 למק שתנושתיקם בהקיצו אינו בתיקון הנפשי ולא בתיקון הנפשי לא
 יחלמו דבר מזה "השער קא" לבאר ג' מושכלת שדריך חפודה לדעתן
 לשידוק בפתרוכותיו ש קם המודיעי סבב כל העם ופתרוכו ומאז נהלק
 לז' פרקים "הפרק קא" בהודעת המושכלת ובאורס הפרק קב' נש
 פרשת פתרון יוסף שבה כפרסמו המושכלת באר הטב "הפרק קא
 בבאור המושכלת ראוי שידע כל פותר חמיתי ג' מושכלת אשר
 בהשגחתו ידוק בפתרוכותיו ולא יחסא ש' חס בפלא ואלו מן המושכל קא
 שכל חלום שנשכח ב' או ג' פעמים בסבבון א' פעמים שאין על לא פתרון א'
 ובמאורע א' לבר יתקיים פתרוכו והכפל בא' לאמת ולברר ופעמים שכל
 אחת מהחלומות קסם וקיים במאורע בפני עצמו ומיו המאורעות ג'

וזן כל מעשהו שכתב אין מראין לאדם לא מה שקרר עווס וכתב על
הקיא ודקלא ודקלא שאין מראין אותו לאדם לפי שקווא ובר שלא הורג
אדם לראותו ולא קרר ע מעשלים ולפי זה לא קרר לבר מימנר שקרתו
שקבאו לראיה אסמכת בעלמא קווא ולא נקרק ולו שמוזיש לכל אדם
מה שיחשב לדעת ענינו כשן שקודיש לנסכדכז לפי שקים מחשב לדע
ענינו שקנה לנסכדכז קודיש כן למעלמו ונדולתו שרצה קנה לגלת
סונו אליו כשן שמגלה לעבדיו קנבאיו לסבך מה מה שאין כן לכל אדם
אלא ששכרו חכמים לקודיע לפו שקדברים שאדם מחשב עווס חולם א
בעל מה מנאו קרתו קוז קנאמר בנסכדכז לפונק אחרת וסימוס קענין
קוז אליו אבל בקסתכלו קטוב קנה כז אינישו שוק ע וגס קשא ורע ומר
על מאד לו שקדברי שחשב אדם עווס חולם בעל מה יקום דמו ומשל למנה
שדוכיס לקודיע כמו סנת קושו בפג מהשער קנ עכ השבתו דרש ואשיב
כנל להספס ולמר שקמאמר קוז סלל כ הסוכות יחד שאין מודישן
לאדם אלא מה שמודק על מה שקים מחשב ע לדעת ענינו וגס שוק אין
מודישן אותו לא במשלים שאדם מחשב בקס עווס ער סימיק מסוכה דרך
כלל שאין מראין לאדם לא בחלש ולא בפחדון אלא מהקדווי לס ולכך
קבאו כ ראיות ראת קרתו על הפענין הא וראית הנסיון על קנ ואפשר
שטוכת ל נתן קים הפענין קראסון לבר ולכך קבא קרתוב לראיה ורצה
קבן מימנו הפענין קנ וקרא אסמכתא בעלמא ולכך קבא הנסיון לראיה
אין שיהיה יבא לפו מוזק סכ הקדמות האל אמתיות אבל כריך לבאר
שקסוכה בקדומה השכי אינו למר שמק שיחשב אדם עווס וחולם בעל מה
יקום חלש כורק שקרי הוכחו להפך כפל קנו לא קסוכה לקס זל לקראו
לפו סכע וקרגל קחלמות וקווא שקדברים שמראין לאדם בחלש לשיקו
דמו ומשל למנה שדוכיס לקודיע ע קן לפעלס מן קדברים שאפשר שיקרו
הקיו כן במציאו ומחשבתו מאוסטת בקס עווס בקי ובר יש קנת קוכקה
לזה מן קראיה שקבא באו הנע ולא מיחו כז שקדברים האלו אי שיקרו
כן במציאות בקיץ ופג יש להבא ראת לזה מן הנסיון ממק שמנינו
מעשים בכל יום מכמה פעמים שאדם חולם מה שלא קרר עווס כלל

ומכני המנדלס אל כלס קוזרנס הפותריס לפתור ל החלמות האל על
 (מאורעות אעפ שיסתתפו בענינס שפניקס ענין העתות כמו ש
 שסתתפו בזק החלמות וזק סחלנס ה"ל רמו לפעס קראסונק גס השלית
 כשקלס לשטר אוכל ממנו ולא קשרוקו וקחלנס ק"ל רמו למק שסתתפו
 ל לחזר שקשרוקו ור"ו למכרס שנ"ל וסתתפו י"ל זכתיב וילס גס אחיו
 ויכל לפניו ועתק עס זק קול מנאר טעס החלופיס אס קהלוק ה"ל שננס
 קסתתויות קראסוכו סרמו סחלנס ראסון לא היו לא אחיו אבל קאחרונס
 סרמו קהל"ל ל היו אצו ואחיו וגס קחלוק ק"ל לפי שנ קסתתויות קראסוכוס
 מיו לבקסת קתס"ה היוצ"ה ע"י קאומות מק שאין כן באחרונת ולכן הוכ"ל
 ג"ל ב"ל שקימ"ה קסתתויות בשדק ולא ב"ל לרמו ס"ל קסתתויות קראסוכוס
 יקיו חוץ לפעס וק"ל ארץ נזכרס וז"ל לא קי"ה ב"ל שכבר קי"ה עתס במכר"ל
 ומשס מיו מ"ס חו"ס ומטעס ז"ל נוכר קסס"ב ב"ל ולא ב"ל וק"ל מ"ס א"ר ומזס
 מ"ן למק קי"ה ב"ל קקמ"ה ולא ב"ל וק"ל סקראסון לא קי"ה רומו סקס ירדו
 מינועלתן א"ל סיוסף יתרומוס ויתפל"ה מקס אבל ב"ל שנכ"מס כלס ב
 במכ"ל ה"ו עמרו לשלס קול רמו סקס ואצו ואמו לא ירדו מינועלתן
 וק"ל גס ק"ל לא יפל"ה ולא יר"ו א"ל יס"ה במכ"ל סקרא"ה בחלנס ק"ל ויאמס
 מיטעין אס תשתכל בשון קזק כמקום תמז"ל ז"ל מנאר ע"ן בחלמות
 וכן בפתרוניס וזס סקנס בחלנס מראסון אמר ומנס אכנסו מלמיס אומיס
 רמו שלס יתעסקו בענין מת"ה"ה אס יוסף לבמד את כל תס"ה"ה מכר"ל
 ולמכ"ל מ"ו וז"ל אחיו שילס לקפו ממנו ואמרו בתק"ש"ל רמו ל סקמסק
 קזס יק"ה בחונ"ה לארץ חוץ לשדס ומ"ס סקס קול ארץ מכר"ס ומכר"ל
 סכר"ל קנמו"ר עניקס ב"ו אמרו ומנס קמ"ה ו"ל ומסוכ"ה ש"ע"ל שיסתתפו
 בענין עסק מת"ה"ה קנס עסקו יק"ה למפל"ה ולכמד ועסקס לחסרון
 ושפלות וזס סקנס ענין קתעסקות יוסף בחלמות קול סיקוס חלמנו ל"ל
 סיקוס קיימת בחופ"ן שלא תדק"ב באחרות וגס קכ"ל לעמוד על עמוד ומ"ן
 ר"ב וב"אופן"ל לא תכל"ה אבל שלכס קנס תסכנס ל"ל תדק"ב ותעסק סופ"ן
 ב"אופן סתכנס"ל ל"ל לקסתתויות לחלמתי וכן ב"ל א"ה סנס"ל

פירות

במנין הפעמי' שחלם חלום קחוף וקנה נכר לדעת מהי הוא על קדרך
הוא ומתי הוא על קדרך קב בזה האופן שאם כל הפעמים שחלם קחולם
קחול חלם אותו באופן א' נאמס ולא היה צניקס סכוי כלל ואם היה לא
היה אלא ברמיזות ובמשלם שפעם אחת בא במשל א' ופעם אחרת ב'
במשל אחר אבל חלקי החלומות שוים בכל הפעמים קנה או חלם אשר
בזמן ראוי למתדו אפי' סיבא מיאק פעמים פתרון א' צמצמו ואישו מחולף
בענינו הראשון אמר והג' אלא כלן ענין א' להם ומכפל אם היה ברמיזות
ובמשלם שוים היה לחוק ולאמת ואם היה ברמיזות ובמשלם מחולפים
קנה או מלבד שהיה לאמת ולחוק היה לגלותו יותר שאם לא יצן ענינו
ברמזו זה יצן באחר באופן שלא יעלם מימנו ויסכל ענינו אבל אם היה
צניקס סכוי מק בחלקיקס אעפ' שיראק שהכל ענין א' ראוי לפסוד בקס
ענינים משונים כמנין החלומן וקראיק על המושכל קנה אם על החלקיקס
קראשונק חלם פרעם שאעפ' שנשנה ובא לו ב פעמים וברמזות מחולפות
בראשונק במשל קמרות ובשני משל השכלס לפי שקנה ב' החלומן שוים
בחלקיקס שבשני הפעמים היו שבע ימות ושבע רעות היה פתרונו על
ענין א' נמש יוסף חלום פרעם א' הוא וכינו שיתבא ב' שאחר זה ועל קדרך
קשני י' לקמא ראיה מחלום יוסף שאעפ' שנשנה לא פתרונו על ענין א'
אלא על ענינים משונים כינו שאבאר וזה שאעפ' הלכאורק נראק קשני
חלומותיו חלום א' הוא בחלומות פרעם קנה בקשתכלות הטוב קס ב' ח'
חלומות לפי שקס משונים זה מוקווח ב' מה שישתהכו שניקס קוח ששניקס
קשתחו ליוסף אבל קתחלפו בשמא לא היו קינשתחויס אלא יא' וקב' יג'
ועוד שמא היה רמז בחלומות וקב' בככבי' ועוד שבא' קושר נקן קשתחויס
ובב' לא קושר מקומה ועוד שבא' נאמ קמק סומתו וחלומיתיקס שמתו
בשמות לשלם ובב' לא קושר ב' קמק אלא בינוב שקיו כלן מתחלם
בן היו בשעת קשתחויס ועוד שקא' לא קיתה קשתחויס אלא אחר ת'
קשכ' שנאמר ומנס תסובכס חלומותיכס ותשתחון ובב' לא נוכד ב' ס'
ס' כלל ועוד בא' לא היו משתחויס לו אלא לחלומתו שנאמר ות'
תשתחון לחלומתי ובשני קשתחו לו נאמס שנאמר משתחויס לו וי'

חלום של מלך של כל השלשכלע הוא שמונתם למר בזה שכל אדם
חולם לעצמו הטובין החלקי הפרטי המיוחד לו אבל המלך הוא חולם
העמום הסוגשם לכל השלש ער שכאשר יהלם המלך יהיה כאלו הלמו
כל א' מקאנשים לעצמם והוא דבר שיאות לו מנבד שהוא כולו וכן הוזהר
אל יחזק אטף דאמור ולא אתחזין לפה רבנש גא כהקוא מנהבנתא
ד לפה שאני למלכך דאתחזין לן מלכך עלאי דהו מסניין מנבי נשא ח
אחרנן מנה ומלכך דרגיה פראק על כל שאר אחרנן במנהא את אשר
גאים שפוק קראק את פרעה אבל שאר בני נשא לא גל לן קבא מנה
ואיקו צמד בר לכבי או חסוי או להכמי דרא והא חוקמוס טב ומ
וקראיק על אמתת המושכל קוק חלמות יוסף וקסדיסם שלא מיו לא
בדבר בסוגע להם ולעצמותם וחלמות נבכרנבר מנבד שקיק מלך טלל
מיו חלמותיו בלגס המושכל כן הוא שראוי לדעתם ענין קודעת ה
החלמות איתו שיהלם מנה שרונים להראות לו מנש גל שפוי כלל
שיתק יס עלו קוצרים עצמם שראק אבל קרוך המוכנל בקס שירא ד
דברים נוגמת מנה שרונים להראות לו דרך רמז ומשל כ' אכ' בנשאק יבא
על דרך זה במפורסם ברוב מנשא וקראק על המושל קוק כל החלמות
הנבכרים בבתומם שאלס בלאו על זה וגם בוינות ראים כל פמרוני החלמות
סנוכרו בנמרא ובכל מספרים קרוי לך קנ מושכלת או אמתיות ובכרות
הפרק את לבאר פגשת פתרו יוסף לחלו פרעה שגל נתבארו ונתפרסמו
קפנינים קאלס יפמ יפמ ויקים זה בקשר תחלק הספקות
הפופלות בה הספק הא מפני מה כואל חכמי יועצי פרעה לבלתי דעת
מעט או הדבק בפתרון קוק עם קיותו לפי הנראה גלי וידוע ומתיחס אל
החלום וקרוי לוי מאר לכ בטעם שני החלמות קאלס שהקפיד הכתוב מנ
לקוצר יקיצת בנקים בלאו ויקץ פרעה ויהלם שנית וכן ויקץ וארא בחלמי
ומה לנו לכל זה קנ מנה ראם יוסף לקתחיל קמגרון מאומרו חלם פרעה
א קוא שקיק לו לקתחיל ינעקרו הנק' א שנים בלאו וג' וקמו וג' ואלל יתך
הכפל למר חלום פרעה א קוא ועל הספות קהלם פעמים כו ועם סנוכר
זה ל פעמים קז מנה לו למר זה פעמים את אשר גאים שפסק וג' ע

פירות ואני סגם פירות שלכם ושלכם שומדי או ידעם שומנה קמים
דמו על קדמי שיקום הכרי ער למעלה וגם נצבם לעיניו על
עמנה במקומו ולא ינטרף לסבב עמה בשירות למכרה כדרך קסוח
לא וקיה נצבת בצתו וכלם יבואו להשתחוות לו שינסר אונם לקם אבל
שלכם לא יקיה כן אלא תסבנה אלעיוותיכם דמו אל מה שיעם ממכרו
לכנען בסבו ויגלה מקד עג שיצטרם לבא על זה לקפו ממכו ולהשתחו
לאלמותו ואיך שיקיה דמו בזה אל לב קפעינים כאמור וכן פירשו לו קס
גכ בפירוטם באומר המלך המלך עלנו על הפעם הראשונה אם מושל
תמשול בנו על השניה והטעם שהפעם הראשונה נדמה לקם למלך ל
לפי שלא קודם לו אבל קב שכבר קודם לו נדמה לקם כמושל לא כ
במלך אבל בחלום קב לא נזכר שום כפל לא בחלום ולא בפירוש אבל
אמר לנו קבא נבא להשתחוות לו וכן תבין קהנרל שבפירושו שבאחת
עשו קת יקיה מיוסף באו המלך המלך כן ובב יקיה באו קבא נבא לו וזק
שקם ראו שהשתחויה זאת יקיה לו חפש לקיות בא מל סבו או קוא יפני
שקם ירדו וקוא יעמונו בימכם או יפני שקוא יעלה וקם יעמדו ולפי שראו
קקמה בא ולא בצ לכן קפפו מן הא שקוא יעלה ולזה עשו קתמיה ממכו
וב חפש קוא שמלך המלך כן אבל בצ אמרו קבא נבא כן כלומר קנא
קעלה שדמו לך קחלם הא כבר אמרו שאז ואז סוכת קחלם קזק קב
קיא שאנחנו נרד על זה אמרו שגם זה אלא וזא וזעלה על דעתך שנרד
כך עד סנבא להשתחוות לך ארצת קדי מכל זה מפורש אמתת קמושכל
קראשון קזק ופירושו ואינם קמושכל קב קוא יקם שכתב ארסטו בצ
קחלם יוצא מקחולם מקפנינים קחש ומחש שאין משפט
קקרוטם אלו בכפשו ועפו או קרוטו או אנשי קדינתו או עמו וככלל
מה שכבר ידעו וקתאוסטק ממשנתו ורשוכי דמיונו לא שיראק קדברים
קטרלם לכל קמציאות או לדוץ וכן קיימו וקנע דל קמושכל קזק ל
לאמתו אלא שחדשו עליו יודר ואמרו שקו לכלל קיימו האנשים בתק ש
שקם פריטו אבל קמלמס וקשרים מצד שקם טרלם קס חולמים חלמו
של כל קמולם כלו וזש כנר ופרעק חולם וס כל קבריות אינם חולמים

ממלכותו על עמיתו על היאור מורה על שעת הקוללה שהוא ערום על
צאתו כמו שהיה ערום בתוך היאור כי לא היה עמיתו שם לא כן כמו
שהיה עולה בתום בכל יום לרחוץ ולעשות כרכו והבלעה רוינו למיתה
שאי אפשר לבלעה בלא מיתה וגם שהבלעה רוינו למיתה ולקטרת
שתפתח אחרך את פיה ותבלע אותך ואיך שיהיה הוא לשון קבתוב דכתיב
נבלעם כשאין חיים ולשון קתנא איש את רעהו חיים בלעפו זה היו פותרי
על חלום הא ועל קב היו פיתרי פתרון אחר שהיו אומרי א הפרצות אתה
פגש א הפרצות מורדות כך וגם זה הפתרון היה מתיחס לו באמרם שרבי
החסק הסרחי לינלחמק ולכסס ארצו ואפרצות וינעטק הוא הוראה על
שינעחוקו ויקיו ארצתו ואפרצותיו נבלעו בתוך ארצו אויבו והמושכל
קב ראו גב שהיה נקמך בפדון האמיתי שאם כפתרון יוסף הוא ובר סלל
לכל השלם ואינו דבר בוגע למלך כי לא ידעו לא מה שידע' ארסטו לא
מה שחדשו חז"ל כנז לשל ולזה פתרו ב פתרויות שכלם נגזרים על עניני
המלך והמושכל קב גב היה בחלום קוזו הפך וזה שהוא בא שלא כדרך
המנהג למען שגא ינעאר מאד ולזה היו פוגרים אותו באופן שהיה כ
ביננה החלומות להותו רימו ומשל לזא לכן כל פתגמותם היה דרך מ
משל ורימו שלא יבאשר בא יוסף הכר וראה בהכ יתו הגדולה ענין פתרונו
האמיתי ולא עמדו לפניו שיהא מקב קוביו שאמרנו לפי שהוא ידע לתר
וזה שהקושיא הראשונה תרצה בזה שהכר בחלום זה שענין עמיתו על
היאור ועצת הפרות מן היאור לא היה עקר בחלום אבל היו הדברים ב
בטלם שהגילעם לבא בכל חלום כמו שויכחו הפנין הזה עם הרמזן זל
בשער סוף ישעיה שם ולפי לא פתרו כלל לא הניחו לטפל ולא קוצנו
כמו לא נחלסו וענין ותבאנה לו וזו ראש בחימתו שאעפ שום עקר בחלום
והיה ראוי לבא גב בשטלי לא בא לפי שאין דרך לבא בחלו לא הדברים
שאפשר לראו בהקין וכיון שכתב בפ' הג' שז' וקרי אין דרך השטל לחלור
בהקין והבלעה שא"ל לשטלי בהקין כבר פירשו ש שהוא מלשו נבלע
אם שהוא לשון גדול ופירושו שגדל השטלם הרקות עד שלא היו נראות
מטובות ולזה הכר שז' אלו החלומות ענין א להם והקושיא השלשית

מצד שהיא פותרת יש לו לפתור לפי קוצר ההלכה ואם קנה מדק יתקיים ואם
לאו מי ערב ג' לט' לקנין אותו במלחמה י"א ק"ל ב"ן שהתחיל יוסף לפקד
כל פרטי החלום למק לא פתח כל חלקיו לא קניח חלקים רבים מלפתור
ב"ן ענינתו על היחוד ועלית הפרות משם שכתב הרמב"ן שרומז לר"ט
התעלה הו' ב"ן א"ז"ל שהחטומי היו פותריו לו פתרונות מתיחסים לחלום
שהיו אומרי לו ז' בנות אתה מולד ז' בנות אתה קובר ז' אפרים אתה טבש
כו' מה ראה פרעה ועבריו קשט אומרי אמת בדברי יוסף מדבריהם שהביעו
דבריו בשבט ולמה גדלקו ודו' וימנעו על כל ארץ מצרי ביאותו ששער בטרם
ידע מוכא דבר ולא ענה לא שגורו מייד קינות ב' רוח א"ס ג' אמרו אחרי
קודיע א"ס אותך א' ל"ו ונ"ב ענין א' הוא אשר קודיע אותו א' לא שד ועת
בא ודאק וקנן פ' פרעה זו שנתשחרתי ב' יוסף קר' אר' אשר בשער כ"ט
מ"ס עקדת יצחק לקחם הטלל קר' מראם ז"ל ובאשר הצ"ן ענינה ת"ל
באמת ששם אמותה ק"ב מושלעת שזכרנו יתרו כל הספקו שספקו בק' חת
שהחטומי היו בקיאי בחכמות הפתרון והיו ק"ב מושללו או בשב"ן ולב"ד
שניקם במושכלו ראשון ולזה כדי לקיימם ולשומרם באותו חלום בקסו
ולא מצאו הפתרון האימיתי ב' לפי שזה החלום חטא בשלשתן א"ס הראשו'
שהיו ב' חלומן וינשונים ז"ק מוק ברמיזותיהם ובחלקיקים וביקנה בנתו ב'
לכך הקפיד הכתוב להזכר היקנה בכל פעם והנה קסו ברמיזות הוא
מפ"א שכלום הא' היו פרות ובשני שטלש אמנם בחלקיקים שיש יותר
חלקי בחלום הא' מ"ב שהרי ב"א נאמר שהיה קינל שומר ציחוד ושהפרו
שלו מן היחוד ושהפרו הראשון היו ענינות אכל האחרון ולא כודע ב'
ושם דבר מ"ג לו ולא שוכא בקס לא נוכר כלל בחלום ק"ב שהרי לא קובר
מקום עמידתו כשדאק השטלש ולא יקום עלית השטלש ולא עמידת ק'
השטל' או אכל או עד שכל זק יורה שהם ב' חלומן מ"ש"כ"י בפתרו' וקסדומיו
על ב' עניניו נבדלם כיון שכל מקמושכל הא' ולכן א"ז"ל שהיו החטומים
פותריו על ב' חלומן או ב' פתרונו מ"ש"כ"י על כל החלום הא' אומרי לו ז' בנות
אתה מולד ז' בנות אתה קובר והיו סוכרי שזה הפתרון מתיחס ג' החלום
לפי שפרות הם בעל חיים נקטת והוא מורה שולד נקטת בדרע ובמקו'

חלום עשה בשלמו ויחן יורדך מעניניו האלו לקבלת בהלם
 לאנשים משלמים הרבקים בשכל קסלל לא שמיאשר יקרה בשניו פ
 רבות להיות בסודו לקתפרסם על ידך את אשר הוא עשה בשלם
 ובכלל דבריו לא רמו על קשפיות בלומרו קניד לפרעם כלומר בהגד
 מפורשת להיות טבע מענין בעצמו לקבלת פי נסאה ראוי שינמה לה
 ויחר שאמר זה דרך כלל באר הטב את שלשתן דרך פרט על ראשון
 ראשון ועל אחרון אחרון וזו כנגד הא טבע פרות הטובות טבע שנים
 קנה וטבע השטותה קטיות גב כלם אינם לא זכמא רשי וז פרו הרקות
 והרעות וז שטות הרקות כלם יהיו ז שני מרעב וכנגד השני והשלישי
 אמר הוא הרבר וז ויחר שטאר ענינו אכלו בחלק הא התחיל בחלק כז
 נספר לו ענין חלום ושברו כדרך נטא מענין עתידות ולא חשש להתיר
 חלקיו על קוראתיו וזו קנה ז שנים ביות טבע וז ער מאד ואחר זה ה
 התחיל בחלק הג לתרץ הקושיות שפמרו כנגד הפתרון קום וראוי היה
 לקומר בחלק קום תירוצ כל הג קושיות אבל לפי שבג קורעות אשר
 בחלק הא קותרו שני קושיות מאחרונים שאמר שבא כן למעלה פרעם
 לכן לא קונרך לקומר עוד תירוצם לא הזכי תירוצ הראשונה לפי שערין
 היא במקומה שמונת סקרי אפי בחלום של נסאה יקשה בטובא בוק ולפי
 שבקושיא קראשונה קוזת נכר על קושיו וקם מא למק נשנק מחלום סקרי
 היה די שיחלו אותם פעם א לבד קב שאפי פודה סקיה ראוי שיחלו ב פעמי
 עדין יש לשאול ולמר למק נתחלפו מפעמים קהם ברמיוז וקיה די שיחלו
 אותם ב פעמי בסגנון ורמיוז אחת ב פעמי בפרות או ב פעמים בשטות
 קב שאפי פודה סקיה ראוי שחלום אותם ב פעמים וברמיוז מתחלפות
 בפרות ובשטות עדין יש לשאול למק רב חלקי הא מהב נזכר מקם לפי
 זה היה ראוי שיתרץ כל הג אה ולתת קסבה בשלשתן למק באוכן אבל
 לא תרץ קשפשי לא קב הראשונים כמו שית לפי שיוסף כבד קרבים וירע
 מרברי פרעה שלא מוקסם לו קשפשי כלל כון שירע שרטי החלקים השב
 בחלום הראשון רבנים בטעם הם כנז לשל ומב הראשונים תירץ בלומרו
 ועל קשיות חלום א פרעם פעמים וז שקשיות קוז לשון סימי כעתב

תרצה גם באגרו שה החלום היה יושלם מאלו וקרוב למדרכת הנכסות
 ונכסותה פנימים בא כן אנו קצר וידע שיחת יי היתה זאת שבאו צאלו
 קשכיים כדו שלא רש החרטומים פתדונו ועל פני הדברים קאת הול בבל
 בקש לך חמה ואין לו החרטומים ודעת לנטן נקל זה יתקף ובמדרש ה
 קוואר וישלח ויקרא את כל חרטומי מצרים לין כרשיא ואת כל חמיה
 לין חמיה ויכדקו קוו מסתכלין למכדע ולא יכלו וכריך שתדע ששלש
 קעכניים קלו אעפ שקחרטומים טשו בכלשתן הנה פרעה לא טעה בא
 סקרי כל מלשונו שרשולם היה קורא חותו חלום א שנאמר ויספר להם
 פרעה את חלמו וכתיב חלום חלימת וגו ויקץ פרעה והנה חלום יל הנה
 כשאקין פרעה כבר קצר בעימו שלא ק ק לח חלום א אעפ שקחרטומים
 וראי שגו גם בוק שנאמר ואין פותר אותם לפרעה לשון רבם והסמט
 שפרעה ידע שמה שראו עימו עומד כל היאור וקנה מן היאור פועת
 ע קוא מפני מה שהיה מיהסב עוס בענין היאור ואז קוא מן הדברים ה
 הנספס אבל חרטומי לא ידע דבר יזוק ולכן השב שהיה עקרי בחלום
 ואז קס ב חלומות ואחרי הקדמות כל זה הנה הכתובים יתבארים בנקלה
 וזו שהנהקס כחלקים לג חלקי החלק קא בהודעת יוסף לפרעה חמתת
 קג דברים שטשו בהם חרטומים שבכדון לא קבני והפתרון וע קויע
 שאינו כמו שחשן חרטומים וכמו שהיה ראוי לכ חמתת הפתרון ומ
 מויאמר יוסף ער קראק את פרעה קהלך קב בעקר הפתרון יתנה שבע
 שנים ער מאר החלק קג בתירון הקושי וסנת קזנית למק בלו בחלום
 קזה כן וזו מועל קשיית ער לעשותו וזו קפוד נסן מאלו שהנה ראוי
 שיקד הפתרון לפירון קודיו פ אין הזרות נופל לח בפתרו קחמתו וראוי
 שיקדס חמתת קג דברי שטשו בהם חרטומי לפתרון פ בזולתס לא יתכן
 הפתרון והנה ענין קג הודעות שנוצרו בחלק מא שיר חותן כלל ופרט
 חמר החלק דרך כלל כנגד קטעות מא שטשו חרטומים חלום פרעה א
 קוא באמו ועל קסני חמר את אשר קאים עשה קג לפרעה כלומר שחין
 קודמת זק החלום מקעניני החלקי הפרטי קנותיהסי א חולס קהלס קקוא
 וא ענינו פ קודמתו מקעניני קקללו אשר

אין יש שמתקו וטוב לו ויש שמתקו ורע לו תלך טוב לו עט הארץ רע לו
 אשכנז הו בחקיר אחת גדולת התועלת והתל ית ימנה אם החלמו
 קולצו אחר הפתרון אם לאו והוא נחלק לג' ברכי קפ מא צעניו
 מחקיקה והשאות הפדק הב' צבאור ג' הקימו קצריסת לכתרה הפדק
 הא' בחקיר קנה מוכיכו בגמרא פ' הרוואה כל חלמיא דלא יופשרא כאגרת
 דלא מתקריא כי כל הלם שלא נפתר אלא שתקו ולא ספרו באופן שלא
 פתרוקו לו קרי הוא כאלו לא היה ולא נחלם ולא יתקיים כלל לא טוב
 ולא רע כימו האגרת הזאת השלמה יתקיים אחר שאם לא פתחה וקראת
 הוה לק כאילו לא נשלחה מואיל ולא כודע מה שכתוב בה ופער שם כל
 החלמוות הולכים אחר הפה שהפי המפורסם הוה שרל לפי הפתרון
 שנא ויקי כאשר פתח לכו בן הים ואם רע יגורק ופתרוהו לטובה לטובה
 יתקיים ולא לרע ואם קפך קפך עב שאמרו שם אל בוגא בר זבדא אל
 עקיבא אל פרכא אל גחוס אל בריס משו זקן א ומכו ל נהוראי כל פתרי
 חלמו קיו צרושלי פעם אחת חלמתי חלם וקלכתי אנל כלם ומק שפתר
 ג זה לא פתח לו זה וכלם נתקיימו ה לקיים מה שאמר כל החלמוות
 מולכים אחר הפה וא"כ לפי הקדמוי האלו יל חל הפתרון שכתב בגמרא
 זכספרי מתי יתקיימו ה לא ימנע או זק מחולם שתק ולא ספר את חלמו
 לבן אל באופ שלא פתרוקו לו או ספרוהו ופתרוהו לו אם שת ולא פתרוקו
 הוה לק באלו לא חלמו ואיכו כלם באגור ואם פתרוהו לו קרי יתקיימו
 שפתרוהו לו ולא כימו שפתר הספר וא"כ ללא ערך סרחו מחכמים לכתוב
 פתרוני החלמוות הואיל ולא אזכרן בתריהו אלא אחר הפתרון ואם לא
 נפתור לא יתקיימו ולכאורק יש למד שיתקיימו אותן סתגרוכות כשלא
 ספרם לאחרים אלא שתקס ופתח מספר וראה הפתרון עלהקס זמרי בול
 נפתרו מתוך ראותו דברי הספר עלו ה מה ל שיפתר פי אדם או פי
 מספר סוף סוף קרי נפתרו ולפי זה אם לא ראה פתרון הספר וספר אחר
 לאחרים ופתרוהו לו לטובה או לרעה יתקיים כימו שפתרוהו ולא כדברי
 הספר ואם איז ראה מה שאומר הספר עלו יתקיים ג"כ פתרוהו כמל כל

פתרי חלמוות כו

פעם חתמותו ברמימות מותחלות וטעם פעמים לל שקיה די שחלם
אותו פעם אחת לא עזר אשכך מילין על ז' האלעת על הראשון השיב
בזמ למר שזא כן לל ברמימות מחולכות לרמון על שהדבר הזה שאמר
שעתיד לבא הוא אמת ואין לספק עליו ולומר אולי החלם הזה אינו רומז
לזה כ' לל לא ללא שהרי שני הרמימות מאמת זה הפתרון שזא בשכלם
ובכח שלל א' מהם מורה על הפתרון הזה אם השכלם מצייר ואם הפכו
שקם רמז ל רוב התנאות אשר בכח שור ואם היה בא בפרות לבד או ב
בשכלם לבד היה אפשר לספק אם יש לו פתרון אחר אבל עכשיו שז'
ב שכלם ובפרות על פי שני עדי וקום הדבר הזה שרשובע וברעב החלם
ר רמז ולשאת פעמים אמר שזא כן לרמון ש' מיוקר קאום לפשועו חזק
שידוע שרמימותו שקיבכ בנתי ימיה יותר קרוב לבקר ומאז מוראה שיתקיי
יותר מקרה כמו שיתבאר בשער חז' ופזר שקחלם הנחלם פעמים הוא
מוראה על שיתקיי מקרה וכינו שיתשם גב וקפי הוא היה מפרש לא שכל
ול ועל השמות החלם בפרות ושכלם לער שמדבר נטן וקיים אבל בפסוק
שקום פעמים בללה אחר לער ש' מיוקר קאום לעשותו עכ' הקטרק קר'
לבאר שיש לפתור לכל אדם כפי מלאכתו ופניו הנק הדבר ידוע לכל
הכס לב שאעפ' שז' אנשי חלמיו חלם א' בעצמו מהשפעת הפתור ומעקר
בקיותו לקטר החולם ועניו ש' לחלל החולמיו שוים בפתרון כמו הסוס
דרך משל פעמים יורה על חנינה ופעמים כח כמו אם הוא הכס יודע
וראה נהר מוכנה לעצור בטורה וצרכ סוסו יעצור" אותו יורה ש' לטוב
תמימותו יעצור בענינים בלתי אפשרים ועינוקים ואם אינו הכס אבל הוא
גמר כדינהו לכח וכן הלשטים מוזין שחלם שנת לק על הקבל לא יקום
פתרונו כהקוף כורבא מרובין שחלם כן ש' כל א' מהם פתרונו עינו לפי
מעשהו ומלאכתו וזה פתרונו לבלבא וזה למעלה ושורה כדחיתה בסוף
יומא ל' חנינא חלמין הוא פת לדב דוקפי פת חזקלא בבבל וגמירי דכל
דוקפי פת חזקלא רישא הוי ופשיטא דברבנן קאמר וזה נעלם מהככלם
קמפפארי בחכמה זאת ואינם ידעו מלאמת בה כדחית במדרש הוכה פס'
א' חד עתי עבד ברמייה מפשח חלמין וכו' כמו שית בשער הו' זא וכפ' קרואה

סוף חלום בלא מתרון ואז הוא יש לדעת איך קולטם אל ושמך יש לשאול
שאיך יתכן שחלום א' בעצמו זה יתמודע לו כך וזה ספק וכלל איש יש ש
הימם פתחם אחת היא לקט ומעם סיוע זה יודע זה וכל שבעל התוספות
דבק לתרץ זה שכתב על מה בנמר כל פותרי חלמו' ו' כל לר' דמזל שעת
קלדס גריס ואין קדבר תלוי בחכמה וכל זה איננו שום ל' להקדיר זה הספ'
בכל עת אשר חני דואה שנבר י' יקר בזמן הזה אין חוץ נספר וא' בכל
זה לא מוכחתי שיפתור חלמו' ויתקיימו כל דבריו והם מענין קלוי במזל
היה ראוי שימנאו עתה מי שיתקיימו כל דבריהם כמי שדעם וכשנים ק'
קדמוניות ש' קבלתם חוורי חללק לשלם ואיך אי' שמיים קדס ימנאו
כל פותרי חלמו' בשר אחת שיהיה מזלם טוב לקתקיים כל דבריהם בכל
אשר יבזורו ולא אחד בהם שיהיה מועל דע ובזמן קום קן דעם פתק עס ה'
קארץ איש יש א' אין ג' גס בן ואח אין ל' שיהיה מועל טוב ויתקיימו כל דבריו
ועוד שכבר קודמיו נאמנה שמדבר תלוי בחכמה גדולה ולא במזל הפרק
קז במזל ג' קדמו' קדריסם לקהר ולו קס הקדומה קא שיש לדעת
שמאשפטי מנבזרי בפתרונות קס לקוחי מקדומת ידעת מעניני הפרסיו'
קסונשם א' קחולס ומקס ומרמ' וותיקס ישער קאדס כפי כחו ושכלו איך
יכלו מענינים מעתידו לבא על קחולס ויסכס דמוי קאלש עם מה ששער
ש'ע בוק וזה יאות לאנשים מקסגלס לקיותם אנשי ענה ועושיה לקחיר
עכני מסכלס חו קפתאים וקס אשר ימנא בהם מכה קמשער שכת קמורק
כלל חל' כמו שקיה באחיתופל ש' באשר ישל איש בדבר קלויס כן כל ענת
אחיתופל לדור גס לאבשלם ש' למק שקיה יונע ומכר בהם ובעניניהם
קקדומס ומרחוקי קיח כחו עפס לשער מה שימנא' ממקריהם ולא יחסא
וקדומני בת' ס' ככה זה יתכן שקניר שמוט לשאול את דבר קאמוכות ולזה
כיח קמנוב ענת י' לשלם מעמוד ו' וקסונק ש' מה שחויב שעתו ית'
מתן לער הוא קיות מיחשפתיו שברות ואפלטות כל קדודות קנק קאים
אשר יהיק ס' קכה קום יעמד בשכל על סבת דעת מעניני קודמי וקוויס
ומת אחריס אשר כודש לו ויפלד מקס ענין ענדק עם קענב דמיוות קחלו'
כאמו' וברוך שיקיה לו גב כח שכל לקמן ימנא' דברי חכמי וחידות ה'

ואם חלם רבך שלא כהתב בספר זמנא חותו חלמס לשלם לא מתקיים עב
איבת זקונו וזק חתירוז הפסד ל' זמרו חבל בקחתלות הטוב חיבור
כסן ש' ז' קוז קיה להס לח' זמיו לכתוב כל הפתרוכות שכתב סיקא
סוכי כרי ש' ש' שיתח קארס הספר סימל מרבע לנכשו ויקיו כל חלומותיו
של חס לשלם סוכס וא' קר' קושיא לדובתא ושני יש לשאל בזק
שאס חלומות קול' פ' א' ו' חס יס' לבטל בפתרוסו פתרון הספר כל
סכל יעשא עכמו טוהר ואין בזק שיש חכמה ואיסו כן שקרי יש ויש חלמה
רבק כיש פרעק לוסף אחרי קודיע ל' ס' חותך את כל זאת אין כסן וחכס
כמון וכן אמר הכתוב על דניס שקיה חכיותו פוספת על חכריו מן
שסן בפתרון חלומות יוקר מקס שכאמר וקיליוס קלס ארבעתס נמן
לקס קליוס סכל ומרע בכל סכל וחכמס ודניס קבן בכל חוון וחלומות
סנדאס שוו מעלס רבק קיא סון סוכס קוז כק מן שלא וס קס וכר
נעבאר בקדיוק סעל קחכמס קוזיא דמיו חכתוב באומרו ואברת חכמת
חכמיו ופנת כסניו הסתתר ופון שקדבר תלוי בחכמס אל' לא כל קרובת
פסול חק קסס לפסור חלומות יבא ויטול לא א' משר וסניס מן ספסמס
מרע שקרי יוסף אמר קלא ל' ל' פתרוכיס ואמר ל'ס יעכס את סלס פ
פרטק וקמוכן מרבריו לו פ' פתרון קחלומות קוז פנין למי לא תוסג
חמתו רכ ל' אשר דוח ל'ס פ' כקומו וקנא ממש סקולכס חל' כל קר
מנר שקח' סו קמאמר על כל פותר יקיה מני סיקיה וקיות זד וקסס על
לקבל ס' את אשר קל'ס פושק יגיד לאשר יחפון ומראק ל' מן סעמיו
לכא עליו בחלומות חרוכ' ואס לא פתרומו ל' יתבטל קוראנו ואס פתרומו
ל' ישתקס כחפן קממר לדברים אחרי קר' מן סרכו לקראו ל' ופנין יקסס
ס' ח' אמרו סקולכס חל' וקרי חל' בכל על ס' אין פותר אותס לפרעס
פותרים קיו חבל לא לפרעס דקיו אומרים ל' א' פנות חקא מולד ו' בסופ
חקס קובר א' חכמות חקס סכס ו' חכמות מורדות כך ו' לא מניכס סכ
פנת קיימו פ' פתרוכות קמס לפי סלא קוק חמת מן סקיו פותרים ל' וכן
חלומות רכס שארס חולס ופותרין ל' מנפן חלמו ואינו מתקיים כמון ס'
פותרים ל' ואין עמר שקח'ס קמוז בטל ואין ל' פתרוק סכרי. סג' סג'

שלהם בכל שנה ויקראו לכל עבדיהם ויתנו להם מתנות ומשאות ויו
ועבדו כל מי שהוא בצת הסוקר בני לחיים ומי למיתה כדי שיוסף מ
מתוך הכרתו בשאר העבדים אשר הצטרפו אליו בחלונות וכן דרך
כל חכם פתח חמתי ונפ הקוץ אל הקוץ בדרך לך ישמעל חוסי החמתי
ע שנת לך אסור נכסי בקפודקיא אל חנה לך נכסי בקפודקיא אל לך
אול אסור לקפודקיא אל לך אכ קפא כשורא דקא עשרת זיל חוי קפא
דניש עשרת שקיא מילתא וזוי אול חשכא שקיא מילתא וזוי פב וכוונא
מזק בצל כנא בשער קא פב ובמדרש איכא פסוק ראשון חז סתי עבר
עבמיה מופשד חלמין אתא חז לגבא חמר חמיג בחלמי ויהא משקם
משחא אל ויהא נקור ומשחא נקור את חמי נקור בנקור סגני אל ישמעל
צל יוסי תיפח רוחיה דקווא גברא חמית קום חשט פיסעל למלא ומאדס
יע אתא חרן אל חמית בחלמי שני חזא בלעא חבדתא אל קווא גברא
ח חמית נקור בנקור סגני אל ישמעל תפח רוחיה דקווא גברא תרין בנין
חית פק וחד מנהון חשט לחבריה אתא חרן אמר חמית בחלמי דבלענת
ח סכב אל קווא גברא חמית נקור בנקור סגני בכבא נקור ואת נקור
קא נקיר על נקור אל ישמעל תפח רוחיה דקווא גברא יקווא קטיל ומן
סנין קרא יסף לק ל ישמעל דלתיב קבט נא קשמיתא וספור את קסכטס
אתא חרן חמר חמית בחלמי דקום ע הלל שניין אל חמית נקור סגני אל
ל ישמעל תפח רוחיה דקווא גברא חמי קווא קרין דניק וחד דקווא
על מקר רואה בשניך ע קחם שניו בהכרת החולמים ומעשיהם ומ
ומלאתם ע מוס יבא אודק לכתובותיו ולכן אמרו בניאמר קא של י
ישמעל שט תחלק קורות האיש החולם ואחז קבן

בהרן העיניו פל קרמו ומחירה וכן במאמר השני מתוך שקיה נוסרפרטי
החלמים ומלאתם ועבדים

קיה מצן פתרוני העמותה וקהקדומה קל קיא שיש לדעת שיש לכל חלם
באריות רשת מוסות זו מוזו לרעם ולסובב על ענין א ועל ענינס

לשיצן רמזי קחלים על אמתתם על מה הם יורדים וכבר יראה מעניני
יוסף בנדיק שהיה חזק בכח המשער הזק נימא שהיה חריף בקבלת
האמוסו ובעניני קסחרות שהיה משער בכח שכל איזה מקום יקר ואיזה
מקום יזול שצא אמר שהעלה ויר חרובים תעשיני ועבד היה בזה מפלא ל
לעשות ופוטופרע ואשתו רוחים הדלתו מגדולת בכל אשר היה עשש
בבת ובסוף וכן סודע מעלתו בכח הזק מן העצה קיפצת נימנו לפדעת
בענין מה צדק באופן שקפה כל הקסף הנימא בכל ארץ ימכרים ובכחו
זה פתח לשאר המשקי והאופי וזה שקרוב היה מדבר לפתח בחלומותיהם
צדקה ש לכך כנה הכתוב שניקם בחטא ונימא ו סלמו חלום שניקם לל
שלפי קנרואק לא היו צלמוות לא חלום א וזה סימא שהיה רואה שהשקף
אוכל המאכלה מעל ראשו דומק למש המשקה ואחן את קסם על כף
פרעת ש המלך דומק א קנשר בעל סכנפים יולך העופות אימנס נמאך
בפתחו איך היה שקום ל נימכרתם וקתחלפות סדרתם והקורבה אשר
לקם אבל המלך שידוע קוף שהיה שר המשקים קרוב למלך יושב האופי
ביום שהיה תמי לבינו על שולחיו כשהיה משקו מה שלא היה נכנס שם
שר האופי וגם בהיותו יודע מכלל חטאתיהם אשר עלתם הם נתפשו שפשו
שהיה סודע ומפורסם לכל כש צדקיותו שסעימקם איך שלא יסאל לקם על
וקורישו ל וקיא ינא רזיל בכל כבנין אימנין שר המשקים וצב נמאך בתוך
פולץ פיסירין של ושר האופים כדור נמאך בתוך קלוסי של קהל חטאו
משקה מלך מנדים לזדוניקם בתשמיש אדוניקם ל אמתת אימר בקשו
לסודוג בבתו של מלך כאמר כאן הטאו ונאימר להלן ואיך אעמם קרעם
קבנול קוזית וחטאתי על ולזה שער בשלע ובקשערתו קענש הדאוי לכל
א מקחטתים האלה שזה שנמאך וצב בתוך סמו ראוי קוף למחילה לפי
שלא היה לא ידו להשאר מנה וינה ל לעשות סמוצוב קוף שנפל מענינו
ולזה גור שסופו לשונ לאומותו כינשפיו הראשו אבל שר האופי שנמאך
כדור בתוך פמו כבר היה יכל להקטר ולדקדק באוינותו שלא יבא לפני
פשיעק בזה ולזה גור שסופו לכלבא וגם ג ימים שאמר יוסף יתכן שיע
סנשאר לוס קפרק ג ימים וקיה דרך מאלפס שיעשו משתק לוס קלום

פני מלך ביער מן הקדמונה קרא שונה וירצה שערך פתרון החלמון קולרי
 אחר שאלתיו וזכרו של פותר שאול לחולם ומותיע לעניניו כדי שמקם
 יגא ינאפא טודק בפתרונו בהשערת רח שמאפער שלע ויהיק פק כמו מי
 שם פה וזה קים ענין כל פותרי חלמונות שהא קים מוכר מקחול מנה שלא
 קים מוכר אחר ולכך קים פותר לע חלק מקחולם שלא פתח באחר הפי
 קב הוא שדמו בזה שבין שכל חלום יש בו קיראות רבת כנא הכה אעפ
 סיקים אחרים בקי בחימון זו אלא שיבין כל הקוראות כלן אבל יתן ויכבוד
 אחת או שתים מקום וקשאר לא יבטל ולא יבטיחם ולזה קחולכ לח יתן
 אל לב אל א ספתרון שפתרו לע וכשתקיים מה שפתרו לע יפר בקיומו
 ודע ש זמן קיום חלום פלעני שחלם ובוה הפתרון יורגש בחלום אבל שאר
 הקוראות הנעלמות יף על פי שיתקיימו לא יורגשו לפי שלא קדמום ח
 קדמה מקם וכבר קים אפשר שיפתור לע פותר אחר קוראה אחרת וולתה
 ותקום למתית ויהיה מורגש הפתרון קהוא ולא קאהר וזהו מה שקולכס
 אחר קמה ואפשר שלזה טובו גב אל באמרוס אין חלום בלא דברים בטלם
 וזהו הדברים אשר לא דע להם הפותר ענין ולותן הקוראות הנכמוות בו
 אשר לא יורגש הפותר כל אלו הם דברים בטלם שבין שלא כוונש בטלו
 קב בטל לא יתקשר חמדתו חכ זהו פי כל החלומות קאה כלומר כל
 החלמונות אין להם מעד קהס לא מנה שפותר הפותר עלו אבל השאר
 אעפ שכתיונו בו קרי קוא כלא בטל וזוה אכ כלם קאה וזה ענין כל פותרי
 חלמונות שכל א מפר א מנהקוראות וקפי קב נמשך יון הקדמה השלשית
 ורל א תהי חכם בשניך ול בנתך א השען לפתור חלמוניך כפי שפחה
 על רוחך ש יש לך לזעה שהחלום אינה הפחה לא אחר הפתרון שבולבו
 אין קהלם כלם וקרי קוא כלא לא נחלם וכמש כל חלמא דלא יוכשרה וזה
 וזל כל החלמונות קולכס אחר הפתרון וכשמונישן לאדם חיוה דבר על
 דעת הפתרון ינוודישן לע קרי לך בזה ג פירושים כלם נסחים לינובן וישרי
 באופן שלא יתחייב באום א מקם טוב אחת מקוסות שהקשינו בפרק
 קראסון ובכן יתבאר גב ש מנה שאמר במאמר קב כל חלמא דלא מוכשרה
 כאגרתה דלא מקריא אין בטובה שאם התק לא מתקיים כלל אבל יתקיים

רבים וזו יוסף לפרעה קלח לאס פתרוני פתרוני רבי וזו נקט פ דאס
פ פתרון לשעה ודודו נמו שידוע יודרו וכל שר זה רמו שיקפא במל
פ בא חעס ברוב ענין רל פ לא על ענין א וקוראה א לבד בא דקורו א
בא בקרנא ענינים וכן ניוכא שפירשו יהי יוסף בחליונו אשר ספר לקס ב
פתרוניו כמא המלך המלך עליו אס משול תמשול וזו וזו ששלו ע אס
פתרון חליונו קוח המלך ימערך עליו מניא או קוח משל בהס לרמונו על
ממשלת אחרים וכל קב פתרוניו נתקיימו פ שמאל עלקס ועל ארץ מ
מכרים גב וכו' שגור קוח ענינו חת וזו הפתרון קב להסיר פמשמא
מלבס באומרו ושימני לחב לפרעה וזו וזו שקמא אמר שקיה רומז פ
על מן שממוקו אב לפרעה לא על חבו יעקב וקירח אמר שקיה רומז
על שמוקו ארון לכל בתו וזו שפרך קירח א קמא קוח ערך בת
פרעה א פרעה שכמו שקמא מניח ומוריה על קירח ובלעדיו אין פתח
אור כלל כן הענין בפניו קהרון חבל קבת שהרון קוח במיחור ומנהג
את קבת ובשעל מתמלא כל קבת אורח ובלעדיו אין קבת נהסבת ל
לכעס וזו כמס קוח רמו א ארץ מכרי חול כלל קבו בכרה א אר שר
וקוח מישל עלקס או כל שירות שבה אינס ארץ וקוח מושל עלקס וזו
וינ של בכל ארץ מכרים וכן תמכא ויחד עשר ככבס משהתחום פ
בנימכריא אע קס רומזים א ומשל בכל ארץ מכרים נמכא אס כן שטבע
קחלס סובל פתרוני רבים וכבר נודע מיונרשי קחמי שדורשים פתרוני
רבים בחליוני קמאשקה והאופא ושאר קחלמנות וכתן אין מקום להחניך
וקהקדמא קב קיח שחפ מנכא חכס גדול פותר חמתי שכן כל קורחת
קחלמנות על עדין ויכרן בהס ולא יחטא רחוק רחוק קוח מי ימכא: פ
לשולס יסעק וזו חין כחדס לסינוך על עצמו לפתור חלמנותיו אלא
ילך אהל שוקרס ימו בחכמת פתרון ואנמו ידע פתרון פינו שנתכחד
זו בהקדמית זו השפר קשרק קב קנה אחר כל אק קדבניס קוח
מסאר שאין קטונה במא זל כל קחלמנות קחא סיוכל קפותר
לכאל קהורחות קחלמנות בחלס ולפתור ע קפך קהורחות קב
אבל קטונה לדעתו ח יונ פ רוסס כמשפס מנ קהקחנות שאמרנו

ג'א לא שרע אט קחולט קלמיר תרס או פט הארץ ופדיעה קזאת לצד
פגור לטוב או לדע וכן לפי סגן קק כל החלמות יש להם קוראן ופקדונ
רשם באופן שהגלי מקס קולך אחר מנה שיכרסיווק: מפתנונס חוז יין ס
קייין שהוז חין ע לא קוראח אחת והיא זאת שאס תח קוז ונן ואס לפי קנ
ירכק כל החלמות כריכין א פתרון קחכס הפוקד היווע חכמת הפתרון כרי
שהוז פט חכיותו וקשערתו יבחין כל קדברים ומנה שיכתור קוז יתקיים
עכפ חוז מן קיין שאין כריך חכמה והבחנה אלא זו שאס תח קוז ונן ולזס
כל אדם יטרל לעשות פנמו פוקד לחלס קוז סוף דבר למדנו מנדריקס
שמוכת חול כמש כל החלמות אלא אינך שיקפט הפוקדים החלמות
לפי רענש לא כריך שיפתור ע הפוקד א מיהודיות האינניות לא מנה ש
שמדמן ע נזש בגמר וקוז דפוקד לך מטען חלמיה רל שצרי שיקים הפקדו
מספס פט החלס ויורה שרינו ליו בעל החלס שאס פוקד מן שנונ

ע שלא עזי האמת חין ספק שלא יתקיים ולכך לא כתיימו פתרוכות ס
החדטומים א פרעה וכן כתיב ומספס קרלצג ול בסוף פרש ויסב ונדריש
פרשת ויקי פוקד בתועלת החימיות שאין כח צד הפוקד לקטות החלס
לכל אדם ירכה וכן הספס ראבע ול לפי שהצן מנדרי רל כפשוטו כתב
שמש רל שאלה קס דברי יחיד ואינס חיות אבל לדעת גס רל מספסנו
כן כיון שאמרתי והראיה על שהס סובדים כן אמרס בגינר מי סראס חל
ונכשו ענימה עליו ילך ויפקדו בפני ג ופדענן ויפתרכו סל ומא אמר
דב חסרת כל חליניא דלא מפשרת באגרתה דלאמקרויא לא אימא ילך
ויטיבנו על ואס ברשות הפוקד קוז לפתור החלס לרענו ולכל אדם
יחפון יטנו מנה קושיא קיח זאת דאמר דב חסרת כל חלמא ונן פכפ יונד
טוב לקטנו מדעת לטובה כון שיש לא יזו לעשו ושלח ופתרכו כלל ולא

יקים לא טוב ולא רע ופוקד מחרץ לא אימא ילך
ויטכנו ע ינך כריך קטנה שכוון שלא
פתרו קרי קוז כחל לא קינה ולא
נחלס כלל ואיכו נחש לכלו

ואין כריך הסנה אלא האמת קוז מן שאמרתי שהפוקד חין צדו לקמ

ומוח לא ירנש וכן במורש מווקר ר חייא ור יוסא קוו שפתי קמי ר
סינשן אמר הא תמן כל חלמיא ולא מפרש
כאגרתא דלא מקריא אי בנין דאתקיים ואיקו ליה יצע און דלא יתקיים כלל
אמר לבן יתקיים ולא יתירע דהא מקווא חלמיא פלא פלא ואיקו לא יצע
אי יתקיים או לא יתקיים וכן כל מהמשל קזה שמשל באגרת דלא מקריא
שסונתו היא זה שאמרנו עליו לא זולת וזה ששם שהכתב קזם
השלח נמקום אחר אם מודיעשן לו ב להשמר מרדד פלוגי שאפשר שיגיע
לו כזק ממנו אז שמודיעשם לו את הדרך אשר בו יוכל להגיע אל הועלת מ
מה קנה אם הוא לא פתח הכת קזה או שפתח ולא קצבו לא יוכל להשמר
ולירע את הדבר שמודיעשם לו ואין ספק שלא יונח הדבר הקווא להתקיים
בששל זה אבל עכפ יתקיים והוא לא ירע בן הדבר בעמנו אבל החלמיא
ועם מה שסירסו יובן גל מה שאמרו במורש אל יוחנן כל החלמיא
הולכין אחר הפתרון חוץ מן קיין שיש שותיהו וטוב לו ויש שותיהו ורע לו
תח טוב לו עם הארץ רע לו שלכאור כל שיש להקשות עליו דהא
גפא קשיא אמרת דין אי כו הולך אחר הפתרון וקדר אמרת תח שותיהו
וטוב לו עם הארץ שותיהו ורע לו והרי זה פתבוכו ואת דהא דכל החלמיא
יש כח ויטלת בפותר להופט לכל אשר ירצה חוץ מן קיין שפ כל זק פ
פתרונו ולא יוכל להפס יקשה מאד דמאי שכל יין מכלל שאר החלמיא ופדר
שקרי כלא רבט פ הדואק שאמרו ב חלוקי כלא כגון חתול באגרת דקרו
לה שורכא נעשא לו שורכא נאח ובאגרת דקרי לה שורכא נעשא לו שכו
רע וכן ענשם לבנות בן בעתן בן שלח בעתן יפוק שחורות בעתן יפוק
ס לא בעתן אינן יפוק וברמוניס אמרו פין אם תח הוא יצפה לחכמה ואם
עם הארץ הוא יכפה ליועזת ולא נאח יפני זה שאינן קולכי אחר הפתרו
שקרי אמרו שס כל החלמיא קולכי אחר הפק לא על כדחך יש לך למר
פאין הסוכה כפשוטו לא שיש לפרשו בל ימג פירושים שאמרונו אם לפי
הא ק כל החלמיא כדחך הפותר לדעת עניני החולס ולזה כדחך שקווס
סיפתור שיסל זה מהחולס ולפי השוגתו יפתח אבל בחלו קזה אין כדחך

לאו בוסתא תלמי מלהא לא במזלך כל אמטוס שקות ימול דע אמר כן
לך פתח ל לפי פניו שהרי אל זו דפטר חמוד גהיפ בתפלך ושין רבין
ואשכח ש אין למר שנעשת כך מפני פתרונו וגם לא ה יטל לפתור
כך לאבני אם לא קיה כותן ל שכר אחר שלא קיה כן ואת אב שמוכרח קיה
בר קניא בפתרוכותיו למא כעם עליו רבא עד שקלעו ושור למא חשנה בר
קניא על עממו לשון עד שקורכך לחוש לקללתו דמשינע דבדינא קא פייט
פק ול שרביא לא קיה יודע בחכמת הפתרון כ לכך קיה באל ל שיפתור
חלמותיו ולכך לא קיה יודע מהחכמה לא קיה הושב שאין ברז לפתור
לא קהורחא האמיתית הקיף שקיה אומר שלא קיה יודע המאמר של כל
קחלמות קיה וכשראחו קטן אוקו כששוטו ולזה כעם עליו ובר קניא לא
רבה לגלות ל פידוש ויער כעם עליו לפי שכבר קיה יטל לפתור ל באופן
בלתי מבקיל ולזרזו על הפשות הפעילות לבא עליו עי שאמר דניא מארי
חלמיא לשאך וגו ואמר הטאך ברבקה פרוק אבל קוח לא עשא כן אלא
קניא ל הרשות באויב ומתקקס מאוס דלא קיה ימיב פה מני עד דנערו
נער גדול ונרע שהרי קוח גם קוח אמר דאנא כערתיק כל שלא גרס ל
לא קנער לבד ועל זה חייב לעממו גלות ועד זמ גב יתפרש מא בבל ו
ובמדרא על קיף אתתא דאת לגבא דל אישור אמרה פה הוית בחלמי
דשריתא דבתא פקעה אל קיה אתתא ילדה בר וכר אולת וכן הוית לם
אתא זמן חקן ואמרה פה הם ותיקו נמי את ב לק קב אולת זמן תלתי
אשכחתי תלמידי ויתבן נבה סברא אמרין לא קיף אתתא קברס ב
בעלה אתא רבהון ואמרו פה אמר להו קטרותן גברא לא כן כתיבאש
פתר לבו כן קיה וזמ ב שברת קונת קבת יורה על שברון עף האש
שנקר בת ואם תהלעם זה אשה קרה יורה ש בפת לדתה יקפט כידי
עלם וקאמלעם זכר אמנס כשתחלו זה מי שאינא קרה יורה על שיחזוק
כידי וחבלים על ינות איבא ואם קרם לם שבפמיים קראשונים באת אבל
פיתר לו ובחרכה אבל אחר ידמה ששבו הפתרי גרס ואינו כן רק שגם
למרים עבין מענין וקתלמידי ודאי פתרו קחיות כפי קנר להם שה ק מ
מורה קחלע ומא דקס דגס קטרותן גברא קוח למר שלא קיה להם ע

בזאת מחולס כון שלא תבא לו זמתי ומחולס אעפ"י שהתקן יתקיים עכ"ל
ולזה ניהא שמקשה הקשה כון שאין צד הפותח לבקר בזמתי מחולס
ועכ"ל הודאת החלו דע יתקין מה יושל הפתחו וקלא יותר טוב דלשמון
ולא יודיש לו בשורו רשת ויקיו צדו שמים רשת סודנה פל קעמתי
לביא עליו וקיוס החלום ואם ישתוק לא יקיו צדו אלא דע א' שמוא קיוס
קחלום ולא קדנה ותדן לא אימא ילך ויטיבסו פי לבקש עליו רחמים
ולקתפלל להביל ומוא יוכל לקפס לא זולת ולכן תמנה פסוקים מורים
זמ כפן ויקטך י' א"ך לך ומשא ושד כ"ל לקמא ראיה מן התורה על מה
שאמרתי יומה שקיה יוספר יוסף חלמותיו קטובים לאחיו משנאיים
אותו וקס כתרובו לו לטובק שאס קוא כמשמשות דברי חז"ל באמר כל
חלמות ק"ה יחשב ס' עת גדולה ליוסף לספר חלמו לאחיו בקיותו
יופע שקיו שונאים אותו ולא יכלו נבדו לשלם ויורלו לקפס לרעק ו
ושנו יחשב סבלת יותר גדולה לאחיו לפתדס לו לטובק וקלא קיס
לקס לפתחו לרעה כון שקיה לאל י"ס וקס אמרו לו קמלך תמלך פלכו
ומרי זק פתדו קטוב חבל כל באמת כ' קודחתו האמתית קיא זאת ולא
יכלו לבטלה וענין כתרונ חלמות קנז בגמ' ובספרי לפי זק קס כדמן כלל
שמיס יצן הפותח כל חלום פדטי כל א' מקודחתיו כדי שיפתור כפי אומר
דעתו וסגרתו פס משערת כל העניות שכתביו בשערים מלכו פגניות
אחרים רפס שנעלס מינכו שתי קכל מפורסס לקס ולכל פתח אמתי
ועניסו פל כר קניא פס אבי ורביא קוא כ' לפי שקיה בקי וחכס גדול כ
בחכמות קפתרון סלכך מקיים כר קדיא מפסר חלמין קוא סנר שתחמתו
זאת קיתס אומנתו ומיק מפר כל הקודחות שיש על איזק חלום וכל פדטי
פגניי האכסיוס לכך כשקיה מחולס פותן לו שכרו קיס מבשר לו פסובק
שבקודחות ומאחרות קיה מנח ולא קיה אומר אותן אעפ"י שקיה פס איזוס
קודחת רעק וזיוי סלא קיה מפלק לו סנר קיה פושק בקכך לפתור ק
קדפס סנקודחות ומטובת קיה מנח וקיה זק תחפלה ימאנו לקבדיל
שכרו שמנפתרים חושבס דבאגרא תלא מלתא מנורף לזק שהמר מדבא
דריש מנפת וק' קוא כפן למופרי רגל דקא איקו קוא דאמר כני חיי ומאזני

תאמיתיו ולפי רצונו יפתרו וכן כל מן המגמל והמנדשו שמוצא לפעל רחוק
 הן הכתוב שאמר כאשר פתח לנו כן קיה דיושמוע שאם קיה פתח להפך
 קיה מתקין גב וכו' קפך כל מה שפירשו בפי בזה אבל בהסתכלת הטוב
 פכמיות דבריקס קנה הם מאמיתים כל נוק שאמרנו וזה ברור אהר שנדע
 תכלת המוצא זאת הקודמה שקיה נמצאת בעצור הקשנה והשנייה כמו
 שנתבאר ואחר שנדענו הוא מעאר שכאשר יחלם החולם הלם א שרע ל
 לקראות לו ב הטוב הנטון לבא לו והלך אבל אונים שיפתרו לו ידוע שלם
 יטה לפתור לו לרעה ואעפ שלא יטה אלא לטובה הוא לא ירצק למר לו
 מאמת אה יפתרו לו לרעה ועם זה צון שלא ידע הטוב הנטון לבא לו לא
 ישתדל בשעת השזורו להבא מניחותו ולכן אפ שיאמר הטוב הקוארעגין
 רע ולא יגיע לו ואם יגיעו לא יגיע ביותו שפכ שקיה מגיע אם קיה מ
 משתדל בשעות השזורות ולא ישוב אלא שהפתרון הרע השקרני אשר פ
 פתר עליו אונים יחשבהו לאמיתיו ושתגל להרחיקו ממנו וידוע שיחיה
 השתדלותו לביטולו וזו גב רעם חולה אבל כשילך לאוהבו פשיטא שיפתור
 לו האמת הן לטוב הן לרע כדי שישתדל לקרב את הטוב ולקרחיק את
 הרע ולזה אמרו ולא למא ברנש חלמיה אה לקפוא דרחי פה שאם יאת
 אותו לא יאת איהו גרים דיתמפך לגוונא אחרא לפי שמתפתרו לו לרעם
 גלא יוכל להשתדל ולקרב הטוב הרומז ואולי הטוב קראוי לבא לו
 יתקפך לרע לו בהשתדל למא שאין כפיך כדי לקשעם מה שפתרו לו כש
 שאויבו קודמי פתרונו הטוב ישתדל גב לקרחיקו ממנו וזהו שהבחו דחיה
 על זה גיוסף ואחוקי ברמיה לסלקא חלמיה עשרי את רתק שני לאתעבא
 וזה גיוסף רנח לדעת פתרו החלו מאהיו בהיותו בשלו עמם ובעא מניהו
 דימשען פה גמס קברו פתרון חלעם המפורסם ומפני שהיו שונאי אותו
 היו רוכים לפתור לרעה אם היו מוכאים טעם חלעם לסבל ולזה תקפו
 שינהם צר האפ להקבל ולמר שאינו חלעם צדק ויוסף קנניק בתו לרע
 ובכיון נסו חשב שאהיו הנאמנים אמרו לו אמת בכל דעתם ולזה ל
 השתדל בכמה בשורות מניחות המעלה מהים המורה חלעם אורבא
 אחיו השונאים אותו וירשם אמתות פתרונו הטוב

לכשר דע בזה קאופן לפי שעתה כשידע האשה שהכפר על עתה למות מ
מחלנו זכ עבד פראי שלא תשים ככ השתולות לקבל כמו לו היתה סב
שאול יחיק וזק יהיה סבה שימות ואלו היתה נסתדרת לקבל חול ל
היה מנת ובבחינה זאת הרי קול כאלו קם קמיתוקו וגם כ הכפר על עמנו כ
כשידע כן ימות לם בקרב והדמיון ימקד להמיתו וזהו קסלמון גבר
ופנסן להם היה עינר זהו קוראת קחלם אבל אתם שום אל מ
והשתולו לרחק מדע קום מכם אבל באונרם להם סתם חול השנה שכבר
כרתם ונחתם בטבעת המלך מ ואין להשיב ולא תשים השתולות כלל וקם
לאס דקדקו בכל זה אבל השם שנקודיש להם שנגזק גזק מן קשמים
קם מעמם ישמנו השתולות ויבקשו עלו רחמים וישמו ויתפללו להשם
שיבטל מגזקו ומפניו כן חני אומר שבשכח אדם לשאול פתרון על חלמו
דאוי לו ע האיות מן סגל ע ואם דע קול יודיע אותו שיסתדר לקדחיקו
ויבאם עלו רחמים ואם טוב קול ש שתול לקיימו זהו הכלל השולק מ
מסבדתי זאת מוסממת עם האמת כפלהי בה אחרי שזן גדול עם הערת
דברי אשר בשער זט מספר עקידות יחזק להרי עראמת זל לא שאחרי כן
ראיתי בספר הזוקר דברים אשר לא כן כל מהם אנדנא כל קיותם בלתי
מוסממי עם קנא קנה ואלו קזאמרו בפרש וישב ויחלו יוסף מקנא לא בט
ברכש למימר חלמא בר לקחא ברנש דרחי עת ואי לא איקו גרו עת דאי
קחא חלמא יתקפך לענא אחרא איקו גרו עת דתו דיוסף איקו אמר חלמיו
לאחוי על דא גרמי עת לחלמית עשרים ותרין סנין לאתעבד ל יוסי אמר
מכא לן דכתיב ויוסיפו שני שני איתו דגרמי עת קטוענין ברא מה כתיב
ויאמר ליהם שינפו כל ונן דבשו מוכימו דישמעון עת ואיקו אודע להו
קחא חלמא דאמלא אינן אתקפס עת לגרמית כפנא אחרא סביתקי
מאוסון אביט ואמרו הנילך מילך ונן מינ אמרו עת פוסרא דחלמא
וזכרו בזכר ובנין כן ויוסיפו שני שני איתו ושני סס לח כפי אותי קסיב
על כני ואותו תלה מלאן דחלמא אויל בתר פוסרא קסיב על כני מאן לא
דא יוסף ואותו תלק בקחא פוסרא דפשו עת קנא כל כפי מלא קודריכו
האין עתו מלאססרס ולו שיש כח צו קפומד להפוך קחלו מפתרפו

עוד לא נשקדבר הוא קרוב שלא יקום לו פכאוי כל כך להספד ולוא כן
ועמיתיו ממקדים להתקיים וכן לפי הערך איש איש כפי מעלתו מ
ומהרבתו וכן במידת קווקר אמרו אי זכא איקו ברנש נשמתים
סלקא לשלא וחמת מה נחמת ואי לא איתאחדת בהקוא סטנא מ
ואו מודישס לה מילן כדבון או מילן דומינן למיתו בזמן קריב
וכבר יסתויע קענין הוה שוד מן הקלומות הנמצאים בכתובים שבכלס ר
לאינו שיה דרכם שחלמות הרשעים כלם נקיימו מקרה וחלומות קנדיקו
כתאחרו שהרי אותו האיש הרשע סקיה מעספר לרעמו חלום והנה על ל
לחס שפירס מתהפך במחנה מדין ונן נתקיים מ בוס מה שפחדו עלו
אין זאת בלתי אס הרב גושן ונן שנא ויבא גושן ראש האסינור מתמנס
ונן וכן חלום שר המושקים והאופי נתקיימו לג ימים וחלום פרעה לא קניע
עסס לו חדשים וחלום נסכונכר לשנה אחת שנאמר לקנת ירחין תרי ע
עשר וחלום יעקב שהיה נסאיי לא נתקיים כל עדין לפי שם נרמו כל יום
סקיה עתיד לבא על בניו כמו שינוסחר למצן וכן הלום יוסף לא נתקיים
עד לב שנא כנא לשל וטנע הקורעם בעצמה מחמת זמ סכלל גב וזמ
סיותר ענין גדול הוא לדעת מה שיקרה אחר ק שנה מלדעת מה שיקר
אחר ז שנים אך ראוי שלשלס יודישע לו הקורעם מיותר שלמה ולהסר ס
קורעם שאינם ככ שלמה וכבר כתב מללנג בסמי ענין מספס לום וזמ
שקוא קופס סהקורעם בדברי סופלס הכף היא חסרה מהקורעם במח
סלא יכול תכף וזמ סהקורעם סמלינוק היא במה סיכול תכף ובמה סלא
יכול תכף ואכ תהיה הקורעם במח סיכול תכף לבד יגיע חסירה מרד
סאינו יודע מה סלא יכול תכף לא מה סיפור תכף וידוע שהמגיע לו
יגיע במח סלא יכול תכף יגיע לו גב במח סיכול תכף כענין בהלומות
קמגישס בהקיץ אינו מגיע במח סלא יכול תכף ושור סהקורעם במח
סיכול תכף מגעת בקלות יופר כמו שנרא אנשי רבי יגיע להס פחד חוק
בהיותם קרוב לדע הנסן לבא להס כלא מיתק להס יגיע מה במקרה
קמוא ואינס יקרה להס סלא ירעו מוקרס קמוא אבל יגיע להס ממנו
פחד לבד כמו סקרה בחלשי מדחות סלא יראו לקנת סנד אבל ירעו

והקריבוהו לזכרון שנתרגשו לבא עליו עד שנתרחק ונתעבד מלהקרי
בז שנים ש על כן לא היה מתעבד ככ מלהתקיים ואם לא זה הפירוש
שאמרנו אין לראות קום שום הנקט פ איך גרמו אחיו לעבד אותו העם
מלהתקיים לז אבל האמת הוא מה שאמרנו שמפני שלא היה בעלם
ההוא שהשתדל להכרחי לכל העם נתעבד לז שני ובמעט אחד זכרו
אם לא חסדי יי עלו שהשתדל בעצמו וכבר מנאתי להר יוסי ו נחמיאש
זל שנתב בפירושו לתורה פרשת וישב בשה רצונו יעקב בן קראש זל פ
ענין קרוב מאד למה שאמרתי בזה וזה שאז הקשה שבו סכל החלמות
קולטם זה למק לא נתבטל העלם השמש והירח בגזרת אבו שאמר הבא
נבא ותדן שכבר נתבטל במה שנתעבד שאם לא היה גער צ היה מתקי
מקרה וערשו פי גערותו נתבטל ממקוריות וכשאר באיחוד ועטב וזה
מסעם למק שפירשו ועוד אמרו בלשון הזמר שאם אחי יוסף היו חכמי
וערומים להרע לסון ולמצא באותו העלם איזה פתרון רע ומר היה יותר
טוב להם להשלים סונתם לפי שבקיותו משהתהל במה שלם היה כדרך ל
אולי היה כופל מועצמו אל פח יוקשים כנז ובשכל שלא נמצאו לאל יוס
לעשות זה שלא יקיה כנגשת שניאתם לו קוצרט לבקש נכלם וערומיות
ולגעת שניאתם לו וזל ויוסיפו עוד שבא אותו ומוט על אותי קשיב על
כני יוסף והוא ראה מוויקי כאשר פתר לנו הוא עצמו מה שאמרנו ש
שהודעת מפתרון הוא התחלת הקיום שביעיתו משתדל החולס להשלים
ואז קום למ כאלו הוא קיימו השער ה לברך הכרת זמן קיומן והוא
יחלק לז פרקים הפרק ה לברך הטעם שהחלמות מת
מתקיימים מקרה ואחרים מהאחרים מלהתקיים הפרק ה
לברך האות והסימן אשר צ נכר החלום אם יתמקד להתקיים
או יתאחר הפרק ה לברך שאז בשום העלם שיתאריך זמן קיומו יותר
מכך שנת הפרק ה הנה יגיעת הטעם בזה תלי בדיעת תבלת המבא
זאת הקודעה וכבר נת ובשנזעפו הוא ינצאר שלצדיק מקדימים להודיע
ל הדבר שרובים להודיע כדי שיקום ל פנאי להשתדל להגעת הפתרון
ואז חלמותיו מנתאחרים מלהתקיים אבל לרשע אינו כדאי להקרי ולקדיע

מזרחת וכלל יחלם חלום אלא פעם אחת או לא יתקיים ככ מתקרב עב
לזו לזו כדמות דאיה יוסף לפתעם ועל השמות החלום פעמים כ
בטן קוצר מזה מאלים וממנה קלום לעשותו וחלומות יוסף ונכדונדב
לפי שלא ראו חוקים אלא פעם אחת לא נתקיימו עד אחר זמן רב
וחכם חמוכאדום אמר בחינה ג' וקיא פיס להבט לשעם כיתם ששוע
קודם קודם הוא שכל שני שיתקרב אל קבקר מתקרב זמן קיומו עד שנתן
לכל שם חכם כ' אס יחלום ג' שעות קודם קיום יתקיים תוך ג' חדשים וכן
כפי רב ומעט ומנהיגו למך בצל אל יוחנן כל חלום שקוף סמוך לבקר
מיד קוף בא ולכך באן שהיה סמוך לבק נתקיי מיד ולקלן שהיה מבערב
בתאריך עב וכל מינין להם שחלום פרעם היה סמוך לבקר וכל נכדונדב
בתחלת קלילה ונדחה איכא להם לעמר כן מוזאמר בפרעם אחר החלום
בראשון וישן ויחלום שנית וכתיב ויקי בצקר ונכדונדב לא כתיב כן לא
אחרת אינר ומפעם רוחו ושנתו נהיתק עלו כל שיסב כל קלילה נדום
ויחשב עלו וכן בחלום יוסף לא נתיב כן אל כל שהיה בתחלת קלילה
ולכן נהאריך וענר בחינה א' וקיא הפקריה אשר ראוי להשגיח לשלם א'
אימת הטנין הכל ויחשו ג' מחולס אס אפ' להתקיים מקהל אס לאו וקבחינה
קואה לקוחה מוכח הסערת הפותר שבארכו בשער מעבר ושם פירשו
שבבחינה זו הפך יוסף שיתקיימו חלומות שר המשקים והאופי תוך ג' ימי
לפי שידע שנשאר לעום קלנה ג' ימים וכן בחלומות יוסף ראוי היה לכותב
לקבן מטבע ענינים שלא יוכל להתקיים בזמן קצר עד שיורכו מטנינים
גמאנשים לקיומו חפרק קג' לבאר שאף בשום חלום שיתאריך קיומו יתג
מכז שנה גרסי
בפ' מדואח אל' עי לעולם יבס
אדם לחלום טוב עד כז שנה מנא לן מיוסף דכתיב אלה תולדות יעקב
יוסף בן שבע עשרה שנה ונ' וכתיב בן ל שנה בעמדו לפני פרעם
מן שבסרי עד תלתיין בניה מוי תלת סרי ושבע בשבעא ותרתין דכתיב א

אזרח חפרק תב לבאר מאות ומסימן אשר מ נכר החלום אם יתקיים
מחנה אם לאו וכאמר בזה שהנה ראיתי כתוב בשם חכם אן ב הפנינים
הפראים יום אן אן גן אן ז יקרו מהרה או באותו יום או תוך גן ימים
ואם צום הן אן ז לא יקרו לכך מהר וצום ז יסאו באחוד זמן ואחרים אומרי
מ ראוי להסן טבע ממזל ותכונות הלבנה מהירה במחלכה וקיא במזל
מתפועע יורה מ באותו יום עצמו יתקיים ואם קיא מאוחרת בניקלכה
ובמזל קיים ובפרט ברל יעמר זמן רב כמספר המועלות אשר תעמר
מלבנה לתשלן אותה נוזל או כמספ המעלן אשר מלך הלבנה במזל התן
ומים או חדשים או שנים ובזה המבא התיחסות נפלא בענינים הנעשים
בזה השלם עם התכונות השמימיות מ ברוב המבא בענינים מגוולים
ומחזקים שהלבנה או במזלות קיימים ונאוחרת ובענינים הקלם במזלות
מהרה ובמזלות מתקפטים ובענינים אמצעיים במזלות נעל ב מפות פכ
אכל לפי שמעטים הם המצבים בשלמות מחלם הכרבים וגם שלא בזה
בלבד ראוי להטט לכן ראוי לתת בחינות אחרות וקס ז מאחת מ כאשר
ראת מחולם את חלמנו בראיה ברורה כסו היא בהקיץ עד שכאשר יקץ הוא
זוכר כל מה שראה ולא נפל מכל זכריו כלל אלא כל נזכר הנה או נדע
מ אותה מחלום יתקיים מהרה ואם יראה מחלום בראיה בלתי ברורה עד
שכאשר יעבר משנתו לא יזכר מ מאומה מכל מה שראה והיא אכל כלל
היא או אותה מחלום לא יתקיים כמ מהרה אכל יתקיים באורך הזמן ואם
קום בראיה באופן אמצעי עד שקנתו זכר וקנתו ישכח או יתקיים מחלום
לא מהרה ולא באחרונה וכן לפי הערך אם מעט ואם הרב ומשכל או
למיות כך מ מדבר שהוא רחוק מן האדם לא יראה מראהו בברור כינו
שיראה מרוב הקרוב אלו וגם כדמות ראה בזה מחלום נסכדנכר מ לפי
שלא ראה מחלום בראיה גמורה עד שנשתכס ממנו ולא ידע מקו לכך לא
בתקיים עד שזכרו כל מוקשנים וחלום קל וחלום פרעה שהיה בראיה ב
ברור עד שזכרו לפותרי לכך נתקיימו ינחמה שכאמר בנסכדנכר לקנת
ירחן תרי עשר חן שני קשכע הקחילע מיה אחר מסוי יוסף וכן בשר המשקי
ומאובי וקבצני מן מ כשיחלו החלו קמול מ אן גן שמינים או נדע שתקיא

מני לתבס וכל ע שאק ושא דברי חכמים קס לא סיחמו אומן לאנס
דאומים ומפורסמים בחכמת הפתרון איך שיקים דברי כלס אכתוב ואכתוב
כלן ואוריע בכל א סס מסתב בסוף כני למחבר דבר בשס אמרו לדבר
הפתרון שלא נוכר סס בופל שאכיהמו ^{מכל} הוצרת סס אומרו ולכן סלך
לדעת מכשתמלא בסוף הפתרון יהי ^{לדעת} כדווק דניסל דל דכפו קאחי
סל ספרי האומות ושור אומן פתרון לקחת דמרוכו להודיע התחסות הפתרון
עס סחטס ואכתוב אומן אחר הפתרון כדור ובפרט בפתרון הכל ספס
האמנס ראוי לקודיעך מה סעלס על דעתי בענין קזק והוא סכל סכל
או הפתרוכות סס תלון ובסמן על סקר גדול מקמרות וקספרות פד מקבל
וחכמי התלמוד קאו חכמים גדולס ומקובלס וכן לא זל קיה מקובל גדול
מאר ועל חכמות בקבלת כת לו הפתרוכו וכן שאר החכמים ונכס איהס כלס
קיו מקובלס ועל חכמת הקבלה הוכיחו לו הפתרוכות וכבר מכחתי און ע
בענין קזק ב יורטס קוקר ספירטו קנת פתרוכס מלו סהוצרו בגמר עד
או שאמרתי אמרו בפרשת תרומת תנין מן החימא עגבי בחלמית אי חורן
טבן אומי בזמן טבן דלא בזמן כריכס דחניס מל חוורי ומל אומי
מל בזמן ומל סלא בזמן ועי הכנן אכלן לאיוון אומי מובטח לו סהוא
בן העולס אבי: לא תנן אילכא דחטא עק ארס קומיא עבכס סון דכתיב
עבדמו עכב ראס ואילן לאיוון עכבן אומי ועכבן חורין טבן דקני
מסטרן וחי איוון אכל עכבס אומי כריכס דחיני דקא מסטרן דמותא
לאיוון: בזמן טבן כנין דבזמן דחוורי סלטן כלל אהבכס דקא דקחור
זמנא כלל אכטניך לתקונא וכלל איוון ספר וכלל תקונא דקא אומי
וחוריא ובזמניה דחווי לא סלטן ואומי אמתחון פנדע דקא כריכא דמותא
סלק ואכטניך דחיני דקא באילכא דחטא עק ארס קומיא וגריס ינותא
עק ולכל עלמא פכוכן דכס כלל בספר הקול יהי כר שכל פי החכמת
קחיא סוכיחו לו הפתרוכות: ומעתה אבי אל ^{התחלת} אוריע סכר
ספרי ופרקי ויאמר סקנה בכל סספריס שניכחו לו הפתרוכות לה בלו
מסודריס סלל לא אחת קנה ו אחת קנה חון מרבי קחי סכת על ספרי ונכס
קחי לא דקני לכתוב בתכלת סהור ועל אמרתי אני לכתוב

פשרו ותרתינן פב מנת סוכת המאמר הזו היא ברורה שכל להודיעו
 קדמונות דמיתות בפתרון החלמון הוא מנת שכתב קרל'ג' ב'מיו' שהחלמו
 לא יקו כל ימנדברים אשר יקרו תבדף לא מאשר יקו לפתים נחוקים
 ולזמן דחוק וקחוס מספס לזו שרוב הפעמים יארע לאדם משן מנת
 שחלס סמוך לחלמו בוס החלס או בוס מנת אחריו ב' אין אנו כדאי
 לקדוים לנו הקודעת יותר מוז והקדומה כ' שאפ' שלפעמים יתארך
 איזה חלס מלקתקיים לא יעמד מלקתקיו יותר מלכ' שנת ויש לשאול על
 זמ' מנין לקס שלא יקום חלס שלא יתארך מלקתקיים יותר מוז ש'
 שאפ' שנמצא שחלס יוסף לא יתארך יותר מלכ' שנת בני יאמר שלג'
 ומצא חלס בשלס שלא יתארך יותר ב' אולי חלס יוסף קים מן המהקיימי
 מהרה או לפחות קים אמדש וכבר ימצא חלס ש'תארך יותר ושור שקני
 מניסו ב'י' חלמוות רבים שלא נתקיימו עד שניס רבות בחלס שר' במשקל
 לפי הפתרוכות שפתרו זל וחלס נסכדנדר שערין לא נתקיים כל ונע' ושור
 יש לרא' בזה מנת חלס טוב אם נקט דוקא טוב אבל חלס נע אפ' שיתארך
 יותר או נאמר דלאו דוקא נקט ואם נאמר דדוקא נקט טוב ואינו כן בדע
 שהיא אפ' שיתארך יותר בוכל למר שהטעם בזה שחלס נע קבל' מאניך
 אפי' אולי יחזור בתשובה ויבטל גזרתו אבל בחלו' טוב קבל' ממך לקיימו
 ב' גדולה מזה טובה ממדות פודעכות ולא יבטל סמוך ב' אפ' על תכחי
 אינו חוזר כל' שלא על תכחי' ובכ' נשלס ונכעל זה קשער פס שאר שערי
 החלק קום תחלק לאל ומודאק לשמו

החלק הב

בראיתם מנת מורה כל א' מהם ב' אכתוב כל פתרוני
 החלמוות בנימצאים בספרים וכדי שאומר כל דבר בשם אומריו אודיעך
 פשרות אשר נקט חלקיה וקס ראשונה דברי ר'ל' מנת שהזכרו ב' קרואת
 סנית דברי רביסו קא"י ג'און אל שחבר שפריס בפתרון החלמוות: של' שית
 פתרון חלמוות ש'מחא' מ'יוחסים לר'ש' ד'ל'ר'ב' ע'ת' פוסף סכריס: חמיסית
 פתרוכות מ'יוחס' לדניס איש חמודות ואמר שחכנס בבבל בימי נסכדנדר
 לפי שקו מתחנכים ל' קעס לקודיעס וקו' מ'לא' מ'שאל' לב' ושור מ'כחי
 פתרוכות נעת קות מקפרי קתקיים ושור מ'כחי פתרוכות רבים לא ידעקו

אגב ל באתם שבת ובעמל קרו קר ישכם ויאמר מתי כלאו על הקרי ו
קורס שיקדמנו כסוק אחר על הקרי אשא מצ ונמי קרו עמנו במקו גסס
אבת שרי יגיד קרו עמנו שלק למעלת טוב לו ולכניו קרו עמנו שלק
בסולס טוב לו וז"ל קרו שקוא משקף ומצט ממקום גסס חייס ארומס
יגיד ונמרא בשלק לבג שלק לבגולק ירד ירד מגדולתו אבני ורבל
דאמרי תרויקו כון שפלק עלה: קאופר בארץ לא ירא ואס קוא חולק רע
לו יק פ"י שלכאורק קאופר בארץ גר שמורק שמסן קצרה לו ולכך אס
קוא חולק רע לו אבל אס חיסו חולק לא ירא: קרו שיושא עפר רע יגיד
פ"י שקוא רמו לקסרה: קרו עמנו בבתו או במדינתו מצדק ינבל: קנתפס
לסרדיוס שמירק נפשת לו: נתיקומו בקולר קוסיפו לו שמירק על שמירתו
ואמ בקולר אבל חבלא בעלמא לא פידוש קנמסר לסרדיוס שמירק
קוא שלא יצדח וכשרואה כן בחלס סימן שאמרים אותו מידי קוק: קרו
ששמיר במקום כר בתאוס ירויה וטוב לו ולא ידעתי למא אודבה אני
שמטתי דבת רבי וגס אני נסיתי כן: קחולס שרו עמנו סגור במקום א
ואינו יסל לכאת או שהוא יוצ מחורו כרו על גדי או תחתוכי יורק צפר כר
נצקק על קחולס: קרו עמנו בבת מרוקס ומצמר שמחה וקסקס יגיד
קמפיות דלת על פתח ביתו ישא אשא במקרק: קרו פכיס קסובלס אס
קבת נשברים סימן רע לו: קרו שמסקוף בתו ססר או צפיר או אשתו
יוותו: קרו שמחריב בת יסן טוב לו ואס ידע רע לו ר"ל שקבת יסן קוא
סימן רע בחלס וכשראם שנחרב טוב לו לפי שהרע קלך לו ומבת חוס
קוא סימן טוב ולכך כשראם שנחרב אותו קטוב קלך לו ולכך רע לו:
קרו פתל צתו סכופל מות ונרק בקרוב יקיה ר"ל שפקר יסבת קארס
קוא בבת וצסקתל כופל קוא סימן שיחרב הבת מאן יושב לפי סימותו
קאכסיס אשר ס יצדחו ממנו לדוב דק: קרו קורות צתו סגמלו
בן ימות לו נבלק קתקרא אשתו ימות: בת ר"ל: קרו עמנו צמול
ילך לארץ רחוקה וישב ואס בארץ יערה קנאק תקום לו: קרו עמנו
בארץ אנריס ירבק טובעו פי צשרל: קרו עמנו בארץ ישראל או מרוסל
קב"ה ינצקמו על מינימ ואס רחק עמנו בארץ ירוחלקו פס הנדקיס

בתבלת הסוד כח שקור ימך תרף כל מק שירב בזה ועל זה חזק שכתב
 קהלן קום נחלק תחלה לז' פרטים הא' לומר הדברי הפרטים מן יחוד
 כל א' מהם קצ' לומר קצת חלומן שנחלמו לאנשי וכתקיימו ועל הא' חומר
 סתם קובר ידוע שכל הדברי שנמכאו במכילון הם א' יחודות על סתמתי
 להלך הפרט הא' הוא לז' שער: השער הא' בדומים השער קצ' בעמח
 השער קב' בעלף חיס בלתי יחודי השער קג' באדם השער קד' בנמכאו
 העלונים וכל א' מאלו השערי נחלק לפרקים לפי טבע החלקם שכל א'
 מהנמכאים או פרקי השער הא' לו וקם מסודרי על סדר קר יסודו בדומים

הפרק הא'	מסוד השער כגון ארצות ונבטלס יחודות ומקומות
הפרק קב'	מסוד קמים כגון ימים וברסת ומקוואות ומטר ושלג
הפרק קג'	ברוחות
הפרק קד'	בדומים היחודיים נוז' יסודות כגון רחית קיותסת
הפרק קה'	פרקי השער קב' בדומים ק
הפרק קו'	באילנות
הפרק קז'	בהמנות היוכל מהם פין ושמן
הפרק קח'	פרקי השער קג' בלתי יחודיים ו
הפרק קט'	בממות קשרק קב' בחיות קשרק קג' בעצמות
הפרק קי'	בדגים קשרק קד' בנחל ובמנה ובכי ודגש ודגרי
הפרק קכ'	בהבשילת הנעש ימן
הפרק קכא'	באנשים סתם
הפרק קכב'	בנשים ושלנות

הפרק קכג'	במחול ולבנה וככסם
הפרק קכד'	במפרים מ' הקורק היא לית מן השמים :
הפרק קכה'	בדומים
הפרק קכז'	במסוד השער
הפרק קכח'	במקומות והמקומות השומר על קקר וקרו' עמיו
הפרק קכט'	במקום ירו ימכו דע' ע' קרו' שקקר מודעו' דע' ע'

ל

...אין נקד פשוט תחת המטר פוכים ימין לך שיצו קים לקטרת יפול
...כד יחייבו ויריש לך קודם שחבר קים מלך אומק מרובק ימות עב קוד
...סקלך בים בדגלו לא ילך בדגלו ליתקום יחד בים קהול ולבנתא
...הנכנס לאגם בחלם נעשה ראש ישיבת ליער נעשה ראש לבני כלה רב
...פלא ורב קונס ברים ורב יקושטו חוליא רב פפ דשל לאגמא נעשה
...ראש ישיבת רב קונס ושל ליער נעשה ראש לבני כלה ישיבת דאמרי
...ברוואן לאגמא עיל לא רב פפא ונל נבליא נעשה ראש ישיבת רב קונס
...ולא תל סבליא נעשה ראש לבני כלה ימרי רב אשי אגא עיל לאגמא
...ונבחי בק נבחי פי קשקשתי בקול עב ופי כל זמ קוז שמיגס יש ב קנים
...סמוכס ומ לזק וקוז פי לראש ישיבת שמולמיניו יתקרכים יחד ונאיש
...לשמופ זרסה ימנן וחיפר יש ב אילנות גדולים סמוכס ומ לזק וקוז פי
...לראש תלמידי קרב שמפרט סבלמיניו סבלקס יחד שממר קרב ומס
...מחזרי על שינועת ומ יחסנה לקס מן סליא קמכנ וממנ ולאן סמניקס
...ככנסו לאגם קים הקברל פניקס סרב פפא קים זוג ועבבל תלי בדאורו
...וקוז ס' לראש ישיבת סיממיע קול ול קונס לא קים כן ס סנכנס לאגם
...ולכן נעשה ראש לבני כלה וואי זמל סבליא פי אגס סל קנים סמוכי
...זס לזק קשות מני מיטר שיחזק יגיד י קודם שעתק מים חמים טוב לו
...ואס קרים כך ימים לו ואל מים קרים ירובק ממנו יסוותה לעבד מרובק
...גידי קודם ימרח יכל מערה ואל טוב לו י קודם שידיח במים חמים כרב
...מעט שלו ואל ואס בבוטרים סיחזק יבית ואל י קודם כנקר נע לו ואס
...במשן טוב לו סטובל זס קשקס סופל כנקר ריוח י קדוחן במים קרים
...כהמטמא כרתו וכסורות סוסת יבאו לו י סנכנס למרחן יכל מינסיס
...דשס קודם סמול בעל ימרחן וספר ימים בנגולק סבני ארס יכלאו ממוכס
...קודם סרוחן כמרחן כרב תעבו על ואל קודם שיוכל ין קמרחן יכל סמל
...קודם סידיחן זס קשקס יגיד ואס מים פליס יריב זס אדוני קודם זשט זס
...או כהכמ או כנקר או גוך מוקם יתברר זס אומיס סומס ואל כל קוד
...סמול זס כנקר או זס אס מים גדול סמול מרומס גלו ימנו מים ימנפ
...ימלך סוב ואל י קודם זשט זס סנגול ימנו מים ימנפ סמלך גדול אג

קרו " עכמו בראש ובעצמותיהם הנה מיהם חיותוהם ראש עכמו
 בארץ ארם על ירכו עברוהם ראש עכמו בארץ עשור הלויס יטאו
 ואם בארץ ארם כרת יעסר עלוהוהם בארץ כלשהי יעשע יעשק שיקרבו
 הנה כי כמו שהקריב יצמולך מלך כלשהי לארדקס וצבתו פניקס כרי:
 קרויה עכמו בארץ אשכנז אבל יקום לו בארץ חס כרת תעמר עלו
 וינצל מומנא " קרו עכמו בארץ עש כלשהי גדול יקום קרו עכמו בשר
 מבצר יועשק עשק סיקתירקו הנה ככל כנפיו חול סככנס לכרך בחלש
 חפציו נעשי על שכל וינחס ל מחו חפנס " קרו עכמו בשר בלא חומק
 כרת תעמר עלוהוהם ראש שיעתיק עכמו ממדינה למדינה ירבה הלש
 ממקווא למקווא ואם ישוב למדינה תרבה טובה עבדכרי לה וית שור דרך
 כלל " קרו עכמו במדינה שתחלתה חלף כען ארם טוב על בית בית יבנה
 גמל הנה יגמול חן וחסר עלו דלת דגל של חסר על ראשוהו ססן על
 הנה חן חן עלו חן חן על הנה טובה ועשיר חית הלויס יטאו על סילת טוב על
 סילך למדינה אחרת יעשי יוד יסקירקו הנה בסתר כנפיהם ססן על
 למעלה ימס מזוכותו מזוכים ואונאיו יפעל לפניו בון כויתו יקום משולס
 במזל טוב וריח סמך סויר אותו הנה ש אוקב אותו סין שני אלה עלו
 לטובת פתוחות כל ימיו פלא יפרקו אלה מכל כרת ועסק סדוק אותו מילס
 כוית ויש קוף קרוב לנה לו ש לטובה חפניתה ריש ירחא אותו קדוש
 כל מה שלם חסן סין ישמע הנה תכלתו מן חס וישר מוזי "

מפרק סב בסור קמיס " קרו נמר קולך בנחת סלס יקום על ואם
 בחיל יירא משוכתיו וישתמר מקס ובגמר " קרו נמר ראש סלס
 סנא כנני כוסה ארס כנמר סלס וישפס ויאמר כנני כוסה ונ קלסא ש
 יבא כנמר כר " קרו באר ר חנינא אמר ראש סלס סנא ויאפרו עבדי ירחק
 על ר נתן אמר סנא תורם סנא וימכאו סס באר מיס חיס וכתו ש מוכאי
 סנא חיס כנני אמר חיס ממס " וקרו באר יספס ויאמר ויאפרו עבדי
 ירחק קלסא בקייר כר מימיה סכ " קרו גשמיס ריח יגיד קטסס ואל
 יגיד ורשי כתב קרו מטר יורר כוית בלא עתו גורם תבא על אותה מדינת

קרן ששם במתן יחובה פס יחזק ויחזק ארבע קצות סובב לה
יבא לו ויזכרו ששם בשם הרב ונסכנו בה מעמד עליו ויגדל מומתה לה
קרן עכמו שט יגדל מכל צדקה ומה מעבר על סיו ורפס מדינה יגיד
קרן שנטבע בשם או כרפס ברפס או ציטום חוש או חרות ממון יגיד ויחזק
צדקה תעברו עליו ויגדל ממנו ויחזק כהל בשם חוש יבא לו ויחזק ויחזק קרן
סגפול בשם או בכל מקום מים או סיו חוש יבא לו ויחזק טבע יבקש רחמים
ש חוש ימנה ויחזק קרן סגפול בשם או בפקדו וילא יוכל לקום חבל יגיד קרן
פנמו שחל ברפיקו וימנה לכל יעשה רע פן ילכד ברשת קומן ורש יבא
קרן שירוז בשם ונטבע עתיד ליפול בה מלך רע וירע לו קרן שיחסה קיש
ויבש מלך של אותה מלכות יוסר יפדק קרן בריות קרן שקרו
כשאתמו למעלה שררה יקום לו ויחזק שנתה יקום לו מפדק קרן במתנה קרן
מסבט שלט עושר יקום לו קרן גדולה בקי יחזק ויחזק קרן כבוד
ושולטנו יקום לו ויחזק דמט יחזק קרן חותם או סבטת בלא מרגלו מעשה
יעשה שיספר בו קרן טבעת בחותם של כסף יעלה לגדולה ער שיבא ויחזק
וריס קרן טבעת בארבעתו חוז מן מקטן יחזרו ויחזקו סבטתו לו טבעת
במתנה טוב לו פכ מלא וימנה ויחזק קרן טבעת מכסף או מברזל טוב
לו ואם של ברזל יותר טוב שכתאום ירוח ריוח גדול קרן כסף או
של וקב אט קוח אומן טוב לו ואם ללא רע לו פכ ויחזק כל מיני כסף טוב לו
וכל מיני וקב רע לו ועתה לרננס ברעק פס בני אדם ויחזק המשים סבטת
בארבעתו ימנה בממשלה קרן ששברו לכלם של כסף או וקב יבא לו
לדבר שיסכאו אותו ויחזק של נחשת או של ברזל רעק יבקש מוחו קחיש
ואם של פך יעני עב קרן וקובס מרבה רע עיר ויחזק קרן כספים חקובס
דומה ויחזק קרן שנתה ויגרים של מיטמון קחיש גדולה יתבא ואם יבד
אומן או שנתה ששדית צדק מעמד על קרן שמוכא כל כסף ווקב כבוד
מקום ויחזק שנתה נחשת או מסבט נחשת יחלוקת יקום לו קרן שנתה
וקב או יחזקו יעלה לגדולה פס מילך ממוכ כסף או כל כסף טוב לו ויחזק
נחשת של נחשת יחלוקת יקום לו ויחזק דבר כלל שמוכא מביאה אט קוח
ועד יעני ואם קוח עני יעשיר קרן שנטעו לכניו כל כסף או וקב בטעו

פד אדם טוב ועשיר: ואם פיו יודק על איש רע וחמוץ: וקחמו יודק אדם
 קשה ואלו רע לל שחמרתו רעה: סקה היסן תחת האילנות בניס יקנו לו ::
 קרו שיסן תחת האילן קצק ימיה בשורה: רלי קעולק לאילן כטור יגיד ::
 קרו פנמו יסובב באילנות בניס יקנו לו: ואם ראה אותם כופלם ימותו ::
 קרו שפקר אילן ששעה כרי רעם תקיה לו: קרו שיסתק אילן ממקומו
 ילך למקום אחר: רלי קחותך אילנות רעלו ולצתו פ"ס קאום עץ השוק ::
 קרו אילנות כהלשים מלחמה ופחד יגיד קרו פנסי ארוכס סובע
 ושלס יגיד קרו שהוא נשען על המטה טוב יגיד קרו ארוס או קורס או
 מיני פנסי קטניס סובלס את קצת או מלמעלה או מלמטה שטרס
 רע לו יחד ותעבד ויכלל מגורות קשות: קרו עמודא אילן כופלס קסס
 הוא לו ויודשע מן אדם או גדול או שר קשר או מלך ולא ילך למקו אחר
 שלא ימות קפרק קב בשירות קרו בסני פירות גדולת תקיה לו ::
 קרו תינריס טוב לו אבל לא יבא לפני שר או קשלטון דניאל ::
 בגמר י קרו המריס יתמו פכותיו שנא קס שוכך פי תס המרירות שקעון
 הוא מר שנא רע ומר: רלי קאוכל תינרי: כרה תעטר עלו פי קיסוריס
 ממרקי קשען קאוכל שקדיס לחיס חמוצי חולחי יבאו לוקאוכל גנדגניות
 חלה ויתרפא פי לטי שקן ה מקדברים שנכנסיס לעץ ואין קעף כהנא
 מקן :: קאוכל אנסיס או פריסיס קיסיס גוכס יחיה ובמר קרו
 ענבס לבנות ען בעתן ען שלא בעתן יפות שחורות בעתן יפות שלא ב
 בעתן רשות ובריפה רחמיס: אבל מובטח לו שהוא בן השלס הבא פירוס
 שהוא רמוז פין היוסומר בענבו מן ימי בראשית: וקל ארומיס טוב לו
 ולבניו ור"ל קאוכל ענבס לא יבא לפני קריין או לפני שר שאס יבא אויבו
 נכחוקה: רלי קרו צמוקיס ריח יגיד פירוס לטי שכשקס להיס קס
 מתעפסיס ופעמיס מפסיד בקס אבל כשקס צמוקיס קס מתקיימיס ולא
 יפסיד אבל ירויח ובמר קרו פנבס ישכס ויאמר כענבס במדבר ו
 קאפ"ל ענבמו ער יכ" :: קרו האניס שחורות פמל יגיד וקל קאוכל
 האניס לחיס ממון ימא במסחר: יבסיס הוי יגיד ובמר קרו רמוסיס
 זוטרי כרי ורע עסקי כרמוני רבד קאי עסקי כרמוני פלגי פי

פירק
 פירות

ארבע חכמה ויש שותמו ורע לו ודעתו תפיו שלר לאובד וכל אר יוחנן לשלם
 לתל טוב לו שנא לש לחמו בלחמי ושתו מין מסכתי ואי בשת חומץ
 אשקר מין הרקח עב קרו ששותה שכר חטין רפואה וממון טוב יבא לו
 קרו ששותה שכר תבואות שכר טוב יקיה לו וששכר ששותה משקה של
 תמרים וכל מיני שכר טובה יקיה לו וששכר רב ודגמרא קרו שמן זית
 יצפה לאור תורה שנאמר וינחמו ארץ שמן זית ורקא קרו ששותה שמן
 אשתו מונקה התתיו והוא גב מונק ויא' או הוא או אשתו קפדק קא
 בספינות שאם גב מפץ קרו ספינה טובע ולאחות ושררה יורה סף קרו
 ספינה עם תוכן צים הגדול או קרו סנפל לתוך הספינה ינצל מכל צדק
 וצוקה קרו שנכנס לספינה ילך לארץ רחוקה וא' הוא ורש מן הפעל
 וכן כת' יא אלא שחלק ואמר שאם הספינה קטנה הוא לבדו מן הפעל ואם
 היא גדולה הוא ורש מן הפעל קרו שהוא יושב בתוך הספינה וקרי
 הולכת בנס חותו חיים תרבה גדולתו ועשרו מאד קרו שהוא שומד
 בספינה שנימה בניחו יקנה לטוב הרבה מאד רב ומקגמרא היושב ב
 בערבה קנה סף יבא עליו בערבה גדולה סף יבא עליו ועל יוספתו
 והוא וינרש ולי' פי בעבה של יס חיה לפי שהספינה הולכת בכל המשלם
 ואם היא גדולה הולכת יותר קרו שיושב בספינה קטנה טוב לו ונעש
 אב לבני שריו קרו שהולך בספינה ואין מנהגו כן ילך לבית האסורים
 קרו שנפל מן הספינה לפי או לכפר יכול צד חויצו ויריש לו יורש' כת'
 ואם נפל בתוך הספינה יצילנו ה' מן ח' קרו ספינת סטבעה ינצל
 מכל שוכותיו ויחטאתיו ה' להם במצלות יס וינצל מדינה של גמינס רב
 ח' קרו עצמו בספינה גדולה ינובטח לו שהוא בן הפעל ואם הספינה
 טובעת והוא כשל מוחלט לו ששיתו עב' ובס' קוסף שר יבטל כל מ
 מחשבת רעה שחשט עליו קרו שנפל מן הספינה לתוך הים וינה טוב
 לו רב יורש קרו עצמו יבא מן ספינה ליבשה יבלת מיוקוס למקוס
 השער קב ב'א קפדק הראשון בבקמות ויש ט ב' נתיים קא' כבקמות
 שקורות קב' בטמאות חק' קא' בטמאות קרו שור או כבשים או גדים
 טוב לו קרו שור שם טוב יקיה לו רב יורש יעלה לגדולה קרו שרוב

הפרקה
 ספירות

השער
 בעלי

הרמנוני שחלקו אים תח הוא יצפה לתור שנה אשקר מיין מרקה מעטיה
 רמנוני זאם עם הארץ הוא יכפ למנו שנה כפלה הרמנון דקתך אפי רוקני
 שבר מלאים מנעת כרמון: הרו זתים ווטרי פרי ורע עסקי כותי דברע
 קחי עסקי וקמי פירא אכל אילנא קויין ע בניס זכרים שנה בניך כשתיל
 זתים ואיכא דאמרי סס טוב יוכא עלו שנה זית רענן זפה כרי תואר:
 הרו לתרוג נעשא הדור לפני קובו שנה כרי עץ הרמנונה האוכל למון
 יכא לרי עניות עכא הרו אוכל חנוס חנוס טובים יקני ע ודא הרו
 שיקבל חנוס כבוד עם קנאה יקרו אוכל תפוחים רחא חנוס טובי יקני
 ע ומעלה ונדולק יסאו עונסא האוכל תפוח כרה יניד ובמקום אהר הוש
 יקרו: האוכל עורדין אדומים הלאים יסאו עזבנים טובה יקני ע ועשר:
 האוכל בטנים יבשים או להיס דנה יתחדש עלו: האוכל פלפלים טובה
 ומעלה יקני ע לפני קמלך: האוכל ונגיפא הנה דובה אותו רחא ונדא
 הרו זינגיטל או ענף שמו קולך בכל המדינות פי לשי שקבל בניס
 אותו ואוקבס אותו ומי שקוא אהב מקבדיות הוא אהב מוכימקום וסמו
 קולך כמו שמועלים אותו ממקום א' אל כל העולם ונבמדא דרך כלל
 כל מיני פירות יפס לחלום חוץ מנבי תמרה פי שלא בשל כל דרמא:
 הפרק ה' בהינצית היוצא מקום הרו גת כל מעשרה והיו השוערת

הפרק ה'
 בתמצית

קיין מריבה יניד ואח' הרו יקב של ענבים גשמים יבשר
 אלא שכל קיקב תבא ע מריבה הרו שסוחט ענבים בטח וטובה יקני
 ע ורסי כת הרו שיסחוט ענבים וישתה יין קיין טובה יקני ע ואח' עשר
 יקני ע הרו חבפ של יין שימח גדולה יבא ע בקרוב הרו שקוב
 מזומן עם אנשים במשתה קיין חלוי יסאו ע ואם לא ישתה עמקם ינצל
 מחלוי הרו עניו במשתה של יין חסר יבא ע הרו ששתה שמרים
 של יין כאב גדול יבא ע הרו עניו ספר כרה גדולה יקני ע זינצל
 זכסא הרו ספר כיוח יניד ונפס שברות יורה ממעלה ע הממשלם אן
 גס יורה וסדור ששתה יין מרוקס בתבילן חסר: הרו ששתה ישמור
 כפשו מכל דבר שמו יבא ונבמדא כל מיני מסקים יפי לחלום חוץ מן
 קיין יב שתהו וטוב ע ויש שוקהו ורע ע יש שתהו וטוב ע דכתיב ויין והמת

מלכו מן זכר מן פקנא ילך למרחוק וכן כת' רש"י קס"ב מלכו ומלך חולק
 גדול בעצמו ישמע בשור טוב רש"י ק"ו סה"ב במל יהודא ויהי אהוב
 יבשרו או שהם מחלבה יעשיר עשר גדול וא"ל קאובל ממנו כיון יבד
 ח"ל קדו"ל יסוסיס רבס בחוש תשרי בלותו זמן ימות ובגמרא ק"ו
 סוס לבן מן בנת מן בדרוף יפה לו ואם ארוש ברחף רע לו בנת טוב
 לו ע"כ וכל חלק אמר רב פפא ש"ל סוסיא חורא מעט לחלמא י קדו"ל
 סרוף חדר קסוס והסינכו וקבה את קסוס יכח אויבו ויכל לקס" ר"ל
 קדו"ל סמוך סוס אחריו ענת אנשיס גדולס ישמע ור"ל ו"ל ואם במתג
 איס גדול יהיה וישמע ענתו : קדו"ל סוס ונכב ממנו יפסיד סחורתו
 ע"כ קדו"ל עמנו רוכב על סוס גדול יהיה לו ר"ל : ור"ל קוסיב טובה
 יהו"ל סרן מת חתיו ונכל ממנו מות יבד ואם נכל מעטו כשקולך
 בנת עבה על עפותיו ר"ל ור"ל כת' קדו"ל סנכל מן קסוס יחלק
 ח"ל גדול קדו"ל סאוכל בשר קסוס יתקן לשס מווכותיו וממוכו יהיס
 ס"ור כל קסוסיס טובס בהלס חוז מן הארוס ע"כ ובגמרא קדו"ל סוס
 לבן ינושט בנת סימן יפה לו שלא בנת סימן רע לו : קדו"ל על פרד
 כרה תבא לו רכב על פרד עניות יבא לו ר"ל ור"ל כת' קדו"ל על פרד
 כרה יהיה לו ע"כ נכל מעט פרד או פרד בלותו זמן ימות : קדו"ל סאוכל
 בשר פרד או פרד יקח ממנו אסור בגמרא קדו"ל חמור ינפס לגאולק
 סנאימר עני ורכב על חמור ע"כ י קדו"ל על חמור לבן טובה יבא לו
 ביקרה ור"ל פי נכר אשתו או נכר ירושה קדו"ל סמוח חורש בחמור קפסד
 בנת קדו"ל חמור או פרד של מלך גדולק תקיה לו קדו"ל עמנו על המן
 כל מרדעת יחלק או יפסיד ממנו במרדעת ברכה תקיה לו ו"ל קפסד :
 חמ"ל שרכב על חמור באוכף ינפה למשיח קדו"ל סחמור בעטו או רפסו
 תבא לו מתנה מאדס גדול נכל מן החמור רע יבא לו ו"ל עניות יבד קדו"ל
 סאוכל מעט חמור ג"כ ר"ל קדו"ל חזיר פרנסה טובה מוזמנת למהאוכל
 יבשרו מוסיף עשר על עשרו ר"ל קדו"ל שרכב על חזיר יבשר
 מאויבו ואם אכל מבשרו טוב לו ע"כ י קדו"ל בנות ויחלק ל"כ נתי
 ס"ל בתיקות ומ"כ בשאינן מתיקות חמו ס"ל בתיקות ב"ס חמור סחורת

החמור
 בתיקות
 בתיקות

על שור שחור גדולה יהיה לו יקרוץ סודים או פרות ירחק מפולת אונם
 קרוץ פנים רועים בשדה שמחה וריוח יגיואש הם יסנים פעלות וזמן קשט
 עני עכ"י ור"ה א' קרוץ שור כשקוץ בסבל או בלא סבל קולך בדרך עם
 עגלתו או בלא עגלה דבר ישמע וישמח עליו ונס"ה יקרוץ שור חודש ש
 שנתרחק ממנו לשמחתו יתקרב עכ"י ור"ה א' היה רוכב ונפל מעליו מות
 ע"ה לו בקרוב לרכב השור עלו בחותק שנה ימות צעטו ילך למרחוק יתניק
 מחלם הנחה גדולה יהיה לו ויכנס שנה טובה עלה הכסף לשור חבדה יחבר
 בדרך נסך השור לו יחיה שנים רבות רמסו השור יחלק חול גדול ויא"ה ארוב
 ער שור וקוץ מקלך כרות יסאו עזיה"ה הקרוב על שור כבוד ימלא יואש ב
 כפר עגיות: ובגמל ת"ר ה' דברים באמרו בשור האוכל מבשרו מתעשר
 וכת"ה וחס עשיר הוא יתעשר יותר: נגמחו הוי"ן לו בנים זכרים שמנבחים
 בתורה בעשו דרך רחוקה מזוימנת לישם יסודים באים עליו רוכבו שלק
 לגדולה וקח תניח רוכבו מת לא קשיא הוא רכבב איהו לתורא קח דרבי
 תורה לדדיה: וקרוץ שור ישבם ויאמר בסר שוכו כל קש"ה ש יגח שור
 את איש זמרה קרוץ כחן או עוים וקוץ רועם אותן או יקנה מקם: בניו
 ונכותיו ירם: ובמקום אחר קרוץ שמוא
 רועה כחן שר גדול יהיה על משפחתו ועל מדינתו: קרוץ תישים
 גשמים ירבו ויסאו ויהיו מברכים לו: קרוץ שנגחוקו שלק לגדולה
 וישל לאנשים קרבה מגדולתו: קרוץ שנגחוקו או שנה מחלבים מזונותיו
 מרובם שנה ודי חלב עוים ללחמך עכ"י ובגמל אומר רב יוסף"ה קרוץ ע
 שנה מתברכת לו עמים שנים מתברכים לו שנה ודי חלב על: וקרוץ סופר
 ישבם ויאמר וקיתבום קוץ יתקע בשופר ו"ה קש"ה תקע שופר בגבע:
 קנתחך בבקמות טמאות בגמל קרוץ גמל מיתה נקנסה לו מן השמים
 יונבל מטעם שנה אנוכ עמך מנדימה ואל"ה פי כוסר יקון
 גס עלק גמל רב נחמן אמר גס ה' הטבר חטאתך לא תמות: וממקום
 אחר קרו גמל שותפות בריוח יגיואש קרוץ גמל פגמין בשין ימרון
 לקה"ה קרוץ חטות של גמל קרע לו עכ"ה קרוץ שינושך אימם יתגבר
 יתעל לטובה לקר"ה קרוץ גמל יבסם איבי ור"ה א' הרוב י"ה י"ה י"ה

הנהיג הב
 בהמות
 שמואל

ברכתו מושיעתו ל ר"ה קרו' בחם חם חין ל חם ישי' ל ית' אמן

הרואה בחם שברח מלפניו פרנסתו ברכת מן כבוד קהונתו טובה יקיה ל ואויביו טובים מולפניו ר"ה: קרו' עקרב מן חלקת יקיה ל: הנהיגה בחרות שחין מושיעתו: קרו' חיל או קרו' חן חותם בלא:

כער יגיד ל: קרו' שקורב סב וזיל רס נקי יכפר: קרו' על א מקס

עברה עשה שהשם לה' קרו' סנתיו ל במתנה א מקס טובה ונדלה יקיה ל ר"ה: קרו' כלבים נדים לשון קרע מן פנים עליו: קרו' שהחן שחן

עם כלבים יתקב מן אויביו: ואם כונחיס לטביו הקוס ענת אויביו רוב ימים

אחריו יאגם מן אוכל הארץ ל: קרו' כלב כונה אחריו אויביו יאגם לעולם

כס ילכהו: קרו' שמך את הכלב וכלב עם אויביו: ואם עלה עליו

כס סינכא קוא לאויביו: ואם הכלב יעלה עליו ינדהו אויביו: ואם יכל

מבשרים ישתיק מן מקום לפעלה ולטובה ולשם אדם קרו' לכלב אויבו

נשתק ר"ה ונמרא קרו' כלבים ישבים ויאמר ולכל בני ישראל קש"ל

וקבלים שישבם על: קרו' שועל יחלקהו: קרו' שועל או חולדה שנת

טובה יקיה ל: קרו' שאוכל א מקס יכלל מכל מורא: קרו' שנת א מקס

גיוח יקיה ל ר"ה ונמרא קרו' חתול בדוכתא דקרו' ליה שוכנא נעשה ל

מורא נאה בדוכתא דקרו' ליה שוכנא נעשה ל שבו גפ פ"י שבשם קוא מ

חרמו ולא בעצמות הדבר וכל אב שהרואה בזמן הזה התול שחין לכותח

בשום א מקפת דהת אל שן שבואן בזה חין קורין אותו לא שוכנא ולא

שוכנא אבל יש לשהו בדברי ר"ה שאמר קרו' חתול חכה למלכאים

באים או בדברי האחר שאמר מיתה נקנסת עליו מן השמים וכלל מן מנס:

קרו' עבר וחולדה טגים חדשות: קרו' חיות מן בדירות כרה של חנס יגיד:

קרו' חיות נעשה לבה וחול יגיד: קרו' שקוא נבעט מיתה רעות כזכר

יתאמרו טגו: קרו' חיות רכיס מריבה באומות: קרו' ששמו כלל חס

קרום קוא אויב: קרו' חיה מתה אויס ימנה ונמרא קרו' שולר ישכס

זיאמר וקיה בום קרו' יתקב ית קש"ל תקט שזכר נבטמ:

פרק טו בשפת ה' צ צדיים חן בטמורות וקב בטמורות וטמורות

קוא זק יקרו' כשחיו שוף משטף גדולק יקיה ל: קרו'

אנחיס נשתי ערז נמך נמך ונמך יתעבו חז:

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קרו' חז

קדושה פיר

קמזיקות ידו על קמזיקים וקמזיקים נבזמתי

פלא נעשק לו פילס פלאי פלאות ומתנתי כל מיני חיות יפי להלם חוז
 מן קפיל לא קשיל הא דמסכב הא דלא מסכב פי כשם לו אוכף על גבו
 קדוכב על קפיל יעלק לגדולק ד: ואם קדוכב מלך גדול יקדוב: קדוה
 סמורו מל ארית סנה טובה יבא לו רע: קדו ארית סנים רמת יחוס ד: קדו
 ארית צעק אחריו צרה וחול יקיה לו באותה סנה רע: קדוה שקוא נלחם
 עם לבא ויסל לו ינכח אויבו: קדו ארית כודף אחריו אויבם יארע לו
 ומבקשים אותו: קדו סנתחבר עם א' מקום יסלם עם אויבו: קדו
 אריות לפגיו יתנע אויבם מרבים אחריו קדו סינוסר א' ינקם ינכח אויבו ואף
 אויבו יסמשע לו: קדוכב עלו ינכח אויבו: קדוה מנכרו מורחק גדול
 קהיה לו וכן קאוכל בשר קלסא דאזבמרא קדוה ארית יספס ויאמר
 ארית שאג מי לא מרח ק' פלא ארית מסכב: קדו דוב כודף אחריו
 ארית בלפל ינכח אותו רע: קדו דוב שבא עלו מריבה יגיד פכ: קדו ראש
 דוב מרו ממנו אסור יקיה לו וכן קאוכל מבשרו רע: קדו זאב אויב יקום
 עלו מקרה דבמרא קדו נחם פרנסתו ינזמנת לו נשפח קנחם לארס
 נכפלק פרנסתו קדו פי ארית לנחם ארית פרנסתו אל סר שסת לתנא
 כס דנכפלק פרנסתו וולא קיה רב שסת מחוז חוז בחלמיה וקסמה פו
 גלך קיה כוסק לס לרדס לשבח להנחתו וענין קנחם שמורה פרנסת
 קוא לפי שער לחמו ומצוי לו בכל מקום ואין צריך לו עיול לקריות
 פרנסתו ונשפכו קנחם מורה שאנשים פים להם פרנסתו יחלע לחמו: ו
 זה יודק שיקיה קוא יותר פשיי מקם שקוא הארון וקם עבדיו לעשות
 מלאכתו ויכרע לקם ויחלע ממנו וקדו ארית פרנסתו ידוע: ורוב שסת
 שהעבר קדוכב לטוב טעמו מצא טעם למר כן לפי שכשקיה חי קיה צריך
 מוון לאסל וקוא קורא שירם קאוכל יפתו וברבו קאוכל רב אוכלת: אבל
 בשמייתו מורה שיקיה לו מוון קרבה כית שמיאלע תחלק ואיסיר קאוכלם
 יפתו וישא קוא לבנו פכ: קדו נחם טוב לו נשפח לו ויא שונאי לו ואם ברח
 קנחם לפגיו פרנסתו יתמעטת פכ לר: קדו נחם יסן או כסוף בנמו
 פרנסתו יבא לו קדו נחם עם וזו עשיר עבא לו: קדו נחם בחקו

מה

יסוּמֵת יִהְיוּ לֵךְ הַרְוֵה תִּנְשָׁמֵת אוֹ קִלְתָּהּ וְאֵי מִקָּמָה יִחַלֵּם וְיִתְרַפֵּא׃ הַרְוֵה
 מִקָּמָה עַל בְּתוּלָתוֹ יִבֵּא לֵךְ הַרְוֵה שִׁשְׁחֵט אֵי מִקָּמָה אוֹ שִׁמְעֵת קוֹלָם וְלֹא רֹאֵם
 טוֹב לֵךְ הַרְוֵה שְׂאוּבֵל מִבְּשָׂרָה הַפֶּסֶד יִבֵּא לֵךְ הַרְוֵה סִנְשָׁט אֵי מִקָּמָה אוֹ שִׁאֲבָד אֵי
 מִקָּמָה טוֹבָה וּבְגוּלָה תִּבְאֵל לֵךְ הַרְוֵה שִׁשְׁחֵט אֵי מִקָּמָה הַפֶּסֶד יִבֵּא בְּמִיּוֹכּוֹ׃
 הַרְוֵה שְׂרִיף אֲחֵר הַיַּעֲגָה וְלֹא הַשִּׁיבָה אֲחֵתוֹ הַאִישׁ יִדְוֹף אֲחֵר הַשְּׂעִשֵׁר וְלֵךְ
 יִשְׁבֵּי רֶכֶב עֲלֶיהָ יַעֲלֶה לַגְּדוּלָה בְּסֶלֶף שֵׁשׁ הַנֶּקֶף שִׁינְגִי יוֹד עַל חֲכָם וְכָדִים
 וְזֵם לְפִי שְׂקוּף לִבָּן וְטָהוֹר וּמִבְּקָם טָרַט בְּנוֹעַמְקֵי הַמַּיִם וְאִיכּוֹ עֲנַב מִסָּל
 אֲחֵרִים וּבְסוּף יִמְיוֹ שֶׁר בְּנִשְׁמוֹת קוֹל וְיִתֵּן כֵּן הַחֲכָם חַיִּי טָהוֹרִי וְלִבָּן מִכָּל
 חֲטָא וּמִחֲפָז הַחֲכִימוֹת וְדוּרָם בְּמַעֲמִיקֵיהֶם וּבְסוּף יִמְיוֹ מַלְמֵד חֲכִימוֹתוֹ וְסֵם
 וְסוֹדוֹתָיו לְאֲחֵרֵי וְיִתֵּן הַשְּׂעִשֵׁר הַנֶּקֶף בְּלָטוֹר יוֹרֵק עַל רוֹפֵא וְזֵם שֶׁהַשְּׂעִשֵׁר הַזֶּה
 כְּשֶׁרֹאֵף זֵם עֲבֵעֵי יִשְׁתַּדֵּל לְטוֹרוֹ בְּכָל כְּחוֹ וְיִוָּתֵר יַעֲשֶׂה זֶה אִם יִרְאֶהוּ אֲדַמְרָם׃
 וְלֹא הַרְוֵה לְעֵשֶׂת יִקָּחֵם בְּנִקְלָה כְּשִׁילְבָשׁ שֶׁר אֲחִיבָה לֵאשֶׁר יִרְאֶה שֶׁ
 אֲחִיבָה מִכָּה וְהַרְוֵה לֵךְ זֶה דָרָם שִׁיפּוֹר לְחֹלְעֵם וּבְגִמֵּל כָּל מִינֵי עֲפוֹת יִפְדֵּי
 לְחַיֵּי חוֹץ מִן קָרִיָא וְקָפּוֹפֵא וְקוֹרְפֵרֵאֵי עֵבֶר׃ הַרְוֵה רִשְׁרִים אוֹיְבָיו יִקְמוּ עֲלָיו
 הַרְוֵה זִמְזִים גְּנֻבָה הַתְּכוּן לֵךְ׃ הַפְּרֹק הַרְוֵה דְגָיִם הַדְּגִים יוֹרֵם מִשְׁתַּת עֵם
 עֲמַל שֶׁ מִשְׁכָּנָם בְּמַיִם הַמֵּת כּוֹפְעֵם וּפְרִים הַדְּגִים כִּמוֹ

פרק ד' בדגים

שְׂפָרִי הַיַּיְטָה הַמַּשְׁתֵּה וְהַלְקָח דְּגִים מֵאֲנָשִׁים מַשְׁתֵּה יִקָּח בְּחִרְפָּה׃ וְהַרְוֵה
 סִנְחָסְרוֹ דְּגִים שֶׁלֵּי יִחַסֵּר מִיּוֹכּוֹ סֵלֶף׃ הַרְוֵה דְּגִים אוֹיְבָיו יִקְמוּ עֲלָיו׃ הַרְוֵה
 שְׂלֵכֵד דְּגִים בְּרִשְׁתּוֹ גְּבִים יוֹפֵד דֵּ׃ וְאֵל הַרְוֵה דְּגִים שֶׁם רַע יוֹצִיאוּ עֲלָיו׃ הַרְוֵה
 בְּכַד דְּגִים בְּחִכָּה אוֹ בְּרִשְׁתֵּי חַיִּים טוֹבִים יִתֵּן לֵךְ הַרְוֵה סֵלֶף׃ הַרְוֵה סֵלֶף שְׂרָכִים
 וּבְמַסִּים שֶׁם רַע לֵךְ חוֹץ מִיּוֹךְ שְׂקוֹרִין בְּלִשְׁתְּדִלְפּוֹן וְשִׁאֲרֵי הַדְּגִים יִפִּים בְּכַד
 שֶׁם בְּכַד בְּכַד רֵלֶה וְכַתֵּב רֵלֶה׃ הַרְוֵה דְּגִים קִטְנִים הַבֵּא יִתֵּן לֵךְ רִיחַ וְאִם
 גְּדוּלָם יִתֵּן לֵךְ רִיחַ גְּדוּלֵי הַרְוֵה שְׂקוּף כֵּד דְּגִים בְּשׂוֹרָה טוֹבָה יִבֵּא לֵךְ מִיּוֹכּוֹס
 אֲחֵר׃ וְאֵל הַרְוֵה דְּגִים קִטְנִים אֲבֵה יִתֵּן לֵךְ מִתְּנָה מַשְׁטָה גְּדוּלָם לֵךְ יִתֵּן לֵךְ רִיחַ
 וּבְגוּלָה יִקְרִי כִּשְׁלִימוֹ כִּיָּן רִאִיתִי הַרְוֵה עֲכָמוֹן וְעֵרֶה נְבִיא רִאִיתִי הַיּוֹצֵא מִקָּדֵם
 וְקוֹלֵם קִפְרֵק הַרְוֵה יוֹרֵם לְתַחִים הַרְוֵה בְּהַלְבֵּב וּבְכַנֵּה הַרְוֵה בְּבָכִים אֲחֵר בְּדָגִים׃ פְּרִיק מֵהַ
 וְזֵם הַרְוֵה שְׂדִים מִגְּדִיִּים חֲנֵק מִקָּמָה רִיחַ יִגְדֵּל לֵאשֶׁר יוֹנֵק שְׂדֵי אֲשֶׁר רִיחַ מִבְּחַר
 גְּדוּלֵי הַרְוֵה שְׂקוּף חֲלָב זָאֵן אוֹ פּוּסִים שׂוֹשֵׁר יִהְיֶה לֵךְ הַרְוֵה חֲלָב זָבִי

פרק ט' בדגים

עגור

קף קף קף קף

יורה על מחולס: יתקבצים לנשים ולאחיות ש דברים רבים נשא אנחנו בעד
 הנשים והאחיות כמו שנשא בבתים המשיא: הקאזילם יורו לבנים ולבנות
 לפי שהם תחת ממעלות: והזרועות יורו לחברים וזני ציה ולעבדים ש כמו
 שהזרועות עוזרי כן או עוזרים: הקוד יורה א המשרתים הקרובים ש נקבל
 מקום מעטות שלמה כמו נקודת: הקוד יורו א הבנים: הקוד יורה וקדנלם
 והקודים יורה א כל קיום הקיים: הקודים א הקרובים: הקודים יורו על א
 הקודים עצמיהם או על עושר ש כל זה סודי ונסתר כמו המשש: והקוד
 והקוד יורה א זכר ש קודם יורה זקב ש בעד הקוד פטמים רבות נחסר דמיו
 והמאכרים אמרו ש הקוד יורה על כל התאוות והקוד על הקודם: הקוד יורה
 על החיי והקוד עם דם או עם כוונת יורה לענינות או לזקב הקוד
 מקודקן יורו יופי ואחות: מהאזילם יורה נשים ש הם תחת ממעלות: ומ
 ומקודקם על האויבים נשאר השערות על שער וכלם נחיים מקוד
 הקודם יורה סכנו מקוד סכנו מצד כפי העניני הנראי בגדול הקודם
 עב: הקוד שקוד יתענה דע ל ונמיר כל חלם ולא סות פי כל חלם יורה
 אדם ולא יחיה שקוד יתענה ולזה נהגו משלם להתענות אפי בשבת ויא
 דווקא בשעת נשלה וזל שהטעם לכל זה הוא שהראו כן מורה שיש לו שפן
 שנויך להתענות עלמם ולכן דע להקוד שגדל קומתו סני רות יחיה: הקוד
 שקוד רז ס: ב ל ישן גם כן הקוד שקוד חולה ישמח באותה שנה: הקוד על
 עיר ארסי יורב על עיר אויבו: הקוד עצמו הקוד בחרב דבר גדול יחיה: הקוד
 סנפל מן המעקה כער יגד: הקוד עצמו כוון בנימל ונצל צד יגד: הקוד
 ראשו נשל מכל צד: הקוד מצחו ספר צד יגד: הקוד בשבו רע: הקוד
 שקוד צדק טוב ל: שקוד ורוקד רע ל: הקוד עצמו שינה טוב ל: כחלק יעלה
 לגדולה: ואם יורד מראשו א יפחד ש השעה מהאחרת לו ויעשה השונה י
 הקוד שנתהר חוטמו חנון אף נסתלק מימנו ורקה: הקוד שיבא דם מנחיר
 וחלה ויתקרא: הקוד בדם הקפיד ממוכו פי הקוד הוא סימן לינוע
 ולכן כשראה שיבא דם מנחירו קוד סי שיזכיר המעו הקרויה בזיעת אפו
 בחולאים ואמרו יתרכא לפי שהקוד קודם מנחירי חולה קוד סי רפוא

פשוט גדול יהיה לו ומולו יתקן .. השותה חלב צב ואיל בן זכר יהיה לו
 וטובה גדולה: קרו ששתה חלב כאן ריוח גדול מניד וא"ל יתחבבה ק
 קטנה תהיה לו: שקה חלב סוסיא ימנון ימצא: קרו"ל ששתה חלצם מבהמו
 חמוץ דע לו יתוק טוב לו ר"ל .. קרו"ל שאוכל בשנה לחה ריוח יגד: קרו"ל
 שאוכל המאת שנים גדולה יבא לו: יחמאה אחרת בשורה טובה יבא: קרו"ל
 שמוכר בשנה או חלב גדולה יהיה לו: **הנחת הרב בצעים** קרו"ל בצעים ..
 בקשתו תלויה בשתברו נעשית בקשתו .. וכן יתוים וכן קטואים
 וכן כל זמטה וכל קלפס הנשברים .. נמר פי לפי שפכה קרו"ל בשנה
 ותנוע בקשה כשאל לכך כשרוא בצים שלמי צמורה שנקשתו תלויה ושמתת
 בצים הללו שאוכל הוא סתום ואם נשתברו נעשית בקשתו כשכח או ש
 ששנשברה נתגלה האוכל וכן על זה אנוים וקטואים וכל קלפס הנשבר ..
 קרו"ל שיבקש בצים עבדים ושפחות יקנה: האוכל בצים ממשלם ינצל ..
 מחולץ שמוכן לבא עליו שלוקים או שטרס יתעצ נהקבלה תפלתו ר"ל ..
 ור"ל קרו"ל בצים בקשתו נהמלאה וחיים יסיפו לו וזאת יש על ידו .. ואם
 צלוים או שלוקים או שטרס בקשתו נעשית וא"ל האוכל בצים חיים טובתו ..
 תרבה: ממשלם ינצל מחולץ שעתיד לבא עליו: האוכל בצים שלוקות חיים
 טובים וקניו לו: בנידחשת דע לו: זכר ר"ל כל הבצים טובים חוץ מרבי יענה ..
הנחת הרב בצעים קרו"ל דגש משרב עם דשרים אויבים סובבים אותו ..
 קרו"ל שיעצור קנה של עץ ורודה ממנו קדש ושתה המים ינצל מצדק ר"ל ..
 האוכל דגש דע לו: קרו"ל שאוכל דגש טובה טוב לו: דעה דע לו .. ר"ל ..
 קרו"ל שאוכל דגש ממשל יתוק טוב לו יבש חלואים יבאו לו: האוכל
 צמחיות וכל שאר זברים עשויים בדגש טיב יהיה לו: הפרק הא' בדגש
 קרו"ל שאוכל כל צדק תעטר עליו: ר"ל ונמרא קרו"ל קדרה ראה שלם
 סנה השפות שלום אל חנניא ובקדרה שאין בה בשר וישתם ויאמר ה' ה
 השפות שלם לכו קשפה ישלות הסיר פ"ל: קרו"ל שאוכל הבשיל ממשל או
 קי אם קוף חמוץ דע יהיה לו: קרו"ל שאוכל חמוץ או יבש חלואי רשם יבאו
 לו: ואם קוף בלא מרק וקוף מרוק שמחה יבא: קרו"ל שאוכל בקערק
 יתקנה מן שבתוכה אותו קיים אבד ינוע מן קטור: קרו"ל ששתה דם ינצל
 ממצא: קשע קד באים הפרק הא' באים עזמו וצמאורשם שבתו:

ס"ח
בצעים

ס"ח
בצעים

בצעים

ואם נתלכך בדם הפסיד ממנו לקורות ש זולת לו קמוצות קיי יסל
לקתרות יקרו שגטל קטוחות בפותיו או אחיותיו ימותו עכ"ל יקרו שגטל
שני טוב לו ורש"י אמר ישועה גדולה יבא יקרו שן כומח חול יבד יקרו
שן שאר כרק בקרוב יקרו שן מהימטע חול יבד יקרו שן כומט ויפול מות
יעד לזה נתפשם המנהג לקתעפיות עליו ואפי' בשבת ורבים אומרים ש
אם יבא לו בכפילתו הוא סימן שימות אדם שיכאב לו ניתתו מאד ואם לא
יבא לו בכפילתו הוא סימן שימות אדם שלא יבא לו ניהקו י קרו לחיו
שגטל יופטי רעתו מהים : קרו עכמו אם טוב טוב לו וא"ל רע : קרו זקנו
גוחה בתער רע לו במספרים טוב לו ע"כ : קרו שנהלש זקנו שם רע יבא
עליו ר"ל וא"ל יקרו ממרט זקנו או כופל כרק יבד י קרו משחית בשער
ואין בראשו שער לא קטנים כקצוצים טוב לו ובגמר המגלה ראשו בחלם
סימן יפה לו ראשו וזקנו לו ולכל משחיתו י קרו תגלה יבד י ואמר
ועליו ויחלק קשפה אם עלתה וסר ממני כחי הני תבא קמיה דרב כחמן
קקיו דם שכותיו נמחל ומתניא עונותיו סחריס מאי סחריס למחל פי'
לפי שקטנות נקראו אדומים שנא ואם יאדימו בתולע ולק"ל המקיף דם
בחוטמו יקמטו ימיו בכהפ יאבד דבר גדול בזרועותיו הפסד מטע יבא
לו י קרו שקקיו דם הרבה טוב לו י קרו שיטקר רע לו : קרו שיעשו לו חסרה
יתמטטו ימיו י קרו שיבא דם מעט ולא קתעללם חטאתיו מוצרים נא
חזיתו מוצרים : קרו שימתן דם אמתו נופלת בפלס ע"ב י קרו זרועותיו
כחות ולבנות יאהב מאנשים גדולים ואם ימטערים או מעלבים חוקטו
מדברים עליו שקרים נפל זמן רע יבא נקצט ידיו אינו כריך למטעק ידיו
ר"ל : קרו צטוק מחוסר ורע חכמה יבד רש"י : קרו לדיו שנתת כרק
יבד י קרו עכמו שיבאו בני משו בני יקטר ע"ב קמח מן קהולס או
מאחרים יורק על מעטת מקובצים בשם רע ש כמו שהחלה נסחרת ועס
סרחון ויבא לפרסום בן המשתת המקובצים בשם רע ס"ה ובמרא הנפנה
בחלם סימן יפה לו וה"ל דלא סיים לא חפתו נעשים לו שגא מהר טעה ל
להפתח וה"ל דלא מקנה פי הנפנה סרחו יואל לו הוא סימן יפה לו י ל
בלשן אחר חפצי נעשו לו ובלבד שלא יקנה כד' שלא ינאים ידו וקאא סו

וצדק דבר ליוח יבא לו ואם הוא דבר שראש התיבה של כן או למי יבא
 לדין ואלו המעש בול לחי א' מקדומו ואלו נותן המת לחי ב'
 ואלו אלו כלל מלחמה בכל מקום שילך יבין בטוח ולא יירא
 ל' ואלו ואלו נותן המת לו שום דבר והוא אינו דונק ליקח ממנו כע
 יקח לו עב' קרו' ואלו שמתו הם אחר מיתתם שמחה יקח לו ואלו
 נהגו שום דבר יותר ויותר: קרו' שרץ מה או קלבושו או נשא אותו
 ירד מצדולתו ואלו קלך אחר המטק או נחם אבלי מעש יעשה שיקריבו
 ה'ק' גיו ר' י' קרו' שהר' אדם גם יעשה לו י' קרו' קדוה מעשים מטעמי
 ונבמרא קרו' הסדר ין השמים חסו עליו ומראוהו וק' נכתב: הפ'ק
 ק' במלשי האדם' המלשיים בכלל יורו יופי וכסו ותועלת " ס'ק'
 " קרו' בניו שחורם וכל צדע צדק היא לו קרו' שהוא תועב בני יונה
 קוראה " ואל' בנין מה יגיד פ'י שכמו שהוא מתברר חתיכה עט התיבה כך
 הת' המורה קוראה מתברר ומקשר בני ארמי וקרי' להוציא קדו' לאמתו
 וק' אחר סבר שהחמר הוא קוראה א הטר האבכים זו עסו לעשות קבנין
 קרו' שמוצא מלשיים מן הים טוב לו מאד " קרו' שלום ספק חדש
 יבא אשה: קרו' עליו לטע אשה עברה עבד: ואל' אשה שלב' לטע
 בעלה ירשה אותו: קרו' שהוא הער מסי גדולה תקיח לו " קרו' עמינו
 לטע כסף וזהב יעלה לגדול שלא חסם משל ע' מר' ואל' קרו' שלום
 מלשי יקרו' גדולה תקיח לו: ואם הפשיטן ירד מגדולת הקלוב' בני מי
 יקניאוהו בני אדם: קלוב' בני ארומים צדק העמר שלו להענישו אקלוב'
 סינין ליועשים עומס שנא' אם יקיו חסאיכם כשנים ר' ואל' קרו' עכמו
 לטע בני לבן זמן טוב יגיד פ'י סכך ארומים שחוליס רע לו ונבמרא כל
 מיני אבשניס יפ' לחלם חוז מן התכלה פ'י הכלת ירוק ומי שטביו ירוק'
 קרו' חולק: קרו' שנקרש בניו נור ריבו מהקדע ע'ב' : קרו' על ראשו
 כתר מלכות טובה בניקרה ה' לו: קרו' שכלקח כתר או מכנפת מעל
 ראשו ימט מול: קרו' עכמו שטבס בניו הם חולק עבד לו ואם בריא
 דע לו יאשה שראתק מער ראשה בחלם המות או י' קרו' תגאלמן וכן
 אם נלקח סודר מעל ראש: קרו' שיאב'

כל כל כח

פרקה
 במלבישים
 של אדם

אס לפנת תקרא מבא על אחותו יצא לחכמה של אמור לחכמה אחותי
 את הבא על אשת איש מובסח על שהוא בן אפ"ל וא"מ דלא ידע לך ולא
 נהנה בה מאורתא ונר שזה התנאי ה"ל על כלן דמא"ש ופי' זה טקס אמרו
 שתשמיש א' מ"ס לג"ע וכ"ש על אשת איש דמיס גבוהס ימתקו ושור שהוא
 דמיו לשיטול חלקו וחלק חברו בג"ע דמיו לאשת איש ויה"ל הסוכב עם
 אשת איש מריבה יגיד ואל' הסוכב עם אשת איש נעשא אב ב"ל ושור ב'
 בגמרא הבא על נערה מאורסה ינפה לתורה שכ' תורה ע"ה לכו ממ"ק'
 ע"ב ויה"ל הבא על אמנו חיים טובים יהיה וינפה לבנה ולי' הסוכב עם
 בתולת טוב ל' הסוכב עם אשה מזומנת ל' וקיי' אהובתו טוב ל' ע"כ :: ק'
 הסוכב עם בתולה חולף קשה יבא ל' הדרוא' בתולה הקסט יגיד הסוכב עם
 נדה רע ל' הסוכב עם זונה ריוח והכלה ומתוך יבא ל' הדרוא' דני אשת
 שאר הסוכב עם ארמנת ונרוסה והיא אהובתו טוב ל' הסוכב עם זכר זמן
 רע יבא ל' קרוב :: קרוא' מעט מנאצעת טוב יגיד פ"כ' קרוא' חופת התנ"ס
 עלו או על אחר רע ל' קרוא' אשה סופקת או מרקדת זנות יגיד : קרוא' שיש
 ל' שער כשער קאשה דברו עלו דבר מטעריה קרוא' אשתו שיולדת א' מקרובו
 ימות וכן קרוא' אשה שיולדת סתמוס : הפרק קד' במת' המדבר עם מלאך
 קמות יחלק ויהרפא וא"ס הוא על ראשו ימות ולפני דג"ל יחלק ער מות
 ויהרפא : קרוא' עצמו שמת מעט עשה שיקריבו ק"ה וכן קרוא' תרביי מת :
 קרוא' עצמו ב' קרוא' ובק"ה תעבור עלו וא"ל ינצל ממנה ר"ל קרוא' יקבר
 ימסר ער אבד קלן ב"ה הקברות יל'ן בבית האסורים ואל' קרוא' עצמו מת
 נתוספו ל' חיים : ובגמ' ת"ר מת בבית סי' יפה לבית אכל ושתה בבית סי' טוב
 לכל בני המה בטל בלי וינא סי' רע לבי' הרגמא רב פפא במסבא וסנדלא
 וכל דנסיב סבא מפל בד מעפרא וחדל פ' כשנשל מנפלי' וסנדלא הוא
 סי' שבטל קבית יל'סמיו בדג"הס או שכלה בג"ה מן השוק וכן כשלקח
 סבר סי' לקסרס וחדל ג"ב לפי שהוא דק בעפר : קרוא' מתים בחלם א"ס הוא
 בריא לא יתירא כל'ס וא"ס חולק רע ל' המדבר עם המת ידבר ע"סאנשים
 טובים ועשה כמותם : קרוא' קרוב שמת שבא אליו לראותו שאר ימיק ל'
 וא"ס חבין או נסקו יותר ינ"ס דנה העטר עלו :: קרוא' ימא שנתן

פרק ד'
 במתים

ל

צִבְתָּ וּמִנְחָתָם זֶה כֹּל כֶּךְ עַד שֶׁמִתְעַנֵּין עַל כָּל אֵי מֵאוֹ וְאִפֵּי נִצְבֵת וְשׁוֹר
אוֹמְרוֹת קִנְיָיִם אֶהְיֶה לְתֵימֹנֵי בֶן זָכֵר יַעֲזֵב וּבְנֵי אִמָּה פֶּסֶד שׁוֹר שְׁנֵי
אֵת הַפֶּרֶק אֲרֵי יִצְלָה הַרְוֹ שֵׁת בְּחֵלֶם סִי יִפְקֵל מֵאֵת אִמֵר רַב חֲסִי קִוִּי
וּפְתִיחַ מִכְתָּו לְטוֹבָה תִּחְלַק דְּבַתִּי וּיְרֵא לֵאמֹר אֵת הַאֲוֹרֹת עוֹב פֶּסֶד עַד
פֶּסֶד לֵא כִּתְבָה עַל וּבְהֵרֵוֹ הַמִּתְפַּלֵּל בְּחֵלֶם סִי יִפְקֵל אִמֵר רַב חֲסִי וְהָיָה
דְּלֵא סִיִּים פִּי כִּשְׁנֹשׁוֹר מִשְׁנֵתוֹ קוֹדֵם שֶׁנִּסְתַּלַּק סִי קוֹי שֶׁמִּנּוֹךְ אֶזְלֵ הַבֵּת
הַרְוֹ שִׁמְלֵמֵר נַעֲגִי עַד וּגְדוֹל יִבְיָה לְאַחֲרֵיִם " הַרְוֹ שְׁקוֹי רֵאשׁ הַזָּנֵק וְתוֹקֵם
בְּפֶרֶק יִבְיָה רַחֲמִים שְׁעוֹבוֹתֵינוּ תֵלֵים עֲלֵנוּ: הַרְוֹ שְׁקוֹי חוֹן אִם רֵאוֹ
לְכָךְ גְּדוֹלָה הַקִּיָּטֵל וְאִם לֵאוֹ חֲרַפָה יִקְוֵל רֵאשׁ: וְשׁוֹר בְּגַמֵר הַשּׁוֹנֵק חוֹן
וְשׁוֹר מוֹבְטָח עַל שְׁקוֹי בֶן הַשֶּׁלֶם הַבָּא: הַקּוֹבֵא קֵשׁ רֵאוֹ שֶׁתִּשְׁרַף שְׁכֵנֵק
עַל כִּתְבֵר אֵת שֵׁיחַן דוֹרוֹ וְכֵאֵי לְכָךְ: הַמְנִיחַ תְּפִלָּה יִצְפֵק לְגְדוֹלָה שְׁנֵי
וְרֵאוֹ כֹּל עֲמִי הַאֲרֵץ שֶׁ שֶׁ וְנֵי וְתִנְיָאֵר אֵישׁוֹר הַגְּזוֹל אוֹמֵר אֵל תְּפִלָּה שֶׁ
שֶׁרֵאשׁ עַל הַגִּישׁוֹ שְׁעֵרֵי הַפֶּרֶק הֵאֵ וּפְרָקוֹי תִמְקֵל שְׁלֵקֵתֵי בְּעֵמִיִם אֲחֵרֵי
הַקּוֹבֵרֵי בְּעַמֵל וּפְרוֹחַ הַרְבֵּי מֵאוֹ וּמִעֵת אֲבֵאֵל הַפֶּרֶק הַבֵּי וְאוֹיֵם שְׁקֵנֵק
אֵיִל שִׁיחַרְחֵל כֹּל פְּרֵטֵי פְרֵטֵי מֵאֵשׁ אֵת שִׁירָאֵק הַאֲדָם בְּחֵלֶם אֶזְלֵ אֵל
הֵם רֵאשׁי פְּרָקִים וְגַלְיֵי מַלְאָךְ לְבַד אִשֶׁר מִקֵּם יוֹכֵל הַפְּוֹרֵר לְהַקִּים וּלְפִתּוֹר
כֹּל מֵאֵ שִׁירָאֵק וְהַדְּבַר יָדוּעַ שְׁכֵל פְּרֵטוֹ הַפְּתֵרוֹנִים הֵאוֹ חוֹן רֵאוֹי לְפִתְרוֹן כֹּן
לְשֶׁלֶם אֶזְלֵ הַכֹּל כְּפִי הַמִּנְקֵאֵ וְהוֹמֵן וְהַיִּמְכֵר אִשֶׁר עַם הַחוֹלֵם וְחֲשֵׁר הַעֲנִיִי
וְאִשֶׁר יִבְאוּ סִטְבַּ הַמַּרְאָה וְהַכֹּל כְּפִי הַבְּחִיבוֹת וְהַקְּשֵׁרוֹת שֶׁבְּאֲרֵכּוֹ בְּשֵׁעֵרֵי
וְשׁוֹר יֵשׁ לְדַעַת שְׁכֵל פְּתֵרוֹנֵי הַחֲלֵמוֹת שְׁקוֹבְרֵם הֵם בְּתֵרוֹן הַדְּבָרִים הַפְּסוּסִי
מֵאֵפֶ שִׁירָאֵק הַאֲדָם בְּחֵלֶם אֶזְלֵ עֲרִיךְ צְרִיךְ אֲדָם לְהַבְחִין וּלְהַבְחִיף מוֹעֵתוֹ
לְהַבְחִין כֹּל מַקְרָכְבוֹת הַבְּאִוֹת בְּחֵלֶם וְהַרְאוֹי לְעֵשׂוֹת בְּזֵה כְּנִי לְהַבְחִין כִּלְעוֹת
הַחֵלֶם קוֹי שְׁכֵל הַלֵּם שִׁיחֵי יִרְאָה תִחְלַק כֹּל הַדְּבָרִים הַפְּרֵטִיִים כֵּשׁ מִתּ
מְוֹרֵק כֹּל אֵי מִקֵּם הַכְּתוּבִים בְּסִפְרֵ הַזֶּה וְשֵׁיחֵן הַתּוֹבֵם יִדִין מִקְרָכְבוֹת אֵל
מִקְשֵׁרֵתוֹ וְכִסְדֵּעַ מִקֵּ מְוֹרֵק כֹּל אֵי מִקֵּם יִשְׁעֵר וְשֵׁיחֵן בְּדַעַתוֹ וּבְשֵׁלֵל לְשֵׁ
לְהַקְטִים הַלְקִיֹו וּלְפִתְרוֹן בְּאִיטֵן שִׁיחֵן כֹּלֵם מְוֹרֵים עַל עֲבִין וּמֵאֲוֹרֵם
אֵי וְיִקִּים וְאִתְרֵ שִׁיחֵק מֵאֲוֹרֵם כֹּל הַדְּבָרִים בְּבִטְלָם יִבְדֵי שִׁיחֵק מִ
הֵי עֵת שׁוֹיֵת בְּעִינֵן לְפִתּוֹר אֶזְלֵ אִיקָתֵי מֵשֵׁלֵי הַחֲלֵמוֹת בְּהַרְמֵנוּ לְאֲנֵשׁ יֵן

בגדו כפשו יגיד. קרו' שנשאלו בגדיו פתאום ידויה כלומר הפכות שמלת
יעשא לו וכסא שקשרט מקרב כך כו' קרו עמנו עדום טשא או כלה יגיד
דא ויקא עניות יגיד ובגמרא "קרו' עמנו עדום טשא לארץ גדולא ויקא
בארץ יש בלא מצת פו זה תלוי במאמר א שאול כל הדך בחל דומק כמי
שאין לו אלק שגא' ב גרסוני קיום ונ' אס כן השומר בחל שמר באלא ווס
ערוס מימנו והשומר בארץ ישאל הוא מלא מכו' כרימון וזה ערוס מימנו
קאער קא' בגמרא קעליוניס הפרק קא' בחמא ולבנא וככבס קשמס
יורק מלך איך אדון או ככבס רבנות ירח מעבא או מימלא
ככבס אחיס חברים מלמרים או עמים ולוא "קרו' ילקות שמש או ירח
יורק ימות או חול לקס סא"י יקרו' חמא ולבנא בארץ טונא יקיה לו קרו'
חמא סלקא וגס קלבנא לקת קנף יהיה על אותה מנינא קרו' שנפתחו
שערי סמיוואור טונא גדולת יבא על אותה מנינא קרו' שעלה למעלה
מן קשמס רע יקיה לאותה מנינא מן המלך רש"י יקרו' את קשמס בל
מקומות ברקיע וחכא שלטון חדש צשרו לל" קרו' שמיס סופלס נפילת
מלך יגיד עכ"י קרו' ככבס שנפל מן קשמס עס גדול ימותו בנילחמא
רש"י קרו' ככבס נמח ואל"י קרו' ככבס סודרים טוב ימנא קאיש קאוא
ב המלך ומחיל ברו' קרו' שקשמס משחיר אותה מלך ימות ומחלקת
יקיה לו" יקרו' שקשמס והככבס רעפס יפוס מן המחלקת"י הפרק סב'
ברעמים "קרו' שמיס מטסיס בעבס דבר גדול יאבר : קרו'
מטר יורד בלא עתו דמעף גזוק תבא על הפער יי קרו' ברקיס ורעמים
בלי מטר אותה קדור טאסיס חטאיש וטעס חל"ה על קס סב' קרו' ברקיס
ורעמים ומטר יחד טונא הממ על אותה מנינא רש"י הפרק קג' בסב' י
במלך בלא קס יקרו' ס מלכו יכפ' לחסידו ישעא יכפא לחמא ידמיק
יראג מן הפורענות ב תוצס גדולס קס תיעס יכפא לחסידו מטל יכפא
לחמא איוב יראג מן הפורענות ב תוצס קטניס קס שיר קשיריס יכפא
לחסידו קס יכפא לחמא קינות יראג מן הפורענות "קרו' מגלת
אסתר כס נכפ' יכפ' קרו' יאבר חזק לוי עמקו לוי יאבר חזק
ס שנשאל רע לו אחריס אומריס קרו' סת פתח ויחריס יאבר קאולא

ישע נא פה
ממים
כוכבס

פרק ב
ברעמיס

פרק ג
מפריס

צלתו אם הרב גישן בן יואש איש ישראל נתן קלס פרוי את מנין ואת כד
המחנה וכן היה וענין זה שנלל לחם המנין יורה על האנשי שהם נסעו
בלחם ובכחו יבאו יקרה על יוספה מנין ויום איתו וימלקו יבס בן ערין כל
פ מרדש ראה הלם בשנה הב למולך אחסורו והנה רעם גדול ורעם חום
וענו ותקי בהלק בכל הארץ ופחד ורעם על כל אדם ואיש או ג תניני
גדולם זה לקראת זה יכרע לקולם כל ענין ארץ ויחם בניקס גוי א קטן
ויקניו כל גוי עשו לאחד סיוו ולמחו זכרו מן הארץ ויכי בוס הקוח הכך
ואפלה לתל השלם ויכר לעי מקטן מאד וקיו טעקי א וקתניני כלחמו
באמק גולה ואין מפריד בניקס וירא שר שנית וקיה מעשן קטן שבר
ען ג תניני ויפריד בניקס המלחמה והמעשן הקוח הקטן גדל עד מאד
וימי לנקד שופף בשטף יש גדול וימי מולך בשופף בכל הארץ וירא ומנה
זרחה קמיש על ארץ ימי או רע לכל השלי ופי זה פ מרעש קורח על
בער קיהוים בגובה והג תניני קס מל ומן כמחיר בפ קחיות שהם יורו
על האנשים וקניו בקטן מוח יש והחלם הא הורח על הנער והג על
קה שופף והמעין רוינו ליה שנה מינשני קישועה ובס חיי הפלסוטי פ
סקרט חלם שהכחו על למנה בשופף א הקקל שיגני ונח פתח בתו ואחר
עף מפתחו ונח בשער שובו ובהיותו שם כראה על שמואר בשופף גדל עד
שראשו מגיע הארץ וקיה פוקף ומכלם את הרקיע וימי בטור בהיותו
כמות שמו מוסר להלמיניו קהלם והגה אב חפלטון הביא את חפלטון
ציו לסקרט וזל פניו סילמניו תחמתו או למסקרם והו בשופף שריוני
סי צמר בסודות השמים ויפחם הענינים הנעלים וזכגרו חיונים שאם
גלו קשר חלמה שקיח יושבת בהיכל וכ גלו בעלה שם ראשה על חוקם
ונפל חבן אחת מן המגד על ראש גלו ומיתו ולמחר בשל זה לא הניחו
לחתו ללאת חובה ובחיותה מספרת הלמקל בא שופף א הנקל ריגיסו שהיו
מורכס אחתו עטות רבים ומיתו חותו לפניו וזלו נבאל מהחלם ומסו
והירח ללאת וזו נקרא לפנה שהיו שמת מושבש רויח הורחה על ללאת
ובשנתקר איהם פגע למוכן של שהיה יודע מולנו ויאמר לקניש וברך
סאמרת והכיב על התוכן ענין לז עברו פ חני רואה שבוס זה ככבו חנותו
אני חייך קרר על לבת העצב ושסקמיו חותו בכל גדול ושוראם א ראה

בזיון שפיר ונתקיימו יוסף חלם ב' חלמו' האומות ומכרצ' ופרעה חלם
מפרות והשסלם וכבר ביחכו כלם בשער ת' ח' שר קמסקי והאופי כל א'
ראם חלמו ב' פלק א' שר קמסקי ראם ג' פ' ובה ג' שרני' והיא כפורתה עלת
בינה מבשיל' אשכלות' עבדי' ויקח את קעבני' ויסחט אותם במס ויתן אותם
על כף פרעה ופתר ל' ויוסף שלש' קשריג'ים ג' ימים קס' בשורג' ייגיס ייסא
פרעה את ראסך וקשיפך על כנך ונתה קסס' שרו כמשיט קראסון ו' ושך
קאופים ראם ג' ס' חורי על ראסו זק על ג' זק ובסל קמליון יוכל ינחל
פרעה מעשה אופס' וקשף אוכל אותם מן הסל ינעל ראסו ופתר ל' יוסף
ג' סל' ג' ימי קס' בשד ג' ימים יסא פרעה את ראסך מעלך ותלק אותך
על ע' ויחל קשף את בשךך ינעלך ונתקיי' כמו שכתה לקס' ואתה תרא'
ב' חלמו' א' חכמת יוסף בפתרוות וזה שחע' שר' חורה נר' ששניקס ענין
א' יוסף חבדיל בניהם מן קסס' ש' חרבו בכב' שער ו' ח' וראם שחלם שר
קמסקים מורה שבשור ג' ימי יסוב לאומנותו וחלם שר קאופים שבשור ג'
ייגיס יתלק וזה שראית קגפן לפי' שר' קמסקי קורה ל' שמדנד קרוב שיקים
יין לכני' להסקן כמו שהגפן ינתדג ל' אלה ממנה יין ואחר פירשו ל' ש'
שבער עב' שיקים וק' ג' זיגיס וזה רמו' ג' שרני' חבל ענין לא כודע בוק
ב' קוא רוחב בל' א' מנהם חס' קס' שני' או הדש' לזוק פירשו ל' וקיא כפורת'
ו' ש' קראו ל' ש' מקרה יבא פ' די' בשול' וזה ש' יזע' שוקודס שיבא יין מן קגפן
יעטר עלו' ג' מכני' כן טוסר ועבדי' וקרתו דלג' קטוסר וחמר' ש' אה' ש' קים
כ' מיד ב' די' עבדי' והוא מורה על ה' זכ' וזק יור' ש' זמני' קס' ימים
ואחריקס' יסלם קיין ויתן אותם על כף פרעה חבל' בשר האופי ראם שמו' ו'
לקפך לפי' של' ראם את פרעה ויע' ש' רמו' קשף ל' ראם שקוא ל' קים
מ' חבל' אותה חל' קשף קים אוכל' מעבמו ינעל' ראשו וזק יורה ש' אוכל'
יחבל' מעבמו ינעל' ראשו ולזה פתג' ג' קסלי' ג' ימים קס' ומן הא' למד שקס'
ימים ובס' קעלמן רל' בוס' קג' יב' או' אותם ויתלבו' וקמ' חל' עלו' רפכס'
ח' ח' וקשף יחל' אותם עס' בשדו יזכ' אופי' כש' ח' ב' ג' נענן להב' חס'
עס' מנין חלס' א' ינאגשי' מנין ש' ב' חל' חס' שפ' ינתקפך ופ' ינ' ח' ח'
ש' ע' ינח' מנין ופ' ב' ח' ח' א' מ' ח' ח' מנין וקפ' ופתרו' ל' ח' ח' ח'

לכך מערב ממלכו כמו נראו לה בקמון רפת בצדק ארוה וכו' צהיכל
צנה והיולך צנה היה מלא חזים אשיים והבינה של דולק באש והיא ס
טרויה להביל הנכסים והקינה וכפרה את קהלם לכוהר ופחד לה פ ינ
יורסת צנו יסאל קשפלה גדולה ואחר ימים מועטים קדק מלהמה ל
לכך מערב ובמלחמה הקיח מות צנה ושדים צפס ואחנים ממלכות "וא
דאק ל זאבס שהיו ימדיס פינוו צפיקס פתוח והוא צחרס שלכה כנגוס
וקבק הגדול שבס ער מות והוך ג ימים קדק פ לעגין מה קהגבר פ
על ל אנשיס אויבס ע " וא חלס שאיס אחר ברומהו סגד ורופתהו ואחכ
קמיותהו אחיו ברניחיס וא חלס שאצו נפל בסר פמוק מאה וכוונן
מועט ינה אצו " ואשה אחת חלמה שמן קשימס היה נופל סדבל צנד
סחור שהיה מצבקה אותה כמונדל לחלמכת וכוונן ינועט מות בעלך "

ובמרץ בר היה מפסד חלמין קוק מאן דיקיב פת אנרא
מפסד פת לינועלפתה ולמאן דלא יקב פת אנרא מפסד פת לגרישתה
אבי וכו' הוו חלמין אבי יקיב פת זוא וכו' לא יקיב פת הנרי פת אקדינן
בחלמין סודך טסח לשניך לרבא אל פסיד עסקך ולא אהני לך למיכר
מועטב ולבך פי התקלקל סחורתך ולא תוכל לחסל מועטב לבך לאבי
אמר מרווח עסקך ולא יקיב לך למיכר מחרות דלבך אמרו פת אקדינן
בנים ובנות הולד לרבא אל כבשתים לאבי אל בנך ובנתך נפישו ומנסון
צנתך לעלינא וניוין באפך כוקאלן בשבת אקדינן בנך ובנותך נתונים
לעס אחר לאבי אמר בנך ובנתך נפישין את אמרך לקדינך פי להשיאן
לקרוסך ואשתך אמרה לקדינך ואכפת לך ויקבת להון לקדינא וקוי
כפס אחר לרבא אל דבתהו שבתא ואתו בנים ובנותיה פדי ארתהו אחרתהו
דאמר רבא אל ירמיה בר אבא אי רב מאי דכתיב בניך ובנותי כלא זו אשת
קאב " אקדינן לך אהל בשמרה להמך לאבי אמר מרה עכרך ואכלת
ושתיית וקריית פסוק מחרות ולבך לרבא אל פסיד עסקך טבתה ולא אכלת
ושתיית וקריית פסוק לפסחי פחור פי להפיג דאנתך " אקדינן זרע רב תוציא
מאת לאבי אל מרוסיק לרבא אל מסיפיק " אקדינן וקיס יקיו לך ככל
בספר וכו' לאבי אל מרוסיק לרבא אל מסיפיק אקדינן וראו כל פמי מארץ

לשמים רמת שקלך לאל רגיש לנחמות מתחלפים ולקח רגיש קטני ועל
ראת שקלך לאל גדול שם היו רגז גדולם רבם והוא לקח מהם ובמעט
אנקמנים עלה לעשר כמרץ במטאר בפ קדנים שהם יורו ריוח ועוד הלם
אן פהיה רז"ה אן נקרוצו שקיו מחסרים דמו בכמות רב ואחר שנתחסרת
פבר מעבר לשם ואחר נתן את הקדש לחולם וקרה תכף שחלה ליוות ונתן
כל נכסיו לחולם ברשק וזק יורק שהדס רומז על הנכס ששבת יו
מתקיים נכסו ודמו ש לכך נקראו המטות דמים כלשון רז"ה ועוד נכז אן
חלם ש עלה אן היה נכנס בבית איש אן וכל ע שבה במטק שהיה סוכב נח
ארון הבית וראה הארון יסן ונפוח ומוסרח וכשקרצ לשדרת קיסן לרוב יו
הסרחון היה מוכיח את משו מלאים פרש ומוכבר ס והלך וקרה ע שבה
לבת אן כללה וקארון יסן והוכיח גנבה מבתו בכמות רב וכלך להבין
ב הסרחון הורה על האיסור והחרפה והפחד שהיה ע בזה ורופא אן חלם
פיהק עף בערמת גדול וכשהגבר הקשופותו כל ע היותו גסה ינקארץ
ומתהלך בשדה קהוא רחם יאורים קטנים אשר בקס ראה טורטוגאש רבת
עם זנב נחש ובקיותו שם כל ע שנשתנה לשוף הנקר סלטו ובנגלו היה
זורק הטורטוגאש עם זנב נחש היך י ימים שלח בערו שר אן לבקשת
הנחמות ובקיותו בבית קשר קהוא היו מקטרנים רבם שדברו נגדו על ל
לא פשע והוא גבר עלקס רבו ולקטן להם וכבר זכרנו בפ קארס ש פ
הקהשפכו יורק על סמו ינקום ובפ החיות שהם יורו על קאויסם ובפרק
קשופות שהדולטוז יורק על רופא וחכם אן חלם שרואה את פנת קהוא
בעצמו ובכרו הימנית ראה השמש ובכרו השמאלית ככב מאיר יפה ויקר ע
כנסיק רב בחכמות וברשוא קהוא חלם שחברי בניו קולט את בניו בקיכל
אן והיו מלפשים אותה בעל לאמר ומאותה העלם עשו ע כוז וקנה ע
היך זמן מוצט שמעטירו אותה לניולך ושר אן חלם שהיה משים כתר מלכו
על ראש אשתו ומשים אותה בכסא המלכה ובאותה שנה עניק סס פ
המלכו לאבך שנתחסר ממכנו והוא השיבה על הכסא ועוד הלם שורקו
אותה מרסא המלכה והיא טרוחה ומתעמלת בזה ובשום נר לא יכלה
לשיב שם ובא הק שנה הקיחוקו ממלכתו וינת ומלכה אחת חלמה ש

מנהו תרי סני כחודי דקוז קא יתעצ בלרי הדרי חזל רבא לפרוקינהו מ
אנחוקו תרי על לנתווי אחריתי אמר מסתמי תרין חזי לבוף יהא רבא
והיב ליה אגרא אל חזאי אשיתא ונפל פו חומת חזרי נפלה אל נכחי
בלא מוכרי קמית פו יתרחם קרעותיך אל חזאי אפדנא דאביי נפל וק
דכסיניק חכק ה פו צת אבי נפל וכספו עפר הפורח ממפולת קהומק
אל חזי חזי ששב ומתיבתיה חתיא לגבך אל חזאי אפדנא דמי נפל וחתו כל
עלמא ושקול לבנתא לבנתא אל שמשותך מיבדרן בעלמא ואל
חזאי דבקט ראשי ונתר מוקרי פו מוחי אל אודרא מבי פדיא נפיק פו
קינותין יוצאין מן סכר שבמראשותך אל אקנין קללא מוכרקה פו קלל
שאין קורין בפסח קרוי קלל מוכרי אל נסי מתרחשו לך קוק קא חזיל
בהדי ציחובא אמר בהדי גברא דמתרחש ליה נוסא למא צ צידי דקא
טעק נפל ספרא מנייה אשכחיה רבא וחזי דקוא כתיב צה כל קחלמות
איה אמר רשע בדיך קימא כלקו מחילנא לך צר יונברתים דרב הסנא
פו אשתו של רבא בת רב הסנא קמת ימי רשעא דלמסב קקוא גברל ב דא
דמלסותא דלא מרחמו עפא אמר מאי אעצד גמירי נקללת הכס חזיל
בחכס היא ביה וכל רבא דברינא קא פט אמר לקוס ואל צה דאמר מר
גלות מוכשרת עין קס גלה לבי דומאי חזל יתו אפתחא דריש טורויא דמלכ
פו שומר אוצר הינרך ריש ט דויא חזק חלמא אל חזאי חלמא דשל מחט
באכרש אל הכ ל וזוא ולא יקיב ליה לא אמר פה גללא מירי אל חזא ונפל
תכלא פו תולעת בתרתין אכרשתי אלהב ל וזוא ולא יקיב ליה אמר
פה אל חזאי ונפל תכלא בכלא ידא אל נפל תכלא בכרדא שוראי נקלל
פו מטעלי על מלך שמע ב מלכא ואתיה לריש טורויא קא קלע ליה חז
פה חנא אמאי התיוקא דקאי ידע ולא אמר יהיבא לבב קדיא אל
אמטו וזוא דרך חרם שירא דמלכא בפיתו תנין חזוי בהכלא יסכו הר
כרש ליה חזוא וחר כרש ליה חזוא ושרו לחבלא עג זאבהלק ריביק
חזל כל חז וחר וקס ארוכתיק ואכטלעק ונפל בתרין פו כידע חזויס נטועי
דחוקים זה ימה והקריעו ראשיהם ואסכוס בחבל ואז בהיותם קרוב כ כפלה
לבר קדיא חרבה וקבצו רגלו ליטעל כנגד ראשיהם חזוי ואסכו רגלו רגלו

על לאב אף נפח לך סגול רעים מתעבתא הוות אימתך נפלא בעלמא
ברבא אף ב דינא דמלכא חתר ומתבססת כגנב ודי כי כל עלמא קו איינך
פי אונר סילך יסבר עי גנבים ויעל ל עלך למד שאתה גנבתה ויתבסר
כגנב ו דינא דמלכא קו מינך לומד אס רבא נחמד לא ביחסדוהו חזו וידיאו
מינך למיזר אתה בר דינא דמלכא ואתו ותבסי לעה לרבא אל חון חסא
על טוס דני פי ראינו חזרת על פי חזבות לאבי אכ עייק עסקר בחסא
פי כפול יקיס הנויח שלך בחזרת שקיי רתנא וכפולא וחזבות דמו על
הסחורק לפי ששניקס קיו מוכרס יון לרבא אמר לעה מריב עסקר לחסא
אינני לעה חון בשרא על טוס דני לאבי אל כסיס חמוך פי ינעסס יקיס
גינך ואתו כל עלמא למזבן בשרא וחמרא מינך לרבא אף תקיף חמוך
ואתו כל עלמא למזבן בשרא למיזבן לעה חון חבתא ותליא
ברק לא לאבי אף מרד עסקר בקלא לרבא אף על עסקר כתינוני פי
מתוק יקיס סחורתיך שהאזנתה בואל אמרי לעה חון דומנא דקרהא אכוס
דני פי רימוכי גדלם בחבות לאבי אמר עשיק עסקר כדומנא פי תינוברו
בוקר לרבא אף קאי עסקר ברומנא פי קסוי שקכל יסבחוהו אמרי לעה
חון חבתא דנפל לרבא לאבי אף מתבעי עסקר ולעא אשתכח לרבא אף
פס דעסקר ושדיא לעה לרבא חנוכיפא חוינן בר חמרא דקאי
אאיסון פי מראשות יכו ופוער לאבי אמר לעה מלכא קוית וקאי אמורא
עלך פי תודגמן להשמיט בקול דס לרבס כקול רמוג בוער לרבא אף
פטור חמור גמיט ניתפילך פי מחוק אף לדידיהזי לע ואתיק אף אכ וו דפס
חמוז וראי גמיט ניתפירך פי וכל פטר חמוז תשנה בשא בוא חסר וו כ
וכתפילן של רבא כהטו הסופר מילא ויאכ מחקו לכוף חול נבא
לחודיק לגבא אף חואי נשא בריתא דנפל פי דלע היען שגבא אף
איתקך שרבא פי אשתך הסוימרת את הבה גדלה וו הכופרת תמות אף
חואי טב וסיני דמור פי קשינים הפנימיות והחיצוניות שנכלו אף בנים
וכמותיה שכתן אף חואי תני יוני דפדחן אף תנהיבשי מברכת אף חואי
תני גרנפרי דלעתא פי ראשי לכתות אף תרי עלפי בלעת פי מטה במקל
עב כראשי לפתוק חול רבא קקיא יומא ויתב במורשא בול יומא יוג

החלק הרב

בפסקי מדיניות ממתחמים ונחלי
 בעניני הלום וזכותו אותם כפי מה שאמנא בנמרא ובפוסקים זל ואמא
 כל הסברות הנמצאים בכל דין מהם ואפרש דבריהם כל מה שאוכל ואם
 ידאם חיוק הכרח וסיוע לא מוכתות אביאוו ואלץ בענין ושור אם אמנא
 חיוק דין מחודש שלא נמצא בנמרא ובפוסקים זל אפשר שיארצ קלכא
 למעשה זכותו בן ינה שיראה צ ימשרשי הנמרא ומורברי הפוסקים וזת
 קחלי חנה כל קדינים הנמצאים בעניני החלונות הם נכנסים תחת סוג
 אז והוא לתת דרך והיקון לכל הלום רע לבטל אותו והתיקון קוב בנ פנים
 הא להתענות עליו הן לעשות עליו הטבת הלום הן להתיר הננו
 לו הנדר לו השמעה שבחלום לכן נחלק החלק הזה חלוקה ראשונה לנ
 סעדים השער הא בדין העניית הלום השער הן בדין
 הטבת הלום השער הן בדין הדרת הלום השער הא
 בדין העניית הלום חלקתיו לה פרקים הפרק הא בחיוב התענית
 על הלום רע ותועלתו הפרק הן לבאר שדרך שיהיה התענית
 ביום וטעם לזה הפרק הן לראות אם מותר להתענות בשבת
 אם לאו ולהראו היאך הוא יותר מקובל ומושל לבטל החלום רע התענית
 השבת יותר מתעני מחול וטעם לזה הפרק הן בדיני הכריכו ליום התעני
 הפרק הן בדין העניית להתענית הפרק הא בחיוב התענית
 ותועלתו גרסינן בפך והתעניות ושבת אמר רב יפה התענית לחלום באש
 לנער ואמר רב חסדא וכן ביום ואמר רב יוסף ואפי בשבת וענין זה הוא
 שכתב לאדם הלום רע לא יאמר כבר נגזרה גזרה אברה תקות לא עבד
 יש לתקנה בתשובה ותהסוני ואפי בחלום היותר רע שבענין בדיאמרינן
 בפך דברסת אר זוכין אפי בעל החלונות אומר לו לאדם לומר הוא מ
 מת חל ימנע ענינו מן הרחמים שנא ב ברוב העינות והבלעם הרבה את
 קלום ירא שהקודעה קהיא ודאי איבו לא העראה מן השמים שבאה לנו
 להודיעו שיפסד בניעשיו ויחזור בתשובה ולכן ראוי לו להתעבו ולהחזר
 בתשובה לבקש עליו רחמים ואם יעשה כן הנה יקבל תענתו ותשובתו
 ותפלתו ויכיל ינפלו כל גורו קשו ורעו שנגיר עליו ומקל במהירו י

א. לאזנו א' ורבעו ק"ג לאזנו האחר ואח"כ התירו החבל סקיה מנובק ראשי
האזנו וחזרו ראשי האזנו כל א' למקומו ובהפירוש נחלק בר הניח ל"ג
חתימה " שאל בן רמא בן אחותו של ר' שמעל את ר' שמעל ראיתי ב'
לחיי שנשרו אמר לה ב' גדול דומי יצאו עלך רעה ומתו פ' וקס הלחמי
פיעשו אמר ליה בר קפרא לר' ראיתי חוטמי שנשר אמר ליה חרון אף
בסתלק נומך פ' לשי שחרון אף נכר בחוטם שנותחמם ויוצא מונכו קבל
אל ראיתי ב' ידי שחתם אל לא הצטרך למעשה ידך אל ראיתי ב' דגש
פ' בקטש אמר לה על פ' סוס אתה כוכב חושי דאנני לי באור יציתת ונסן
לא חוית אמר ליה באדורתא בניתת לך בהרר וכסד תמות ולא אתית ליני
בסיון אמר ליה קהוא מניכא לר' שמעל ראיתי שאני משקה שמן וית
לותים אמר ליה אמנו בעל פ' השמן הוא בן קוית בון סוכא מונכו
וא"כ זק קורה קהוא היה משקה את אמנו אמר ליה חושי דקטיף לי ככבא
פ' עקמתי ככב אמר ליה בר ישראל גנבת פ' שנישאלן לככבס אמר ליה
חושי דבלעתיה לככבא אמר ליה בר ישראל זבנת ואחלת דמיה אל חושי
שני דנשקן אקדדי אמר לה אחותו בעל אמר לה חושי דנשקי סהרא
אמר לה חסת ישראל בעל אמר לה חושי דדרככא בטוכא דחסא אמר
לה נערה מאורסה בעל פ' לפי שהו רבישן לעשות לה חוכה בבניסתה
לחופה אמר לה חושי טוכא מעל והוא ינתתאי אל משכס הפך פ' היא
מלמ עלה והוא מלימטה אל חושי ערביא דקדרו רפודייה אל אשתך
זנתא מאכשיס הרבה אל חושי יוכי דקדרו לפודיי נשיס הרבה טונאת
אל חושי דנקיט תרי יוכי ופרחן אמר לה תרתי כשי נסבת ופ' תרטיכון בלא
גט אין לה חושי דקליטגא כפי אמר ליה שרבי קמשלחה פ' מהו דכבסת
אמר ליה בלקו איתקו ב' בר מיהא דלתיה אנהב והם אתייה קהיא אהרא
ואמר לה קאי גלימא ומכסת דגברא פלוגי הוא דנות ואשלהיה אמר
לה חושי דאמרי לי שבק לך אטך נכסי בקפודקא כו כנהוב בחלק הא
וביגדס איכא פסוק א' חז טתי עבד גרמי ממשר חלמין כו והוא כת' ב' ג' ב'
סס ואין לאחריך יותר ואבא אל

כב חסדא חלמא בשא עדין מחלמא טבא וסונתו צומ קיא שחלמיות ק
קרעני יפחדוקו וירשדוקו וישדרוקו לשוב מפעכותיו עי ריאתו ותצא
קיראה לקשר את האקבה וקיא הטונה גב באמרה וקאים עשה שידאו
מלפניו זה הלם רע ומכר שאם לא יתענה סמוך לחלמו בעשד קיות
יראה קחלם על פניו אול יסו לו ש חלמיות קשוא ידברו קנריסקו ל
לקתענות סמוך לחלמו עב אבל קר"ע זל כתבסוק שלחני ש עלה
קשחר טעם אחר כסן מאר אמר זל יש לקבל שפקודת כל ימי קהנת
כמסדק צד מלאכס ממנוכיס עלהס אים יומו וכאו קס מקבלס קריון
לילר קמעסה קנעססה צום קהוא ש עו הקפו קיום קדת שלס והנת ק
קמלאשס קממוכיס על קמיוס כל א קרוי יום קה"ב לא תדע מה י לר
יום וקמלאשס קממוכיו על קללה כל א קרוי לילה כמש' מלאך קממוכס
על קקריון לילה סמו דכתי וקללה אמר הורה גבר ואין פקודה כונעת
בחדרתה אפי' במלא נימא וימאן אמרו אים ראיית תח' סעבר עברה אל
תקרהה אחריו בללה ש ודאי עשה תשובה ש חזקה על חכס שיוזע סתרו
הפניכיס קאו ולא ידעה שסר קיום או קללה יכתוב פלנו שטנה ש קשא
קדבר אחכ לתקן את אשר פעתו וזהו טעם יפה תענית לחלם וכ"ו
ואמר רב הסדא וט צום עכל ואחכ מכאתי דבריו או וקרוב איהס בס קוול
בפרש איוור א קהכני זל סס תנינן יפה תעני לחלם כאש לנשורה ועקרא
דתעניתא בקהוא יומא מימס ולא צומא אחרא מט בגין דלית לך יום ל
להתא קלא שלטא יום אחרא עלאה וכדאיכו שרי בתענית דחלמ אולפנה
דקהוא יומא לא אעזי עג דאתבטל קהוא גזרה ואי דחי לך עומג
אחרא קא שולטנא דאחרא קוא ולא על יומא צומא אחרא דהבדיה בקאו
גכא לית לך יום דלא אתינוכיא עלה יומא שדאה לשלא ובש בר נס ל
לאסתמרא דלא יעבר פגמיו בקהוא יומא ולא אתפגיס קמיו שאר יומין
אחרני כו יבדיסראוי להתעפן בין קחל ממש ולא קלו תעניתו ולכדש עג
סלכן אמ רב יוסף ואפי' בשכ' וגל שאס נאגס ולא יסל לכהעכו יומו יום
שלא כסטר מפני זה מולדתעכו לא יתענה קיום מותר קריב סיובל יום
לשין קזה מי שהלם לל ערב ש באב או לל ערב יק הלם רע בעד יתענה

בלת קאם לנערת ולנמרי שלא ישאר מימנו לא כלו יתצטל כמו שסורף
קאם קנשל ואינו משאיר מימנו כלום לא כסרוף קאם את העני שלשל
ישאר יתקם אור מוכל מאם ואף שמוט דב קוק חוי חלניא בשא דקוק אמר
החלמות קסוף ידברו לא לפטור עכמו מתענית קוק אמר כן לא לנחם
את עכמו ועכא קיה מתעבה ומבקש עלו רחמים ינכחא אכ' בהתענית
קוק מושל מאד ואין לדחותו בשום דבר וכמעט כל שהוא חובה ואין רשות
לאדם לפטור עכמו מימנו וכל שיש להתעבו על חלום דע שחלם לו חברו
ואפי' בשבת שקרי אמרו בגמ' שמתקין יותר וכן כל שיש לצער להתעבו
על חלום שחלם לו על קצור ונפשות עצמות עלו ואפי' בשבת וכש' אס
חלם אותו גדול קדור ומי שקבל להתעבות למחר על דבר ינה חו שהיה
הענית כצור וחלם בלילה הלם דע שראוי להתעבות עלו כל שצריך לו
להתעבות יום אחר ואין לו באותו הענית הפרק הב' לבאר מאמר דב
הסוף שאמר שצריך שיק' בו ביום דפי שיש לשאול ולומר ולמה לא
ילקח אדם תענית זה על מנת לפרטע ביום אחר כמו שהוא קוין בשאר ת
תעניות שאינן של צור ולפי' אמר לו' שמשפס בזה הוא כדי שלא יתעכב
שום זמן שכל עמד שיתעכב יותר דע קוף וזה ינז' בחיובת הוא שאם יתעכב
סמא באינענות זה קוין יבא לפוטל גודת החלום ואז לא יושל התשובה
וקהפלה שכבר חל עלו קרע קוף' וקבחינה כן' קוף שכל המקרי' הנעו
המתעבים לבא על האדם ראוי לו להשתדל להקלל מקרה בחיבתו בהומן
ואין ראוי להניח מענין להתקרב בו אז לא יוכל לבנו קבער כמו שלמונו
זה מימרה ששזיעה קבוצה סגורה חל על עמו שם קהדולתו להקלל
מקרה ולא רנה לקמתין אפי' שעה אחת שלא בו' אס קהרש תחדשי בעת ה
קזאת' וכן הענין פה כון שידע האדם שוב קרע קבוצ עלו ראוי לו לקשתה
מקרה להקלל בו' אס יתעכב אולי אז לא יושל לו שום דבר כמו שיושל מיד
בעת קבוצה ובחינושי הענין להר' שא' ז' פ' אמר ולפי' אמרו בו' ביום קודם
שתקרב דעתו ויסוד פחד לט' סמא אח' לא יחזור בתשובה עב' וכן כתב
קמאירי בשבד גאון פ' א' ע' טוכת תענית הלם קוף כדי שיתעורר למעשיו
קרשם ויפ' שפ' בדרכו וישוב לש' וכבר גלו זה גלוי מן אחר במאמר קבר אמר

12

בתענית חלום בשבת וראיה על שיותר להתענות תענית כזו בשבת י
מראמרינן בהגדה שמכאן תלמידיו של ר' עקיבא את
ל עקב בא שקיים טובה בשבת אמרו לו למדתכו רבכו וקראת לשבת שובג
אמר לקס זכו שובג של וברו כשמת ל עקיבא היה ל אלעזר טובה אחריו
אמרו לו תלמידיו ל ינפכי מנה אתה טובה וקלא שבת הוא אמר לקס זכו
שובג של וקנת קשה עו שאז איך אמרו ולתיב תעניתא להתעניתא על
מנה סתבטול משוגב שבת שג' שמה שהתענה בשבת קבל צמר וכשכל
קוח מתענה ואיך איך אמרו שהתענית קוח שובג לו ונר שהקושיא קוזאת
בהנים לכה קיזרום למר שאין כריך ולתיב תענית להתעניתא על התענית
חלום בשבת כיון שיתכפ הא זכ וכן כתב המאירי שכוון שאין לך שובג ש
שבת חלום גדול מזה מנה ערך להתענה למחר אבל כל שזאת חנה קושיא
כלל שהטובה מקס זה אינה למר שקוח שובג מניח חלא ירע למר שמי
שהלם בשבת חלום רע הוא למלט מצמר פ חס לא יתענה קרי נפשו ע
עמימק ואם יתענה קרי יסגף עמינו בתעניתו ביושט חלום ודמו וזק
צמר ע אבל אימך חכמים שראוי לברור ברע במשטו והם שצרו וא
ואמרו שיותר גדול הוא צערו כהלא יתענה מכשיתענה שכשיתענה חטפ
סיקיה לו צמר על התענית יק ה לו מיקוס אחר נחת רוח בחשם שזק ר
יושל לבטל קרע קגור עליו והרי יש כאן צמר מצד ושוב מצד ועל נו
קצער אמרו ולתיב תעניתא להתעניתא וצם זה יתכפר לו אותה המעט ין
קצער שקבל ומנה שבתל מטתג סעודו וכשאר לו השגב לבד וקוי המעט
אבל חס לא יתענה ענינות נפשו על החלו תקים כל כך גדול שאט מאת
תעניות לא יכפרו על קצער הגדול סיקבל באותה שבת וזה מוסר אפג
פאיג רמי כן בדבריקס " סוף דבר נר מדעת א שיותר להתענות בשבת
השגב חלום וכל שלטי דעת וו הכל תלוי בשכרת החולם חס נפשו עמימק
עלו לפי שכל לו שהוא חלום רע יתענה ואם לאו א יתענה יחבלהר הישר
ממיץ זה בת שאין להתענות לא על חלום שדאה ג פעמים ורע עמרס ול
קלוימוס ואם השכרי ול חמה זה כהם שבוין קוס אין להתענות בשבת
תענית חלום קלל לפי שאין אינו בקיאים בפתרון קחלמות קרע אי זק רע

לפי שדרך לקפסין מבשר יום ואז לא יוכל להתענות ביום ולגאונו
שלא ברין אחר וממנו לאוי לדו בזק וקיא מי שנדר להתענות ואכל קמח
ואירע ערב טל בר או בר כזו יעשה וקתשובה יסעד פעם א' ב' וסמוך
לסקיעת קהמק דקול במד מתעני לשען עכ' וכל וקק מי שנדר יום מיוחד
כל השנה ואירע אותו יום ערב יק שאוכל סמוך לסקיעת קהמק א' עכ'
דקול וכל האוכל ושותה בעשירי כו' ואז אכחו גב נחמד נדון שלפניו
סות החולם יתענה אותו יום ער סמוך לסקיעת קהמק ולא קודם בין
בערב ט באב בין בערב יק שהרי מן הדין היה להתענות כל היום ולג'
היה נ' בהעני שעת אלא שחל כמו שהיה גב מן הדין למי שנדר להתענו
כל השנה וז' לקבלם העני תו לג' מ' שהרי תעני גמור נדר ולא תעני
שעת וכבר יס' על לך אחר לשון בני אדם ולשין תענית סתם כל היום
משמע ואפק יס' דא' באופן אחר יבא ידי נדרו בזה כמו כן באן יבא ידי
היום אעפ' שלא קבלם תעניתו טון שאז בענין אחר כש' לנה' ימ' ע'
שבת שבתענית חלום אין דרך יס' ע' עלו חמה כשאר תעניות וכמו שית'
בפ' קו' יק' הפרק קג' בתענית שבת וקול נחלק לז' דברים קח' אס' מותר
להתענות בשבת וימים טובים תענית חלום אס' לאו קב' לקראות היך
קול יתד מקובל ומושל' לבטל קהלם תענית השבת יתד מתעני החול
וטעם לזה ואתחיל קח' גרסי' שרו' ותעניות ל' אח' ור' אב'ו מסוכ' ל' יס'י
בר' חכ' נא' חמר' אס'וכ' להתענות בשבת ע' א' שעת' ואין דרך' לומר' שח'ס'
להתענות ט' כל היום ואפי' נדר' להתענות כל הימים ופג' ט' שבתות
וימי' טובים חמרי' ברו' פ' קונס' יין' העק' ואין דרך' קרת' חכ' ואפק' תעני'
חלום התירו' להתענות בשבת כדחמר' רב' יוסף' ואפי' בשבת וכן קח' דחמר'
פ' אין שומרין כל היושב בתענית בשבת קורשין' לו גור' דיכו' של' ע' שנת' מ'
מכרשי' לה' רב'ת' בתעני' חלום כינו' שית' ב' שחזר' זמ' אבל כה' קוסקו'
ש'ק' שהתירו' חמרי' תענית' חלום בשבת היינו' כשהחלום קשה' הרבה' לפי'
נפש' החולם וינטער' עלו' לפי' שאיכו' יורע' מה' הוא' וכו' אין' לו' פג' שנת'
וכשקול' מתענה' ס' בר' שהתעני' יושל' וטוב' לו' מ'חל' ושתים' לפי' שהתעניתו'
קסור' עגמת' נפשו' וקרי' זה' לו' עג' שנת' קנה' לתיש' כוז' קתירו' לו' פשכ'

בין שאין יומקפו בהפניו כל מנה זו היא סוגי מדת צדקת מספק הוא אבל
לא כתיבה דעה ס' למדני שאין יתכן שימט עמו יותר יקום סנה לבטל
גורתו סנה ועבוי במוני שרשאר מימים לא יבטל גורתו או ד' שנים סנה
מזה סדבר גדול יש בשבת מבשר קיימים ועל כן אני לקודיעך מה ס'
שימכתי במדעס הזוקר שהרן קס הזה באופן אחר יותר נסמן ער הסכל א'
אמרו באוק אומר אל הכהנים ול' קאי מאן דשרי בהפניהו בשבתא עבד
גדישת לשבתא או לא אי תימ דלא עבד גדישות קאי ספרתא מדינונות
בטיל מיניה ועבדי סגי קא חזותא דשבת בסיל מיניה קא מלה וז'
שימטא דרא הוא ראשנין עלה מרשלא מכל בני עלמ בנין דקאי ימא
חזותא הוא לשלא ותתא-חדוה דכל חזון חזותא דכל מדינונותא ב'ס'
אשתכח ואפי' דששס דגיניה כוחיס בהקוה יומא וקאי ברנש לתה ליה הרוס
לה ליה נייחא ושכיא דא מכל שליאן ותהיאן כלא שאלן עלה מלי בניח
דסלטי הוא בצערא ובשעתא דעתיק קדישא התגל בהקוה יומא ואשתכח
מאי בצערא עלתיה סלקא וקיימא ודין אהקדש כל גזרי דינין דאתגזרו
עלה ואפי' אסתרינו בב' מלכא עלה לבש כלא אתקדש בנין ובשעתא
דעתיקא התגל כל חזוא וכל הינו אשתכח בנין דאתגל בהללא דמלכ'
ועל דא תנין קודשן לע גזר דיכו של ע' סנה אלא אעפ' דאסכמו עלה כל
איכון שבשס כתי מלכא דהוא אתחוי בהו כלא אתקדש בנין דעתיקא
קדישא כסיל לת לבד נס' וקס מהערי עלה בחלמא למלכ' דעבד קללא
לבדיה וגזר חזוא על כלא בהקוה יומא בהללא כל עלמא קוו חזאן ובר
נש ח' קום עביב הפיש בקולרא עביב אמר ומה כל בני עלמא חזאן ב'
בהללא דברי ונא הפיש בקולרא מיד פקיד ונפקיה ליה ושרו ליה מ'
מקדווי כך קאי דשרי בתעגישא כל עלמא חזאן והוא עביב וקאי התכס'
בהקדא אעב' דאסכמו עלה כל איכון ע' שנין דחזרן כלא אהקדש ולא
עלה דינא בומא אחרא איה ליה נסו למקדש ליה בהקוה יומ'
כש שבת דלת לך יוס דלא אשתכח בה חילא ומאן דשרי בהפניהו ד'
בהקוה יומא לא ספק קווא יומא ער דקדש דיניה דששס הנס'
דשבת בניניה כך בהקוה יומא איה ולא בומא אהגא עב'

ואיזה טוב ואין מתענין בשבת מטעם וכן כת' רש"י מה ואנחנו לא חזינו
ליתב בתענית בומיא ושבתא לא ימא יוקר מג' באב שאם חל בשבת
בדחה קתעביה עד יום א' ע"כ ובימחילה ממכו' ז' כל סעבתא ואת אינא
פצתא לאסור תעביה חלוס בשבת שהרי בפי' א"זל שמונת לקתעבות העני'
חלוס בשבת וודאי שחזיניס קיו מתענין עליו ואפ"ה ידוע שהשקיה חל לקס
ם באב בשבת קיו דמיס אותו עד למחר כמוכו' א"כ כדאיה שקיה לקס יוקר
מותר תעני' חלוס בשבת מתעבי' ם באב וכבר פוקד' כל השלם לקתעבו'
אפי' בשבת על ג' חלמו' לבד וקס ראה סת' שנשדף או יוס הכפודיס בשעת
בשלה וקורו' שיתו או שניו שנכעו וכן ימצאתי' בם א' שמתענין על ג' חלמו'
חל לבד אפי' בשבת ולא על שאר חלמו' כלל ובם איהר מצאתי' ד' חלמו' קן
שכריך קרו' אוקס לקתעבו' ולא אמר בשבת ואלו קס קרו' זה ולא אמר
בשעת בשלה וקקור' בסת' והפוס' איהר ומי שפול' לו סן ומי שרו' חלוס
ונכסו עומק עליו יעשה א' מג' דברים יעס או יתן כדקה או יטעבו' בפני
ג' אבל שוס דבר מכל זה לא נזכר בשום ספר שיקיה ראוי לסמוך עליו ו
ולכך ראוי להתעבו' על כל חלוס שיר' לכו שקור' דע ואפי' בשבת "קדמך
קב' לבאר שקור' יותר מקובל תעבי' השבת מתעבי' קחול גרסי' בפ' אין
עומדין כל היושב בתעני' בשבת קודש'ס לו גור' דישו של ע' שנה וכריך
לבאר למען אמרו דוקא בשבת יותר מבחול ושאר הימים לאדרבא קיה
ראוי להיות בהפך לפי שבשאר הימי' שאין בתעני' בטול עונג שבת ולא
בטול מצות ג' סעודות קתעבי' מתקבל וראוי שישאל אבל בשבת שיש בו
חסוד בטול עונג שבת ובטול מצות ג' סעודות שאין ראוי שיתקבל כ"כ ורש"י
ז' כת' בשבת לפי שהתעבי' קס בשב' שקבל מתעבי' והוא מתענה סונתו
לו שלכך אמר שהמתענה בשבת דוק ולא בהול לפי שבשבת צערו מרוב
יותר מבחול לפי שזה קיוס קיה לו לשמיות ולענין ענינו בשבת שבה וקור'
מתענה לך עכ"ו יותר גדול בשבת מבחול וזאת שכל שיש שיהי' יעבי'
קיו איהר מוסיק' בשבש בטול עונג שבת יש להשיב שזה קיוו שהרי ק
קיו יושב בתעני' קשני' לכפר על בטול עונג שבת קגדול וא"כ קרו' קור' כ
או קתענה בעניו גדול שהרי בטול עונג שבת לכא' כיו

ליחיד קמתענה שיאמר אותו בעצמה וצעני מרליה דחוקק מאז חנה
דקתם בצמר אמרו שאז יאמר אותו בעצמה אבל ליחיד לא אמרו ופער
דדוקא נחלקו שם במוסף אבל בשאר הפלות משמע שפשיטא להם "עבד נר"
יותו כטון מיה שכתב התוספו בפ' אין עומדין בשם רבנן שאומ' באלהי נצור
קודם שיפקוד רגלו וזה יאמר שאומר אחר שפקד רגלו וקנה לדעת
האומרים אותו בתוך התפלה פשיטא שחוקק אבל לדעת האומרי' שאומר
אותו אחר תפלתו יש לראו' אם חוקק אם לאו ואומ' שהנה מנדבי הקוסם
נר שחוקק מנדבת שאפי' קובע ברכה לעצמו אין לחוש כיון שאינו בתוך יא
ומנדבי הראש נר סתלע באי נצור בלא חתימה" הדבור קב דע שהמנדב
כת' שיש הקר בתעני חלום משאר התעניו' שאר התעניות כו' עמות מני
סקבל עליו תעניו בסתם סתם תעניו שלם משמע וקיימלן וכל תעניו שלא
שקעה עליו חמה אינו תעניו ואינו יסול לאסל קודם זאת הכרבי' ואם אבל
קודם אינו תעניו אבל בעצמו של יומי השוכה ותעניו חלו' כיון שאין מקבלי
אותן בהפיל ונצור בעלמא קבל עלה אין צורך להשלים ור' חייק מנהגן
אנשי מסמר מתענין ולא משלמים ומשני עלה קה' לנצוריה קא ינטון
ומא נצור וכן משני' אל' אשעור בר צדוק וכן קשנו על ר' חנן זל של
היה מתענה ב' יומי השוכה עד שקיעת החמה אלא אחרי זאת יוצת ק
הכנסת מיד היה אוכל אעפ' שלא שקעה חמה ואפי' היה מתפלל עניו
הפרק קה' בדין תעניתה' לתעניתיה ונס קו' נחלק ל' דצורי קא לבאר
אם צריך דלתיב תענית לתעני' הימים שאסורים להתענן
או לא קב' לבאר כשתנחא לו שצריך אם צריך שיבנה ביום קא קבא אהרין
או אי זה יום שירצה הדבור קא גרסינן בפ' אין עומדין היושב בתענית
בשבת קומע' על גור דינו של'ע שנה וחזורי ונפרעי ממכו דין פונג שנת
מאי תהותיה לתיב תעניתה' לתעניתיה רוב המפרשי' מפרשי' נומרא' ו
בת' וכן במודע היל'ס וכן פ' ר' ר' ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור' ור'
הטוסק' זל' לא מפרשי' לה בתענית חלום וזה שבמנדב כת' זל' תימא ד'
דאמרי' בשבת יפה תעני' לחלום וכו' ולא קאמר קה' דקודרי' על ולא דחזורי
והפדעי' ושמעתי בשם הרד"ם זל' שאין צריך דלתיב תעניתה' לתעני' פו

פירוש קדוש
בבבין עגבו מן בבבין אס ברך לקבלם מתענות קוז
מר באת תכרעס וקדור הא בבבין יש ב דיניס הא אס אומריס ב
עגבו אס לאו קב לבאר אס אומרו קיבן אומרו וקדן הא אס יש עמר
ב עגבו אס לאו קוא בחלק לב הא אס יש לאומרו בחול קב אס יש
לאומרו אפי בשבת ואומ בא שקנה יש מן קמפראי שבתם שאין לאומרו
בלל דקול בשמואל ואמר כל הענית שלח קבלה קיחוי מבשר וס אינת
תענית ואיכו יטל עמר ב עגבו אכל בקסתכלות הטוב אין למונש מפני
ומ לפי שיש לתרץ ולמ דדוקא בתענית נדבה אמרו כן אכל במחוייב כענ
במר וחלס אין ברך קבלה ואומריס ב עגבו וכן כתב קמאיירי סמאחר
סקוא דגיל להתעבו על חלומותיו קרי קוא אכל כמקובל מיהתמול ואומר
עגבו ולעבין עגבו בתענית שבת ראייתי כתוב בשם ר שמואל בר דוד זל
סקמתענה בשבת או בוס טוב תענית חלס אומר אחר תפלתו אלקי בומן
שבת קינקוס קייס וכו ואיכו אומר עגבו וכן קבל מרבותיו ולא ידעתי ס
בעס לסברא זו למק לא ואמר עגבו בשבת שאס תענית קתיכו ס למק
לא יתירו עמר ב תחנה ובקשה ועגבו סקוא מעבין התענית לכן נר ככל
סאר קמסקי שאמרו סאומר עגבו אפי בשבת וכן כתב רב עמרס בסדורו
ומתוספות פרק אין עומדין בשם רהב וראיה לוק מן קידושלמי פ תפלת
קשאר נגרסי קתס לא שחל ב תענית קך קוא מוכר במוסף של לח ל
ושאר אינו בקודאק ל נתן בר ממל אמ בעבודה ר אבנא אמ בצרכה נ
קרי שאעפ שאין תענית בלא כדתנן אין גזדין תענית כמר בלא חכמה
וכוריס ואס מתחיל אין מפסיקין כשהוכרהו הכמר להתעבות מפני איזת
דבר אומר עגבו בכל התפלות ולוק שא שאיך אומר במוסף ואז יש ללמן
מיכמו דקוא קדן לשבת וקדן קב קוא בחלק לב לשנים הא באיזת מקו
אן תפלה אומרו קב כשתמצא עמר אומרו באלקי נער יש לבאר אס
חוקס אס לא ואומר בראשון שקנה בחול אין ספק שאומריס אותו
אכל בשבת בחלקו יא שאומ אותו בעבודה ומכ אס ראייה מן קידוש
שאר לטל שחלקו קיבן אומר שכ עגבו במוסף ומסקיבן דבעסוס

שקוף אסור ונתענית חלום ינוהר וברשות נכנס יל שזה קרשות
אינו לא בהנאי זה אישכ בתענית לתעניתיה שכשהקירו הכינו לא כהירו
לא בהנאי זה וכש שיקשה לו ינה שכתב הוא ענינו שאפי' תאמר שבתענית
חלום ברשות נכנס יש לו לשכ בתענית לתעניתיה לפי שקוף גרס בחסוף
סחטא דגודו עלה מן שמיא לכהעכו בשבת וינה שקבאו ראייה לדעת
פלא קוצר בפרק אין ענינין חלום כלל ולא בפ' דשבת ותענין וחוזרין
ונפרשין ודלתיב בתעניתא במחילה נל שאינה ראייה שקרי כלא רשות
בתלמוד ואינו אומרים גלה כאן מנה שחסר כאן וחסר כאן מה שגלה כאן
ובן הנכחא קרבה דינים בתלמוד ינענין א' מפורזי' עו שקפוסקים קוצרין
לאספה ולקבצם כלם ואף בנין א' בענינו לפעמים לא יתבאר על אינו
אמיתתו לא ינב ג' מקומות ולא בתלמוד בלבד לא אפי' בכתובים נמצא
קרבא בזה וא"כ לפי דעת זאת בכל התעניות קבועי' בשבת על כלן כדרך
דלתיב תענית לתעניתיה וכן יושע ינוהרש הוהר בפי' שיותו ינאמר
דפי' אין ענינין בחלום יניירי שקוצר אותו אבל חלום כנז' לשל ויש לו ער
באינו שישנה וילץ בעדי שבענין חלום אמרו וכו' קודשין לגוד דינו שא"ש
בתעני' תשוב' מיירי קלל מעברי' לו חטאתיו של ע' שנה אבל באומרו קודשי'
לגוד דינו כראי ששל קדישתגוד דין מדבר וקייכו תענית חלום שגוד
עלנו גודק ועבשו מודישין אותה לו ואינה קושיא לו ליוק לא קוצר שש
חלום דאזכר נל שהוא כדי לכלול בו כל תעני' יהיה של חלום או של כל או
תשוב' על' לו ואיניכי בזה כחולק על קני' אשיל' רבד' אבל באתי לקיים
סברת רוב הפוסקים חספלה שקפילת חולקים עליה בטענות דיקות
ושזופות קדים וקמזותיה אני בראיות ברורות דקות בראיות וטובות כנוי ל
לקיים מנהגם ונוהר מזה אני אומר בכלן שקל יט או חול קמופוג
הסוכה או פורים שקמזתענה בהם תענית חלום כדרך דלתיב תעניתא ל
לתענית וראייה לזה מן הידושלמי דפ' דיעגלה דאמרין בהם אמר דע
יזחן איש קיתי יושב ושונה מפשה שגודו תענית בחסוכה בעד ואמרו
על' ל' אלעזר שספר על' ל' יושע כ'או וקתעכו על' מנה שקתענית

ותימר בסלק ינגלת תענית

חלום בשבת וכן כתב ה"ל' אב"ל קירח ב"ם ברטת של וקא דקאמר החשב
בתענית בן ברק שהל' להיות בשבת מיוחדים וכו' ונפרעו לפי שהוא גרם
להתענו בשבת חטאיו ולכן כריך ללתיב תעניתא לתעניתיה אבל קיוש
בתענית חלום אין חוזרי ונפרעים מימנו ש' מה יסל לעשות בעל כרחו
כריך להתענו וכן ינוכח בשלמי תעניות בהדיא ב"אין כריך ולתיב תענית
לתענית חלום בשבת ש' מה שהוא מבטל הגזרה אין לך שנוג גדול מזה
וקדעתה קזה מביאתנו ג"כ בחדושי ברטת לקרש"א ותענו' לקרש"א ול' ורת
וקטולס נקע להכ"ל שב בתענית לתעניתיה דתענית חלום ולא לתעני
שבת שחל ברק ואין לבו לימחות ברם לפי שנקע ט' חמיו ואנשי מעשה
ואני קינחבר או שהינקה עתה הוא שכל המתענה בשבת על איזו דבר
שיקח חוזר ומתענה תעני לתעניתיה ולכן לא לקוי מנהגו ולבטל דעת
ואו שטענים איכו מססיק לחלק צניקה כלל לפי שחמו שהוא גרם על
צמנו להתענו בשבת חטאיו כרגם ולגזרו עלה מן שמיא קדע שהראו
ע שהדי חלום רע איכו בא לא בשבת הטא ושן ש' אין ניתק בלח חטא כו'
וכן כמו שהוא שנוג ע בטול הגזרה שהראו ע בהלוינו לפי שנטוח על
עכנו שיתבטל התעניתו וכיוש יפה תעני לחלום כו' כך הוא שנוג ע תעני
השובה שידע שיתכפרו ע עניותו בתעניתו וכמש' לדעתם כל קיוש
בתענית בשבת קורעי ע כו' וגם מה שכתב הקדו"א ול' בזה להלק בין שני
תענו' או שתעני חלום ברסו נכנס לדבר שהדי חמיו קהירו ע ואין ע בזה
שן אשר חטא ולכך אין כריך דלתי תעני לתעניתיה אבל מי שרובה ל'
להתענו בשבת להכניע יכרו שלא התענה ברשות לא באסור כריך דלתי
תעניתא לתעניתיה לכפרת החסור שטעם לבטל שנוג שבת וג' סעודות
איו יוססיק חדי דגם המתענה בשבת של לך ברשות נכנס מדעת רוב
קפוסקים וזה דבר תלוי במהלוקת הפוסקים ואיכו דבר פסוק בתלמוד ש'
שאסור להתענות כמו שהדבר תלוי במהלוקת הפוסקים חס' מתענו
תענית חלום חס' לאו וכינו שכתב אז ושן שאין קדעת סובל שמש' בתענית
קיוש בתענית בשבת במתענה באסור קאינו דלאו ברשיש עסקיכו ואס'
קיה כן קלל מי שטבר וקתענה בשבת כריך דלתיב כו' ושן שאפי' חתל'

אל לעשותו ביום א' יש לו לעשות לך ולא אמרתי אלא במלך שמואל עצמו
חלום לעשות העניית אחר הענייתו מיד ימתין עד יום אחר שאין זה דוקא
סתענה מיד על מה שהתענה בשנת שא' והסונה אלא אפ' שיש לו דעות
לקה' על חלמו בשנת לפי שהעכו' הוא לו אפ' יבקש מחילה ויהפנס
על מה שהתענה עב' והר' בן הל' א' קתיר יותר שכתב בהם בלא חלוק
שאין צריך שיקה' הנהגות מיד ביום ראשון של אחריו וכן נראה מ
מהר' הרמב"ם ז"ל בפ' מהלכות הענין וימ' ראוי להחמיך לעשותו יום
א' דוקא דמשמע ימנודש הזוקר פרשת ויקהל שצריך שיקה' יום א' דוקא
על פי קס' ישוין שס' השער קב' בדין הטבת חלום והוא יחלק ל' צ'
פרקים הפרק הא' בהטבת חלום הנזכר הפרק ב' בהטבת
חלום הנשכח הפרק ג' בהטבת חלום הנזכר קוא' נחלק ל'
וכריס הא' בדברי הגמרא קב' בביאור הנסחא הנטבה ב'
קב' בביאור הנסחא קד' לזכר הדברים שהשם המפרשים
הא' לבאר אינה טונה ולת' הקוסיות אשר בענינה
קד' בדברי הגמ' גרסינן בהרואה הרואה חלום ונפשו עבמה עמו
ילך ויטיבכו בפני ג' ולמ' להו חלמא טבא חזאי חלמא טבא חזאי
חלמא טבא חזאי וקס' שנין ואומרי' חלמא טבא חזאי חלמא טבא חזאי
חלמא טבא חזאי חלמא טבא חזאי חלמא טבא חזאי חלמא טבא חזאי
שבעה זמנין לבזרופלגא מן שמיא דלקוי טבא חזאי חלמא טבא חזאי
ג' הפוסת וג' פדיות וג' שלמות ג' הפוסת שכל הפכע מספני למחול א' פ'
פחתה שקי והאזכרי שמחה " אז תשמח בתולה במהול ובחורים וחקנים
יחזיו וכל אבה " אלך לשמוע א' בלעם ויהפוך " א' לך את קקללך
לברכה ב' אברך " א' לך " פדיות שנאמר פדה בשלם נפשי מקרוב
א' ב' ברבם קיו עמני ופרווי " יסו'ן ובאו כיון ברנה ושמתה פ'לס
על ראשם שאון ובמחה יסיעו וכסו יען ואנחה ויאמר קעס חל' שאול
היונתן ימות אשר עשה קיסופה הגדולה הזאת בשדאל חל' חו' א' חס
יכול משערת ראשו ארבה ויפרו קעס א' יהונתן ולא מה' ג' שלמות שנא'
טבא ניב שפתי שפתיים שלם שלם לרחוק ולקרוב אמר " ורפאתו ו

הרי לך צפי שאמרו שהמתענה בחסוכה צריך לקהמכות העניות ל
התעניות ומנה וראוי גם ללימוד לפורים ולחול קמועג שקס ונתד ח
חמורו מחסוכה ומכא שהמתענה בקס צריך דלתע תעניות לתעניות
ורא יא שיותר בתענית מפני שרץ מנגלת תעני הוא וכבר בטלק ואל
אין צריך להתענו עליו העניית לתעניתו ואין כל מנתכן אין גזרי תעני
בבר ברח חסוכה ופזרי קרי שחסוכה ופזרי שוים אעג דלא בטלק אבל ול
שאין זאת ראיה גמורה לפי שכבר אפשר לומר שזאת קמסנה נשנת קורס
שבטלק ואז קיו שוים אבל עתה שבטלק אינן שוין אבל יש לקמא ראיה
גמורה מן הירא פק: מנגלת בכל ינתעני חוץ מנשבות וימיס טיבי וראשי
חדשי וחול של מועדי וחסוכה ופזרי דקא וראוי אחר שבטלק נאמר שון
שהאמוראי אמרוה וכן כתהל לחנן שהיושב בתענית ברח צריך דלתיב
התענית לתעניתה ועוד כל שהמתענה בערב יוס קפזרי שגב צריך ג
דלתיב התענית לתעניתה ממש: דמחוייב קוז לחטל ולשתות ולהתענג
ט כראינרין כל האוכל ושותה בי מעלק עליו היתוב כאלו התענה ט וי
סוף דבר שכל הימי שאסור להתענו המתענה בקס צרי דלתיב תענית
לתעניתה ועוד כתוב בקהו שקבלה בדימו שהמתענה ברח התענית חלס
צריך שיתענה כל ימיו ברח ב הימיס וקממע התענה טעם אחת ברח
תעני חלס ובשכל זה התענה כל ימיו בימיו של דק קדטור קב לבאר
אם זה התענית קב צרי שיקה צום הראבון קבא אחריו או די שיקה
בא זה יוס שירצה ומלשי זל נראה שהוא סובר שכך שיקה מיד צום של
אחריו קבא ראשון שכתב על קא דאמרו לתיב התענית על תעניתה
יתענה למחר וכן נמצא במדרש מנאל דאמר רב נחמן לתיב תעניתה על
תעניתה בא בשבת והן משמע לשנא ועל תעניתה שכל שטענו וסימוך
ל צריך אבל יש ספרים דלא גרסי אה תעניתה לתעניתה וכן כתב קרין
אבל במדרש קבא שקל שמואל מטובירק קהיר לאשה שיטת התענית
חלס בשבת ולא יכלה להתענו ב ימיס רצופים לעשות התענה ת בא מימיו
השטע אעפ שלא יהיה צום א וכן נראה מקלסבא זל ותשובת שאלה ל עמ
וק זל אין קושיא על מה שאמרתני מן שנמצא במדרש מנאל דנחמי קס וק

בְּנֵי אֲפֵמִי שִׂיקָיָה סוּב מִפְּנֵי שֵׁשׁ מִקוּם לֵוִי שֶׁהוּא רַגַע שֶׁעֲדִין אִפֹּי אֲוִינֵר
מִתְּ שֶׁאֲמַרְכֵוּ תִּחְלַק דִּקְא וְדִי טַבָּא קוּא וְטַבָּא לְקוּי קְרִי בִּזְקָה שֶׁקְּהוּלֵס
וְקַפְוֵתֵרִים פִּתְחוּ פִּיקֵס לְסוּב וְזוּ סוּכָה הַפְּסוּקִי כִּמּוּ שֶׁהוּא יִנְסֵאֵר מִפְּנֵי
הַדָּבָר קִי לְזַמֵּר הַדְּבָרִים שֶׁחֲדָשׁוּ הָאֲחֵרֹנִים בִּזְקָה יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁכָּא בְּגַמ הַנֶּכֶס
מִכֹּאֲתֵי שֶׁחֲדָשׁוּ הָאֲחֵרֹנִים בְּהַטְבָּה דְּדַבְרֵי יוֹתֵר מִמֶּה שֶׁכָּא בְּגַמ וְהֵס גְּמֵה
בִּחְדוֹשׁ תִּכְאִישׁ שֶׁהֵתֵנו בִּזְקָה שֶׁכָּא בְּגַי וְהֵאֲחֵר בְּפִסּוּקִי שֶׁהוֹסִיפוּ לֵוִי עַל אֵן
שֶׁכָּא בְּגַי הַגְּ הַדְּאִשׁוּנִים הֵס קֵא בְּתִכְאִי שֶׁהֵתֵנו בְּהַטְבָּה וְהַשְּׁנִים הַנִּשְׁאָרִים
בְּהַגְּאִי שֶׁהֵתֵנו בְּפִסּוּקִי הַהַטְבָּה קֵא שֶׁבְּעַמְּנוּ הַהַטְבָּה קוּא שֶׁמֶן קִנְיֵנו כֵּל
בְּטִי שֶׁאִין לְזַמֵּר לְשׁוֹן הַהַטְבָּה אֵל פִּעֵס אֲחַת וְקַמְּפֵרִישׁ חֲדָשׁוּ וְאֲמַרְכֵוּ
שֶׁכִּדְרִי לְהוֹסִיף בְּהַזְכֵּרֵת זֶה יוֹתֵר אֵל שֶׁנֶּתְחַלְכֵוּ בִּינְסֵפֵר הַפְּעַמִּי שֶׁבְּהוֹסֵט
כִּתְבֵנו בְּשֵׁס מִפְּרָשִׁים דֹּא פְּעַמִּי כְּרִיךְ לֵוִי אֲוֵתוּ וְכֵן לְעַפֹּי אֲחֵרֵי וְדִי לֵא מִיָּה
דְּבִיל לְאֲוִינֵרוּ אֵל גְּ פְּעַמִּים פֶּכֶּ וְכֵס כֵּלֵס הַבֵּא שֵׁשׁ אֲוִמְרֵי אֲוֵתוּ לְ פְּעַמִּי
וְכִזְמִנְכֵוּ זֶה כִּבֵּר נִהַפְּכֵט קַמְּנַחַג בְּהַתִּי לֵוִי אֲוֵתוּ אֲ פְּעַמִּי וְעַס קִיּוֹת שֶׁכֵּן
רֵאִוִי לְעַשׂוֹת לְכֹאֲתֵי יְדֵי כֵּלֵס שֶׁקְרִי בְּכֵלֵל אֵל וְגֵ הַנֶּכֶס מִכֹּאֲתֵי לֵוִי קִנְיֵנו
שֶׁהוּא כִּפְנֵר אֲ זִימְנִין לְגִזְרוּ עַלְפָּה מִן שִׁמְיָא קִנְיֵה וְהוּ הַדְּבָר קֵא שֶׁחֲדָשׁוּ
בְּעַמְּנוּת לְשׁוֹן הַהַטְבָּה וְאֲמַנְסֵה שֶׁשְׁנִים שֶׁהֵתֵס בְּפִסּוּקִי הַהַטְבָּה קֵא קוּא
שֶׁלְּכֹוֹרָה כֵּל שֵׁיֶסֶל לְשִׁבוֹת הַפְּסוּקִים הֵאֵל בְּאֲחֵרִים שֶׁחֲכָרוּ בְּהֵס קִשְׁטֵת
פְּדִיּוֹת שְׁלִיּוֹת כֵּאֵל כִּמּוּ שֶׁהוּא בְּרָה בִּמְלִכּוּת וְכִדְוֹת סוּכְרוּ שׁוּדֵאִי אֵלֵס
שִׁתְּרוּ לְהֵס פְּסוּקִים קִבְּהוּבִים בְּסוּדוּרֵי אֵס זִכֵּר אֲהֵרִי מִפְּנֵיכֵן יִכָּא כִּמּוּ אֲחֵר
בְּרָה אֲבֵל רֵאִיתִי כֵּתוּב שֶׁאֲפֵטֵ שֵׁשׁ יֶסֶל לְשִׁבוֹת כֵּאֵן אִין לְשִׁבוֹת כֵּלֵל אֵל
דְּוִקָא אֵן וְכִסְדֵּר הַזֶּה שֶׁקְּזַכְּרוּס וְרֵאִיָּה לְזֶה שֶׁלֵּא אֲמַרְכֵוּ כֵּאֵן כִּמֵּא בְּרָה
אֲוִינֵר מְלִכּוּת סוּפְרוֹת וְכִדְוֹת סוּפְרוֹת וְלֵא פֵרֵס שׁוּס פְּסוּקִי לְפִי שֵׁשׁ
קִנְיֵנו הַבְּחִירָה לְכֵל אֲרֵס שֶׁבְּחֹר לְעַמְּנוּ אֲחֵה פִּסּוּ שִׁינְכָה שִׁיקָיָה
מִפְּנֵיכֵן בְּשִׁמְיֵיתֵה הַהֵתֵאִי שֶׁהֵתֵנו שֵׁס וְכִמּוּ שֶׁכֵּר מִמֵּא בְּגַמ בְּשִׁלְמֵ וְכִדְוֹת
תְּסוּפְרוֹת אִיכָא טוּבָא בֵּן אֲבֵל כֵּאֵן שֶׁפֵּרֵס אֲוִסְדֵּר מִכְּהוּבִים קִיּוֹת עַפֵּא קִיּוֹת
דְּוִקָא אֵן וְכִסְדֵּר הַזֶּה וְלֵא אֲחֵרִים אֲפֵטֵ שִׁיקָיָה מִפְּנֵיכֵן וְגַם לֵאֵל כִּסְדֵּר
אֲחֵר זִמְנֵס קִיּוֹת עַנְיֵן זֶה בְּכֵאֵן לְהִיּוֹת כֵּן יִתְבָּאֵר בְּדָבָר שֶׁאֲחֵר זֶה כֵּל וְהוּ
קִבְּרָה קֵא שֶׁכִּינְיֵנו לְהַתְּהִיף בְּפִסּוּקִי הַהַטְבָּה וְקֵא קוּא שֶׁמֶן סְמִינְכָה כֵּל

ונוח לנשא את עמיתו לאש חיה לך דוד ומיך בן ישי שלום שלום לך
שלום לשורך ש עורך אליך ויקבלם דוד ויתנם בדאשי הגדוד ואמרתי
בה לחי ואתה שלום ואתך שלום וכל אשר לך שלום עב הדודר קב לבאר
קנסתחא קנטנה בלשון קקטנה לפי שיש גרמים בה גרסא אחת
וקוא בכ דברים קא שאומרים בלשון הקודש חלמא טבא חזית לא חזאי
ואני שמעתי לא מתמי קדוד שקיה מתחזיק יני האומרים כן ובערלאומרי
חזאי משום דתרגם ראיתי חזית לא חזאי וקב קוא לשכא נקרא דכתיב וניא
חלמא דחזית ופאריה וכן חלם חזית ויבאלכני אבל אינו נטן בשני אלא
הפוסח קאמיתי חזאי צוד לפי שלשון הול לחוד ולשון ארמי ומקרא לחוד
ואתה אם תחפש בכל הגמרות הנמצאו בשלם לא תינכא בהן אחת שיקה
בתוב בה אלא חזאי קב שאומרים שבעה זינוין לכדון שלמה מן שמיא
וקנה אעפ שבעין הגרסאות האלה שיש אין לשסות אלא לומר לבדון שון
בעל הגמרא ובכל הסודי והחברי בתוב בהן כן הדודר קב לבא קבנת
ה וטנה ולוא חזאי שקטונה בה קוא שמי שלם שלם שפסו עעמיה עליו
וירכס לקטיש יאסוף ג בני אדם ויאמ אהם חוקב דעו שהלם טוב חלמתי
וכן יאמ ג פעמי ש כן קוא קלחש וימ שדריך לוי קלחש קזה בתמיה לפי
שקטנה ט שקוא שול לקס אהם חוקב חזירו ל קהלם שראיתי קוא טוב
או לא וקס שנים ל שודאי טוב קוא וטוב יהיה כן ואין זה נטן בשני שאכ
קלי חלמי וחזאי טבא ועוד שאכ לא קיה ל לשאלו לא פעם אחת וקס יפנו
ל לכן כל שהסונה ט לפתוח כיו לפתרו לסובא ולזה חזאי לקס חוקב
דעו באמת שלם טוב ראיתי וקס שני ל שכן קוא קאמת ולזה חזאי חוקב
ג פעמי וקס מתקיימים דבריו ג פעמי כגד קב שאין קוא וקטונה בתשובת
לע ל החלו שלך אמת קוא שקוא טוב וטוב יקיה כלמי קנה עתה קוא טוב
פתבשו ואת אעפ שמורה טוב חול לאיזה מן הסתה לא יתקיי לוא וטבא
לקוי לעתיד שיתקיים כמו שיעור ולא יתבטל פתרונו קטוב ואם חול קוא
שם קס מתפללם ואומרי ל שקאי ישאקו לסוב ער שז פעמים יגורו
פלו שיש טוב ופג חוזר לוי טבא קוא וטבא לקוי עס היות שכבר קוצר
ראשונק לנחמו ועמי ל שאעפ שאמרו שיש קוא דע וקפנקו קבן ויגור

בבקר שערין אוכו זמן אכלה אין למד הכתוב הוא איך שימיה הכל
בוקנים לאומרו וכתהרם ול שאין לאומרו מפני שבראשי תיבות אכל
ואם ידעם לאומרו יאמר אותו בפסוק יך בשמחה אסל לחמך או לך
אסל לחמך בשמחה הנסבה לה לבאר אמתת סונת הקטנה ולתדן
הקוסיות והשאלת הקופלס בה ועל זה אומר שהנס
כפי הקבנה הפסוק יש לשאול בה א שאלת הראשונה למה מצרים
ג בני אדם ולא י ככל דבר שבקדושה וכון שלא מצרים ב י
איה די בא או בך למה ג דוקא שנית למה כפל לשון הקטנה ג פעמי
הלמא טבא אזאיהא חסא חסא וכן בהשבת השנים הלמא
טבא חויהא חסא חסא השלשית למה היו מעניני האל ג ג וכן הפוסת
בריות שלמות ולמה לא אמר ג שמתות או נחמות גאלות
או קלות ואמר ג אל דוקא ה למה באו כל א מאל בג פסוקים ל
פחות ולא יותר הא למה קבאו הפסוקים האל ולא ואלתן שהבן
יש אחרים רבים מעניני ה למה אל ה פסוקי אומר הוא הא
וקס השנים ואר שיאמרו קס או הוא כל ה כנל מן הגמרא שפון
שנתפשו זה בפי הכל ודאי יש לו טעם הו מה טעם באו ה פסוקים של
הפוסת הא מהם בלשון מדבר בערו והשכו הנשאר בלשון שלשי המדבר
הא שאתה תמצא שהפסוקים האל לא קבאום כסדר כלל לפי שהפוסת
באו מן התורה מן הנבאים ומן הכתובים והשלמות ל
באו לא מן הכתובי ומן הכתובי ולא שבהפוסת יוצר תחלה פסוק התורה
ואחכ פסוק הנבאים ואחכ פסוק הכתובים וכן בפרויות ובשלמות שיוצר
בכל א מקום פסוקי הנבאים תחלה ואחכ פסוקי הכתובים כסדר מעלתן
והוא לא כן עשה בשום א מקום כלל ואם עשה כן משום דבר מקום דברי
קדושה בקדמיות לדברי קבלה כדאיתא בימם סופרים ועוד משום מעלן
בקדמיות ואין מדריגין ענין יקשה למה לא נמשך אחר הסדר הזה בשלמות
שהיו מוצא פסוק הנבאים תחלה הנה כל אל אעפ שאינן קיטיות חזקות
קס שאת אשר כל בעל שכל ראוי לתת לב אקום ב ודאי לא נפל הדבר
על מקרה וטו אומר שהתד כל זה יקיה בהסקפת ענין א ראוי להקדימו

בפסוקים האלו אומר אותן מחולס כלן ומג אנשים אשר עמו אין שנים
ע בפסוקים כלל וזה ואומר ג כפוסת כו דמשמע שכלן אומרים הוא ולא
הס תדע שהרי לא אומר והס ענוי כמו שאמר בעצמות הקטב והאחרוני
אדשו והנאג שכלן רעני בהפוסת ובפרויות ובשלמות אומ הוא הפסוק
בראשון והס ענים ע השנים האחרונים וכל שיש להם סמך ממה ש
שבפוסת ובפרויות בפסוק הראשון שכלל א מזה הוא בלשון מדבר ב
בערו והשנים האחרונים שכלל א מזה הוא בלשון שלשי

המדבר שנראה שהוא המדבר בראשון והס המדברים אין באחרונים ומק
סלא המשך זה בשלמות שאפי פסוק הא הוא בלשון שלשי לפי של
מכל פסוק נאות כמו שית קו בענין תוספות הפסוקי שקוסיפו
אחרונים ולזה אומר שהנה מן המרא נראה שאין צריך
לקומר אחרים אלא אל אבר האחרונים קוסיפו עליהם אחרים שיה אחר
זה א שיעתי שיערן יראתי והס ענים ע שארית הפסוק א פעלך
בי רב שנים חייבו בקרב שנים תודיע ברובו רחס תוסר וכן ג פעמים ויא
אותו ו פעמים וכן כתוב בס כלם ועוד יא על זה שיר למעלת אשא
שני אל הקדים מאין יבא עזרי עזרי מעס א עשה שמים וארץ פכ אומ
הוא והס ענים ואומרים ע שאר המזמור עד סוף וכן ג פעמים ועוד
יש אומרים תודיעני אורה חיים והס ענים ואומרים ע שובע שמחות את
פניך נשמות צמינך נח והענין בכל אל הוא לפי שחכי הכתוב שאומר
מחולס הוא בלשון מדבר בערו והשאר בלשון שלשי המדבר וכלן לשון
תפלק מתיחסת לענין הוא ואל קיו נובאים פסוקים אחרים בהנאים
אל קיו אומרים אותן גל ועוד תקנו למר ע אחר הכל לך אסל ב
בשמחה לחיך ושתה בלב טוב ייכר ש כבר רצה אליו את מעשיך וכן
ומסונה בפסוק הזה לפי שכל החולמים ש ששים להם הטבה זאת פ
בוקני להתעכו שום קחלם וכללה אחר התעכו עשים הטבה ול
ולכן אומרים ע אחר הכל קנה עתה אחר שפסית כל זה לך אסל
ולכן הטבה יותר שכבר רצה אליו את מעשיך במה שפסית בתעניתך
ונתעבתך ולפי זה קיו שפסין ע הטבה ולא התעבה או מי שמיטיבין

לקצטער ולהתעפות ולהתללל על צמר הרבים כעל צערו כמו שהיה
פוסק דוד שאל ואני בחלות לא וכנגד האופן הא שהיה במית וכו' וענינו
אז הפנת יחסדי למחול א ולזה הוא מדבר בעצו וירבה לפי זאת הסוכ
היחסדי שהיה ראוי להעשות א ל"א בשב"א בענין מיתה וקול השמע
קול בקינים והגם יהי רצון מלפניך שהתפנקו למחול א שהוא השינוע
קול גל בשירים בתופים ובמחולות ול כמו על וכל הפנת עבר במקום א
שהיה רבים כן פתחת שקי והאזוני שמחלל אותו השק שהיו פתידים
ללשם על ובשם יהיה נהפך שהאזור על אחר של שינוע שהוא נזק
לשם גל ומספני ושקי על בבת תפלה ולפי שזה הפסוק מורה על עצמו
ופכו לזה היה מנהג כלות שיאמר אותו הוא בעצמו ולא כהחדי שהומרו
הם ואם הגזרה היא על מיתה אבות או קרובים יהי או רבים לוק אומרו
הם אז השינוע בתולה כו' ל"א בן שיהיה הגזרה באשה או באנשים בהורים
או זקנים ויהי א מאלו או כלם יהי רצון שהאשה תשמח במחול במקום
ההפך והפתי אכלם ואכלם דוק נקט שהאבלת נפשה על מה ואני ה
אנחמם מקינן והאנחה שהיו פתידים אקח על זקי ואם הגזרה היא על
קהל או קהלות יניש ונורה שהיו בצער שמו והגם אז לפי שכל דוד ודוד
שומדי על אז לכלותיכו מתפלל להצק שיתלכנו יגדס כל ולמר איך הוצא
הפסוק המתירים לענין זה באומרו ויהפוך ל"א לך את הקללה לברכה
שזה הפסוק באמר על כלל ישראל כשהיה בלעם הרשע דנה לקללם א
ולחנותם ונמש אלה שהקללה היה כלם והצק הפך את הקללה לברכה
וכמש הנבוא וסר כל מה יעז כו' הרי און הפוכה על המין הא' והופניו
ואמנם בקש בזה פסוקים שיוכר בהם לשון נפיכה לפי שסס זה נותיהם
לענין הגוף לפי שהגוף הוא גופני ובהיות זה האיש נבזר למיתה והצק
תניעו הרי נהפוך הוא מן העפר א הרי מתקשר א המציאות אבל בנש
שהיא נבחי אף סופל בהלשון זה כלל סופל בה לשון פניון ל
לפי שאין ביהותה שכו' והפסוק כלל אף שבמקום בה הנה נאסנה בהינים
יבא רחוקות להתענג מיוו השטח ואחר זה זכר שרד ג' כסוקים גדומיו לז
מיני רעות כפשיית יהודי וכן לת מעט דותר סל"א ובקש כסוקי ה"ז בהם

למאור ענין הקטבה קחב ייניק ושמ יתרו כל קשאת קאו יפק יפק וזק
סאתה תמנח שכל קרעות האפטריות לבא על קארס קס כנכסיה תיה ג
מיניס וזה פ לא ימנע או יקיו מן קרעות קיתישות לנפש אחר קמות ב
כאותן שקוסדה תורה וככרתה קנפש קהיא וכרתה קנפשו וכאותן שקוסדרו
אל חין לו חלק לעק סופו יורס גקניס וזקו קרע קגדול שככלן או יקיו מן
קרעות קמעישות א קגף וזה ב מיניס קא קרע קמניע א קגף בעצמו
כגן מייתת קגף מיחי קשולס קזה קב סאיכו סונע לא בנייתת קגף ולא
במייתת קנפש א חוץ מקס כגן שיחיה בם קין נחלאיס דשס ומלחמס
וכחר וחסרון שס ושאר מיני פודעניות ויסודין קמת דגסיס לבא על קארס
על וקיסרך בלי חמן יתברך לקיות כשל מגן אק ויקיה מושפע מקפכס
וליקס קמו קחכס במנות שאמר קקלחות קמניות ג וקפרטיות חין לקס
קן יר שכל אחת מקס נחלקת לפרטי דבס וגס ליקס קמוז ול פק דקדושי
כל קשוסק מצה אחת מיטיבן לו ומאריבן את ימיו וכחל את קארץ וכל
סאיכו כז דוק שס ותשכח סוראי על קגן אק סוכו וכאן חין לו לקארץ ונאמר
אז שלשלתן קמוז רזל בקפוטת פדיות שלומות קינו שאבאר אבל כדך
סתדע עוד שכל א מקס קוא על ג אופניס וזה שקרע קקוא מנפש או מ
קמגף וזולתו או יעלה ויבא יגיע א גפו ועצמו של אדם או לזולתו מ
מקייחיס קדושו ומיודשו או קקל רב מיסרל אסר קוא מכללן

ועתה בא וראת איך סוכו בזה לגן משולשות וזה סקחלס דע שחלס
קארס לא יגולט מקיות מורה לו א מקמיניס בא מגן אופניס קנול
לכין בקיות קחלס קזה בספק יוק קורחתו פ חין לו פ א שנספשו עתמה
פלג וקעבמימות קקוא קוא קורחא על רוע קורחתו לכין אסו סללס חותן
כלן כלומר אס וק קחלס מורה זק קמין מקרע אסו מקפללס סיבילכו ק
ואס זולת זה גל ולזק מזכי חותן א לא ואס לא לקקס כאותו סנר שאמרס
לפי שס דע לקקרי בזה קרע קגדול לקטן וידוע שקמיתת קעפני וקנפשו
ראוי לחוש יותר מקייס דין אבל חזל קוסדרו קטותת כסדר קויתין ועקק
אדמו כשניך אסר לא תוכל לחכ זיסו וזה שכנגד קמין קא בן אופניו
או ק קבוסת וקס מתפל בערו וכער זקנו וכער קרניס פ כן ראוי לקארס

לעיתך לבאר מיין קב מקדשת שאיבו סוגע לא בנייתת הנוף ולא בניית
הנפש לא חוץ מקום כענין דברי קטובשם בחייו של אדם בעליו לפי שיחיים
במוריס או בשלום שהיא מתפלל לשי שיבת דבור לחיים טובים מוונות
ופרכסה טובה ושלום ולכן קשם האמת מוא שלמות וברור מוא ולזה ב
דקם בזה פסוקים שיותר בהם שלום ועל שלום עצמו אימ סרא ניב שפתים
שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו לל אתה ה שאתה סרא ניב
שפת יקוי רשן מלפניך שיהיו בשלום הקרובים עם הרחוקי ולא יתקוטטו
זה עם זה באופן שלמים קום החולים יקיה ל רפואת ושלום ולכל בלשון
יחיד ורפאתיו ובכן בהכרח שימצא ל מוונות ופרכסה ושלום ב בזמן מלחמת
יש עבר ורעב בפעלם אבל בזמן שלום יש טובע ואין שטן ואין פגע רע
וכן נדמו בפסוק קום רפואת הנוף ומסרת החללים שנאמר ורפאתיו ויקים
טובה הרבוב לפי זה כן יקוי רשן שיקיה שלום בין הכחות הגופניות של זה
האדם באופן שיקיה ל רפואת שלמה ורואו קיה שיחא בכאן פסוק בלשון
אדבר בערו כמו ששקב בשאר אלא שלא נמצא לא פסוק שלום יקיה
ופסוק או יחוק במשזוי יעשה שלום ל וקראשון לא מוזר לפי שנא לעבין
הששת והב מפני שנא על חבל ואחכ הוזר ומפקיד בשלום מיתידים ולום
אומר ורוח לבשה את עימשי לפי שנאמר ב שלום לך ושלום לעורך
ב עורך אליך שהטובה שלום וקיה לך ושלום לסייעתך אמונך ומיוונך
שקם בעזרתך קרי שהזמר ל ולעזרוי ואחכ כלל בום אף את הרבים ולא
ואתה שלום וציתך שלום וכל אשר לך שלום שכלל בום ל ולסייעתו ולכל
יש שעל שלום עצמו אמר ואתה שלום ועל קרובו ואנשי ביתו אמר וציתך
שלום ועל כל השאר אמר וכל אשר לך שלום שגרי שכמד בערו ובטו בתו
ובטו כל קהל יש נמצא שבנ פסוקים אלו בא מקום הזמר ל לבדו ובב ל
ולסייעתו ובב ל ולסייעתו ולכל יש ובכן כשלא פי מקטנה מואת על כסן
ואתה הדע ותשכל ממונא דברי שכתבתי בזה שהנה הותרו כל הספקות
אשר השרתתי תחלה ודוק ותשכח ב אין ל כאן מקום למאריך הפרק סב
במטבת הלום הנשכח וקוא נחלק לז דברים קא בדברי קטוב
בום קשני ביקה שיש לחוש עלת חמו קדער קא בדברי קטוב גרסינו

לשון פדיון וקראת פדיות לבדליל בן וצן מקפוכו לפי ששם זה תמצאמו
ברוב מתיחס וממוך לנפש כמש ויקן פדיון נפשם וכתן פדיון נפשו אשר
פדו את נפשי וזה כמו שאמרת לפי שקנפש נכחית ונבית בלתי קוח ו
ונכסדת לכך כופל בה לשון פדיון וקוצר קנף חופני השנש הנפשיי אמר
בגד קח פדה בשלם נפשי נפש דוקא נקט ובלשון מדבר בערו לפי שזה
הפסוק נאמר על נפש עצמו ולזה חומר אותה הוא עצמו ופי' הכתוב לפי
פונק זו כך הוא ה פדה בשלם נפשי להלחם עמי בענשי גקינס ולזה סוים
ואמר ש ברבים היו עמני רל ש קודם קריעת גור דיני קיתי נגור לשכר
עם קרששם בגמינס וכנה קרשעי בשם רבים לפי שידוע שאנשי השולם
רובן רשעים כמש זל ש עק שר שלמינס קעקו וקעקו ויד זה קעקו
לפי שהכדוקים ש מועטוים ש השולם על כדוק ה מנהקיים שנאמר וכדוק
יסוד שולם וכנגד האופן קנף זה זה קהלם מורה על אבדת נפשות קהל
רב מיא שיכרתו הנפשות קנף וידוכו בגמינס לזה חומר ופדויי יי יסוד
כו וסמחת שולם על ראשם שזה כמו אל כועס הנשמו של יש שיוט כלם
ע בזמן שאת משיחיו וכמש זל פ אל עקיצה וסמחת שמועלם על ראשם
דמיכו הכתרים שפירשו קאמתי שם בל ספק על כועס שפע ויו השפנת
שיוט הנשמות בטל אחר תחית קמתים כמבאר למצן וכנגד האופן קנף
אם זה קהלם מורה על אבדן נפשו קרובו ומיודעו שיכרתו הנפשות קנף
מקוך הקהל קנה על זה חונכרים ויפזו קעס את יקונתן ולא ית מיתת
של גמינס שהקילקו מענש חרם שנכשל ע וקר לרון בגמינס עלו ומא
שלא קוצרן כסוד קראשון תחלק על היחיו ואחר על הרבים הסנה בזם
לדעתו לפי שבשלמא לענין העף קרוב אדם לכל עצמו ועמו לכן ראוי
לקתפלל תחלק על הכלל גמו ואחר לקבלת קרובו ואחר לקבלת ת
קראיקי מימנו אבל בעניני הנפש אין שם שום קורבה כמשל כל הנפשות
לקנה נפש קנף וכנפש קנף ולכן ראוי להתפלל תחלק על עצמו ש קרוב
אדם לכל עצמו וכמשו אבל נכפשו זולתו אין שום קורבה אהת על חברתה
ככו ולכן ראוי להתפלל תחלק על הרבים לפי שמרע יותר סגלל נאמר על
נפשות היחידים שקרע יותר פרטי קנה אל קנף מיני רעות נפשי וינעמ

במרוצת הארץ מאן רחוק חלמה ולא תע מימי הוא לקום בעצמך ופרס
בהנדידתו ולמא קב רבנו של שלם אני שלך ושלמותי שלך הלם ה
חלמתי ואני יודע מהו בן שחלמתי לעצמי ובן שחלמנו ל חכמי ובן
שחלמתי אני על אחרים אם טובים הם חוקים ואמנם ויתקיימו כהלמותיו
של יוסף ואם ברובם רפואה רפואם כמי מרד עי' משה וכמי יריחו עי' כל
אלישע והכרעת ימים והכרעת נעמן וכחליו של חזקיהו וכשם שהכרת
קללת גלעם הרשע עליו לבדכה כן תהפוך ל את הלמותי לטובה
ויקיו לשלם ולטון ועתה דנסיק בהרי כהני ויימרו כל עלמא אמן
וע מקדרי כהני אביקון למא השוכן בגבורות שלום שים על שלם נא
אמר במרס שוכן בגבורה אתה שלם ושמן שלם ימי רסן מלפניך בתשו
פלגו שלם הגבור הג' במה שחדשו האחרונים וקוא נכלל בך וברים
קדבר קא הוא עקבה מלשון הגמרא כל שלא נהקנה בקשק
וז אלא כשכח הלם לגמרי מרדקאמר ולא ידע מימי הוא אבל האחרונים
כחלמי לאמרה חכי כשזכר החלום אלא שאינו יודע פתרונו וכל שהדין
עמקם שהגמרא דבר עם הקבאיים בפתתרונו ולכך אמרו ולא ידע מימי
הוא ולא אמר ולא ידע מימי קאמר דלא הוה שייך לקם כן אבל אכן שאין
אכן בקיא ס רוב חלומותינו הם כאלו לא ידע מימי הוא ומא ל לא ידע
מימי הוא לו לא ידע מימי קאמר ובן נראה שסבר הריף מרשנא לשון הגמרא
ואמר קאי מימי רחוק חלמתי ולא ידע מהו אי טבא הוא אי כשבא הוא למ
כל מרד הג' קוא שמן הגמ' כל שאין לו מר בקשק או אלא כשהכנים
פושאים כפיהם כנז אבל השלם נקב לאומרת חכי בשעק שאין הכהנים
פושאים אלא שז' אומר ברכת כהנים בתכלה וכל שגם בזה קרין עמקם
שאעב שבגמ' הוטרונכחיות כפיס קיבו לפי שהם בכל יום קיבו הכהנים
פושאים כפיהם אבל לבו שאין פושאים מה שאומר שז' קוא במקום כשאות
כפי הדבר הג' קוא לבאר שים לומר בקשק או חפי בשבת ועל זה צריך
לש' להודיעך שינכחתי בהשומות הגאונים שאין אומרים אותה בשבת לפי
שקייא תם ה' חין מתפללן בשבת ואחר המחילה מוכשר תורתם אני אומר
שים לאומרת חכי בשבת שקרי העני' הקידו ט על הלם נע מפני שנכשר

מתירין אפי' מיושם לקרות לא מנחא דמירין ע אפי' מירין יודם מירין
לא מנחא במקומו ו מתירי ע אפי' נשכ וחיגי יודם מנחא ע כזו מקרי נמי כל
מן קבני דאין ע קתרה ער שימנחא ו דמירי קלמתי ואתה מנחתי דבריו
אלו בשאלתו דרב אחי ונראין דברי מראש שבת שאין ע קתרה ער שימנחא ו
דמתכו ותפו ספרק קב' בנדר או נשכ ע בחלום כתב קרוטא זלראותי למתני
סקיק פוקג לעשות כן לא לנרין ו דמתכו כז' אף במי שנדר אז נשכ וסריא
דמחא דנדרים אין ראיה לא כשראה שמשמש אחר זאפי' בזו אפי' דלא
גמייא קמא וגם קזא כל שאמר ע שאין ע עקר בנדר קזא לא שנתג' ולכך
או לא משנח ו' ב' סגי ולא נשכ למול לפרש דרמס פ' וכן כת' קרשכא
ז' בשלח ז' לפת מי שנדר בחלום על דעה דרמס שלא יאכל ג' בת פלוגי
מן פלוגי אס' דריך לקתירו כשאר נדרים שנדר בקקין ואת' דריך איסי' לא
למתיר אפי' שלא לנדר משה ובגמל כשאר נדרים או לא " השוכה לא

כאמרו דברים בגמל לא בכדוהו בחלום

לא בחשש בפלימא חגי חושש לרוחא דמלתא אפי' בנדרים וס' צעות ומת'
במת' דבריו כנדר יודם למא סגי ודראיק מראמריכון קרן חלום וכפשו ע
פ' מת' פלו וכו' וראיתי בתשננות בגאונים ז' שנשאו על מי שנשבע או
נדר בחלום וקשים ממתין ו בני אדם דיושם למקרי ומרהמי עק' ויתירו
נדרו פ' לא יאמי סמחב מנחתי השוכה לגאון ז' מי שנשכ ע בחלום אין ע
ג' קיים את שם עתו ולא כאמר חלום על עמנו מקרי בקקין איכו חיוב ער
ג' מתו פ' ולשנח סויס וקאין יתחייב בשם עת חלום לא אס' דנה לפעשות
יוד' מת' דק' חכס מתיר ע בענין נדוי בחלום. סמחא בני אדם ומפרים ע
ז' ע' שאיסו דריך דקול' דברי חלמות לא מע' ע' ולא מורידין ע' אכל ס'
מ' אפי' ז' כת' קבורר' או נשכ ע בחלום שאיסו חלום ואין דריך ש' כלל וע'
ועקר פ' מגיע מת' שראיתי לכתוב בחלק קב' קוק וס' נשלמו
ובעל ש' עריז' קספר כלס יענת' ראוי ע לקודות ולהלל ולשבח ולפאר
עם ג' נכח בכלומיני שירות ותושבחות ותקילות ל' פ' ד' על ע' על
פ' ד' ע' ז' קספר אשר ע' פ' ש' ע' וק' ע' ח' חכ' לראות באור

קודם חטן . קס . ונשלם פ' שלוחין

AUTHOR _____

NO. 5746

TITLE _____

מכתבונת

RR _____

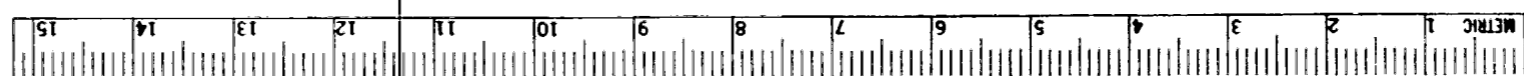
IMPRINT SALONICA

CALL NO. ACC. 72176

DATE MICROFILMED _____

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION